Anul XVIII (Serie nouă) Nr. 94
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Editor: NAE IONESCU
REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Str. Sărindar 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala imprimeriilor şi Administraţia 3.56.30
Direcţia 3.87.00 | Sports 3.79.24
Secretariat de redacţie 3.87.00 | Paginaţia 3.76.88
Publicitatea 3.53.85 | Provincia 3.57.11
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcţiunei generale P. T. T. Nr. [illegible]

EDIŢIE DE CAPITALĂ · EXEMPLARUL 3 LEI · Luni 20 Ianuarie 1941
12 Pagini Nr. 94

Cuvântul

Ziar al Mişcării Legionare

BISERICA NEAMULUI

Este poporul român un popor credincios? Sunt scriitori şi filosofi cari s'au îndoit; au văzut că noi n'am avut sfinţi consacraţi în calendar, n'am avut mari mişcări de misticism tragic, ca la Ruşi de pildă, şi mai ales n'am avut şi n'avem legătură de suflet deschis între credincios şi duhovnic, ca la catolici. Au zis că asta înseamnă că noi n'am avut şi n'avem credinţă adevărată. Credem că s'au înşelat, căci n'au înţeles ce este credinţa în fiinţa ei. Credinţa este fapt sufletesc şi ca atare nu se strigă, ci se închide în adâncuri, e legătură cu puterea nevăzută a Celui de Sus. Şi mai este o latură a firii noastre ce trebueşte înţeleasă înainte de a judeca. Credinţa unor popoare este născută de sentimentul fricii, chiar al spaimei. Spaimă de cele nevăzute, de ceasurile cumplite ale morţii şi ale iadului. Desigur că şi Românul e „cu frica lui Dumnezeu", dar parcă tot îl simte mai mult un părinte bun şi iertător. Nu este la noi, în sentimentul popular românesc, acea teamă cumplită de păcat. Poate e rău aşa, dar adevăratul înţeles al credinţei religioase la Români este sprijinul, protecţia divină asupra oamenilor drept-credincioşi. Credinţa este un scut în viaţă, cu ea putem păşi siguri. Un sentiment de linişte adâncă răsare din acest fel de a privi dumnezeirea, el nu poate duce la disperarea mistică nici chiar la desvăluirea, ca ispăşire, a adâncurilor sufleteşti în faţa preotului.

In acest chip de înţelegere şi biserica îşi are locul ei: ea este apărătoarea celor mulţi, a neamului întreg. Sub scutul ei stăm. Când nu mai este Domn, când stăpânirea e streină, biserica a rămas.

Marii mitropoliţi, dela Bălgrad, dela Suceava, dela Târgovişte, apărători şi scut au fost. Şi cei dela Blaj deasemenea, fără supărare. Aşa a fost multă vreme la noi, mai ales în timpul când Domnii din Fanar, streini de sufletele noastre, se schimbau la doi, trei ani, iar vlădicul nostru rămânea. Nu se ridicau vlădicii cu glas viforos de înfruntare, ci blajini, priveau toate şi sub privirea lor se cutezau mai puţine fără de legi.

Biserica noastră a fost a neamului, o biserică naţională, ceiace n'au avut popoarele catolice, nici chiar cele ortodoxe cu ţinte imperiale, ca Grecii şi Ruşii.

A venit însă o vreme când biserica n'a mai fost a neamului. Nu din vina bisericii, ci din vina cârmuirii. In veacul trecut, cu cugete turburate de otrava venită din Apus, s'a socotit că biserica este o rămăşiţă a veacului de mijloc, care ţine sufletele în robie. I s'au luat averile cele dăruite de voevozii şi boierii cucernici, ca să poată fi slobodă, de grijile lumeşti. Ierarhii au fost legaţi de Stat, alegerea lor a fost dată în seama Parlamentului, care a ales după legăturile ce le aveau cu partidul la putere. Biserica era a neamului, dar oamenii bisericii deveniseră ai partidelor, adesea cu toate păcatele partidelor.

S'a găsit chiar un patriarh, care să stea în fruntea cârmuirei celui mai cumplit păcat împotriva ţării.

Un profesor german, Georg Stadtmueller, ţinea la Leipzig acum doi ani, în vremea prigoanei dela noi, o lecţie despre *Aspectele caracteristice ale istoriei popoarelor din Sud-Estul Europei*. Când a ajuns la România, a spus că dintre toate popoarele din această parte a lumii, pe cari el le cunoştea bine, aceasta este cel mai credincios. La Români, ortodoxia este vie şi creatoare de idei şi de mişcări sociale. Dar, spunea profesorul german, e ciudat că ortodoxia românească nu se manifestă atât de adânc prin biserică, ci prin anume mari mişcări populare.

„Eu socot că minunata carte a lui Corneliu Codreanu, „Pentru Legionari", este o dovadă mai adâncă de existenţa unei vieţi religioase la Români, decât activitatea oficială a bisericii".

Am spus că îndepărtarea bisericii dela rostul ei istoric, aşa cum l-am arătat mai sus, de pavază şi ocrotitoare a sufletelor credincioase, a fost pricinuită de partidele politice şi de cârmuirea lumească, păcătoasă, a acestei ţări. Azi lucrurile s'au schimbat.

Mişcarea drept credincioasă a Căpitanului, căzut pentru credinţă, a izbândit. Pentru *sufletul* bisericii noastre aceasta este o nespusă fericire. Ea se poate şi trebue să se întoarcă la strălucirea şi meritul pentru neam, pe care le-a avut odinioară. Statul legionar prin ministrul cultelor a cerut-o, de curând. După lungi decenii de stat politic, laic, indiferent, pentru prima oară vine la cârma ţării o mişcare nu numai credincioasă, dar care face din credinţă axa acţiunii sale. Deaceia Legiunea nu mai poate lăsa biserica în voia soartei, ca regimurile dinainte, ea vrea pentru ţara noastră iarăşi o biserică a neamului.

P. P. Panaitescu

DUMINECA

Ieri m'a cercetat un preot de mir şi un tânăr călugăr. Preotul — preot de sat — nu era un necunoscut. Lumea noastră cetitoare îi cunoaşte numele din vrednicia lui: sfinţia-sa scoate o revistă de muzică şi folklor. Preot luminat şi credincios, venea în Capitală mânat de necazurile lui şi ale fraţilor lui în liturghisire.

Tânărul monah venise să mă interpeleze într'o chestiune de teologie: era unul din călugării spre care se îndreaptă nădejdile neamului călugăresc şi ale iubitorilor de Dumnezeu. Convorbirea noastră m'a bucurat mult.

Despre preoţi şi despre călugări se spun multe. Mai mult rele decât bune. Preotului nu-i este îngăduită nici o scădere. Şi cei mai păcătoşi dintre mireni sunt cei mai aspri acuzatori ai preoţilor. Despre greutăţile prin cari răzbat ei, doar cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu râvna lor, lumea nu vrea să ştie. Lor li se cere să fie fără prihană.

Călugării! Cei ce judecă pe preoţi, călugărilor nici nu le recunosc dreptul de a exista pe faţa pământului. Oameni cari „au dezertat" din lume, n'au dreptul să mai vieze.

I-am întrebat odată pe un preot bătrân, câţi ani a slujit sfânta Liturghie. Şi mi-a spus că 47 de ani, neîntrerupt. Patruzeci şi şapte de ani au ţinut mâinile sfinţiei sale Potirul. Vreme de patruzeci şi şapte de ani semănase în suflete, bântuite de lovituri, nădejdea. Vreme de patruzeci şi şapte de ani creştinase, spovedise, împărtăşise şi cetise slujba pogribaniei celor daţi lui spre cârmuire pe marea vieţii.

Plecând dela mine tânărul călugăr, mă gândeam la ura neminoşilor din lume pentru neamul cel călugăresc. Ei nu ştiu, că în vreme ce neamul mirenilor doarme, ori se veseleşte, în mânăstiri se roagă fără încetare, neamul cel hulit, pentru pacea şi liniştea lumii.

Popii aceştia de mir şi cetăţile duhului — care sunt mânăstirile — ţin aprinsă torţa credinţii, fără de care o noapte ar lua câmpii. Mai ales când pilda e aproape şi ursul joacă prin vecini.

Eu am auzit şi preoţi acuzând tagma preoţească şi neamul cel călugăresc.

Este drept că preoţii aceştia erau din cei cari nu mai slujesc sfânta Liturghie. Nu slujesc dar, în numele jertfei tagmei preoţeşti, îşi petrivesc, de minune, locuri de cinste în cin, în cin şi în afară de cin.

Aceştia sunt cei mai odioşi dintre acuzatori.

G. Racoveanu

SERBAREA PATRONULUI BISERICEI STUDENŢEŞTI

Asistenţa creştină la serbarea hramului bisericii studenţeşti „Sf. Anton"
(Reportajul în corpul ziarului)

ULTIMA INVAZIE

Din nici un punct de vedere: rassial, confesional, etnopsihologic, Jidanii nu pot fi confundaţi cu Românii, sau cu vreuna din celelalte minorităţi creştine din România. Ei formează un grup etnic atât de deosebit iar pătrunderea lor în viaţa comercială şi industrială a ţării e aşa de importantă, încât se cuvine a le acorda o atenţie specială, nu de dragul lor, ci pentru documentarea noastră.

S'ar părea dintr'un început că noţiunea „Jidan" este o noţiune precisă. Totuşi chiar autorii jidani, între cari cităm în primul rând pe Arthur Ruppin, conferenţiar de Sociologie la Universitatea Ebraică din Ierusalim, îşi pun întrebarea: „ce înţelegem noi prin Jidan?" Ruppin răspunde: „asta depinde de criteriul pe care-l alegi: religie, naţionalitate sau rasă".

Dacă se adoptă criteriul religios, atunci Jidan este cel născut din părinţi de religie mozaică.

Dacă se adoptă criteriul naţional, atunci Jidan este cel ce se consideră ca făcând parte din poporul iudeu.

In fine dacă se adoptă criteriul rassial, atunci — spune Ruppin — e imposibil de stabilit o diviziune clară între Jidani şi ne-Jidani, lăsând să se înţeleagă că religia este aceia care a ţinut iudaismul cimentat şi i-a păstrat fiinţa etnică. Inrâurirea considerabilă pe care a avut-o religia asupra poporului iudeu, l-a prefăcut până şi firea, ba a reuşit să-i dea chiar şi anumite caractere antropologice. Religia i-a ţinut pe Jidani străinei izolaţi, constrângându-i la căsătorii numai între ei. Religia lor exclusivistă a diferenţiat atât de mult pe Jidani de popoarele în mijlocul cărora ei au trăit, încât Jidanii formează azi mai mult decât un popor, formează o adevărată rassă.

După diaspora — adică împrăştierea Jidanilor, provocată de Romani, în anul 70 d. n. Chr., prin desfiinţarea statului evreu — Jidanii se risipesc, o parte trecând în Egipt şi Africa de Nord pe unde ajung până în Spania, infiltrându-se prin lumea Arabă. Un alt curent jidovesc pătrunde prin Bizanţ în Peninsula Balcanică şi lumea slavă. In fine, un ultim curent se afundă în interiorul Asiei, spre Mesopotamia şi mai departe.

La Diaspora, numărul total al Jidanilor se apreciază a fi fost de 4½ milioane. Numărul lor a scăzut apoi neîncetat până la finele sec. XV, când nu mai rămăseseră decât 1½ milion. De atunci încep să crească şi să crească din ce în ce mai repede. Pela 1700 ating 2½ mil., la 1800 trecuseră de 10 mil., iar astăzi sunt vreo 18 mil. Jidani. Tot Ruppin arată „că centrul de greutate al iudaismului oriental a trecut în Europa de Est". Polonia reprezenta „centrul numeric şi centrul de civilizaţie al Evreilor europeni". Apoi U. R. S. S. până la 1940. România venea imediat la rând ca al treilea stat cu numeroşi Jidani. De notat că trei sferturi dintre Jidani vorbesc limbi slave şi limba engleză. A treia limbă vorbită de Jidani e limba română (1 mil. Jidani) şi deabia în al patrulea şi al cincelea rând sunt: limbile germană şi arabă.

Aşa dar după însăşi concepţia scriitorilor jidani, România era considerată printre primele ţări în care iudaismul trebuia să prospere. După Ruppin — şi e ştiut că Jidanii tind totdeauna să micşoreze numărul conaţionalilor lor — în România trăiau la 1930, 900.000 Jidani sau 4,8% din populaţia totală. Recensământul nostru, bazat pe principiul „neamului de care cineva se simte legat prin tradiţie şi sentimente (aceiaşi metodă folosită de Sovietele), în România n'ar fi trăit la vremea aceia decât 728.000 Jidani sau numai 4% din populaţia ţării.

Un alt autor jidan — şi se cunoaşte discreţia lor în privinţa locului de unde au venit şi a modului cum au venit — Moses Schwartzfeld, declara pela 1888 că numărul Jidanilor în România a crescut „nu numai prin naşteri, ci şi prin imigraţiuni continue. Orice deslănţuire a unei furii trecătoare sau permanente, în vreo ţară vecină sau apropiată, a trebuit să provoace o îndreptare a unui număr de Evrei, spre Principatele Române..." şi mai departe: „relaţiile comerciale, ce au pus pe Evrei în poziţie de a cunoaşte avantagiile acestor locuri... au fost la rândul lor, motorul unei imigraţiuni lente, dar continue, din ţări apropiate şi depărtate". Iată canaanul românesc semnalat de Jidani de mai bine o jumătate de veac.

Prima menţiune despre Jidani stabiliţi pe teritoriul pământului românesc o avem din sec. XV, în Moldova, cu care ocazie sunt semnalaţi neguştori jidani (Verax). Puţin mai târziu, Jidanii sunt amintiţi în Transilvania (Bogdan-Duică), iar la 1552, sub Mircea Ciobanul, în că-

N. M. Popp

(Continuarea în pag. 2-a)

VI. ROMÂNII DIN PENINSULA BALCANICĂ

de Dr. MARIN POPESCU-SPINENI

După grai, Românii din Peninsula Balcanică se împart în două categorii: unii, care vorbesc graiul macedo-român, aşezaţi în Grecia şi Albania şi în partea de sud a Iugo-Slaviei şi Bulgariei; alţii care vorbesc graiul Daco-Roman, aşezaţi dealungul Dunării, ca o prelungire a masei din România.

MACEDO-ROMÂNII DIN GRECIA formează următoarele grupe:

Grupul Pindului, (Vezi în harta nr. 1) o massă compactă de vreo 80 de sate şi târguri, unele foarte mari, se întinde dela hotarul Albaniei şi ocupă ambele versante ale Pindului, în toată lungimea şi lăţimea lor:

Grupul Tesaliei, (nr. 2) cu 15 sate şi câteva târguri, fac legătură cu al Pindului şi cu satele aromâne de lângă localitatea Volo;

Grupul Veria-Vodena, (nr. 3) cu peste 30 de sate, este răsfirat între munţii Pindului şi regiunea Vardar. La acesta, adăogăm cele 9 sate, care se găsesc pe linia Vardarului, lângă graniţa Jugoslaviei.

Mai sunt şi grupuri răslete (nr. 4), în regiunea Meglenia de Sud, apoi între Vardar-Struma, între Struma-Mesta, în preajma Mării Egee şi Peninsula Chalcidică.

In toate oraşele şi târgurile din Grecia, îi găsim pe Aromâni ca meşteşugari, comercianţi, intelectuali şi în diferite alte profesiuni.

IN ALBANIA, elementul Aromân ocupă — pe lângă regiunile muntoase dinspre Grecia şi Iugo-Slavia — şi câmpia de lângă Marea Adriatică. El formează următoarele grupe:

Grupul Muzechiarilor (nr. 5), în câmpia Muzechia, între râul Voiosa şi Scumbi. In această regiune, sunt vreo 40 de aşezări aromâneşti, unele destul de mari, cum este comuna Ferica sau Feri; altele mai mici. Aci trăesc vestiţii Fărşeroţi.

La acest grup, putem alipi şi oraşul Berat, aşezat într'o frumoasă poziţie, cu 3500 aromâni, cum şi cele 4 sate aromâneşti dinprejur. El a avut, în trecut, o şi mai puternică populaţie aromânească, astăzi pe cale de albanizare cu un Gimnaziu aromânesc, care a funcţionat mulţi ani — focar de cultură şi de conştiinţă naţională.

Grupul Durazzo-Tirana-Scutari numără 12 sate. Aromânii din oraşe practică meseriile şi mai ales comerţul. Populaţia creştină este total Aromână, iar cea Musulmană, albaneză.

In partea de Sud-Est a Albaniei, între câmpia Muzechia şi Pind, este grupul (nr. 7) cu centrul în *Premetii*, care are 15 sate. Lângă acest centru, între munţele Zagora şi oraşul Ianina, erau 40 de sate, odată aromâne, acum grecizate (Lela, Grebeii, Armata, Băiasa, Floro şi altele).

Grupul din Estul Albaniei (nr. 8), la hotarul Iugo-Slaviei, cel mai celebru, aparţine regiunii Moscopole. Lovit crunt, prin prădăciunile lui Ali Paşa, între anii 1770—1820, locuitorii s'au împrăştiat prin toate satele şi oraşele, continuând ocupaţiile lor de meseriaşi şi neguştori.

MACEDOROMANII DIN IUGOSLAVIA, se grupează în trei regiuni:

Grupul Bitolia—Ohrida (nr. 9), format din multe sate şi târguri admirabile, în fruntea cărora stă Bitolia şi Cruşova.

La Cruşova, sunt 7000 de Aromâni, care odinioară aveau şcoli şi biserici româneşti. Acolo, s'a deschis prima şcoală românească din Turcia, pe vremea lui Cuza Vodă.

Populaţia din acest grup continuă şi ea tradiţia moscopolenilor, satele şi târgurile fiind sporite cu elemen-

(Continuare în pag. IV-a)

IEŞIREA LA MEDITERANA

Declaraţiile ministerului de externe al Bulgariei au readus în actualitate tradiţionala aspiraţie la mare liberă (sau relativ liberă) a acestui Stat. Amintire romantică a vremii când participa la un imperiu sau se integra politic în altul.

Problema dacă Bulgaria e pregătită economiceşte pentru aceasta, sau mai ales dacă structura ei economică şi aceea a relaţiilor sale economice chiamă imperios o mare liberă sau se poate mulţumi cu o cale fluvială aşa de importantă ca Dunărea şi cu porturile la marea Neagră nici nu e pusă, pentrucă ar risca să răcească puţin din entuziasmul unei naţii căreia i se arată nevoia porturilor la Mediterana ca o însemnătate vitală. Şi n'a fost nici odată acesta adevărul. Aspiraţia aceasta este de natură esenţial politică. Un drept de control asupra unor drumuri economice importante. La aceasta vrea în realitate să participe şi Bulgaria şi Jugoslavia, după cum alte state nu voesc să-l cedeze atunci când îl au în mână. Prin urmare o funcţie politică sporită, o misiune care depăşeşte pe aceea înscrisă între foile puţin ale cărţii unei naţii, de alt-fel vrednică de toată stima.

Această pornire constitue una din pricinile esenţiale ale instabilităţii din Balcani. Fiecare vrea să deţie o funcţie care-l depăşeşte. Dacă izbuteşte pentru o vreme, ceilalţi îl pândesc şi conflictul nou e gata, şi aşa într'o succesiune periodică la care asistăm chiar în decursul a câtorva decenii.

Este evident că nici condiţiile economice, nici tradiţiile, nici formaţiile rasiale şi mai ales nu condiţiile istorice ale fiecăruia din aceste state balcanice de sub Dunăre nu le-au hărăzit acel sentiment adânc şi activ al unei misiuni istorice care să dea capacitatea unei închegări politice depăşind graniţele de stat şi pe acele riguros etnice.

Prin urmare este zadarnic a căuta la popoarele din Balcani, local, condiţiile unui permanent control a căilor de acces la Mediterana din aceste părţi.

Cei care va deţine efectiv strâmtorile este destinat să controleze şi aceste căi.

Este curios să constaţi cum se împarte lumea occidentală în judecăţile pe care le formulează asupra acestui subiect. Sunt unii, şi germanii sunt, în general, printre aceştia, care consideră că un acces al Rusiei la aceste strâmtori şi deci instalarea ei acolo, va însemna sfârşitul unei perioade a istoriei europene.

Sunt alţii pentru care aceasta n'ar reprezenta de cât un episod, trecător ca multe alte fapte sporadice şi arbitrare ale istoriei. In ce ne priveşte nu cred că este un român care să aibă cât de puţin sensul istoriei noastre şi care să nu se simtă solidar la ideia că Rusia în strâmtori şi Mediterana înseamnă o revizuire completă a întregii aşezări politice a Sud-Estului şi nu în favoarea şi în felul nostru de a o înţelege.

Avem impresia că astăzi ne găsim din nou într'o perioadă asemănătoare aceleia de la sfârşitul secolului al 18-lea, când viaţa economică într'un avânt necunoscut încă, transforma State, le schimba condiţii de viaţă, creia noi probleme politice sau noi aspecte ale vechilor probleme.

O circulaţie de bunuri care cunoaşte o amploare în continuă creştere în regiuni ale Asiei Mici care până în aceşti ani nu existau ca consumatori, ne chiamă şi pe noi cu un alt glas ca până acum spre acest colţ de mare, care a legănat începuturile Europei. Dar chiamă, mai ales, aprig pe marile puteri care se vor întâlni, se vor ciocni pentru stăpânirea sau controlul definitiv al uneia din cheile adevărate ale lumii.

Octav Onicescu

SERVICIUL MONDIAL

Există la Muenchen un institut de studii antisemite. In oraşul de cultură germană, unde mediul este atât de prielnic studiilor, unde biblioteci bogate şi complecte pun la dispoziţia cercetătorilor un material imens de informaţie şi documentare, acest institut a devenit o academie de o însemnătate europeană. Acolo s'au tipărit foarte multe cărţi şi broşuri, care epuizează problema semitismului.

Aflându-ne în Germania, în anul 1936, am avut prilejul să cunoaştem aceste tipărituri şi să le folosim chiar în studiile noastre. Intr'o carte, pe care am publicat-o în cursul anului 1937, intitulată „Orientări în Veac" (Ed. Cugetarea) şi care a cunoscut confiscarea, dar numai a 200 exemplare căci restul se vânduse într'un timp relativ scurt, mă folosisem şi de materialul publicat de institutul din Muenchen. Celace impunea de la început era preciziunea datelor, materialul metodic organizat, fără vorbe prea multe şi fără divagaţii literare. Este un fel anumit de a trata problemele specific spiritului german. Onestitatea tratării apare dela primul rând aşternut pe hârtie.

Literatura antisemită franceză rămâne mult în urmă. Studiile lui Eduard Drumond (faimoasa La France juive) reţineau atenţia prin senzaţionalul destăinuirilor, dar acest scriitor, care a fost şi un mare pamfletar, făcea ca în stilul lui să se reverse şuvoiul unui verbalism spumos, de incontestabilă valoare literară, dar impropriu pentru o operă ştiinţifică. Studiile lui Roger Lambelin, care duc mai departe problema judaisării republicei franceze, ridicată de Edouard Drumond, sunt scrise prea mult în formă de reportaj, deci superficiale şi adâncind mai mult capitolele de scandal public. Fireşte că, ele nu mulţumesc pe un cititor care se vrea documentat în alt fel.

Ne întoarcem deci la studiile publicate în Germania care sunt mult mai utile, şi din toate punctele de vedere. In luna Martie anul trecut a început să apară la Frankfurt a Main, nişte caete bilunare antisemite „Welt-Dienst". Câteva ediţii sunt tipărite în limbi străine, şi una în limba românească pentru informaţia publicului din România. Titlul românesc este Serviciul Mondial. O primesc dela apariţie. Se găseşte acolo expusă problema judaismului mondial, aşa încât fiecare capitol aduce date surprinzător de interesante. Un număr a fost consacrat judeo-francmasoneriei engleze. Ultimul număr dela 15 Noembrie 1940 este consacrat exclusiv României şi tratată pe larg problema judaismului dela noi din ţară. Pentru osteneala lor, pentru chipul cum au ştiut să-şi adune anumite date, care nu pot fi aflate decât printr'o lucrare pe teren, publicaţia dela Frankfurt ne face un serviciu foarte mare. Totodată de informaţie, dar şi de propagandă în străinătate, căci după cum am spus, Serviciul Mondial, se tipăreşte în mai multe limbi. Toată recunoştinţa noastră prietenilor dela Frankfurt.

Nicolae Roşu

DUH ROMÂNESC

DUPĂ CINCI ANI

Ne apropiem de a șasea aniversare a zilei în care a strălucit pentru întâiași dată, dela un hotar la altul al țării, fulgerul mișcării studențești. — Zecile de mii de studenți, îndemnați de dorul idealului, înaintau cu pas grăbit în ritmul „Imnului studențesc", spre țintă. Nația întreagă trezită din somnolența ei morbidă, aștepta cu încredere și nerăbdare ora supremului asalt. — Soarta dușmanilor acestui popor părea pecetluită.

Se vede că nu eram vrednici de biruință căci iată, atunci când ne credeam mai aproape de isbândă, s'a ridicat pe neașteptate, de prin adâncurile necunoscutului, o furtună cumplită, care a înfășurat într'o clipă în vălul său de ceață întunecoasă oastea luptătoare. Mânați de crunta vijelie a patimilor deslănțuite, ostașii aceleiași idei au pornit a se bate ca orbii între dânșii și apoi uitând de dușmanul comun s'au risipit în cele patru vânturi.

Priviți acum studențimea, în pragul celei de a șasea aniversare a zilei de 10 Decembrie:

Ca o sinteză a credințelor naționaliste care îi încălzesc sufletul, grosul studențimei naționaliste de ieri și-a părăsit uniforma românească pe care la începutul mișcării cu atâta entuziasm și-o adoptase ei și-a împodobit capul cu șepci roșii și albastre, pe cari strălucesc, cusute în fir, clește, ciocane, retorte, cap de mort, cărbuni aprinși, etc. Cadrele partidelor politice se umplu mereu cu elemente noui, culese din sânul studențimei și mai mult, organizațiuni cari odinioară erau focare ale credinței mântuitoare de neam, țin azi întruniri de-a valma cu jidanii pentru mărunte interese de bucătărie.

In situația aceasta de rușinoasă decădere a mișcării, când totul pare a fi pierdut, „Legiunea Arhanghelul Mihail", cu încredere în dreptatea Dumnezeiască, înalță fruntea și strigă tuturor celor cuprinși de desnădejde:

„Curaj! Țărâna îmbibată cu sângele strămoșilor cari s'au jertfit pentru salvarea ei, va ști să crească din nou, atunci când timpul îi va cere flăcăi cari să moară și să învingă!".

Corneliu Georgescu

(„Pământul Strămoșesc" No. 8 an I)

VIAȚĂ ȘI MOARTE

Pentru omul alb viața este o preocupare majoră. Moraliștii laici, nici cei religioși nu au putut lămuri deplin cauza înclinării noastre de a simți viața ca un bun permanent și definitiv, ca ceva constant și durabil. Natura întreagă este un spectacol continuu al morții, pe care am numit-o eufemistic „prefacere" sau cel mult „trecere". Dar nouă viața ni se pare permanentă, nu moartea.

Suntem atât de pătrunși de permanența vieții, că privim moartea drept accident. O denigrăm, o respingem, o zugrăvim rea și urită. O figurăm schelet și cadavru, și ne ancorăm zănatec în iluzia durabilității vieții. Este o întreagă morală, o întreagă filosofie care neagă moartea, o deconsideră, o abstrage.

Dar moartea e prezentă. Și când apare ne este o pricină de turburare și uimire. Nu cumva privirea și atitudinea noastră e greșită, pentru că e neîntreagă? Nu cumva putem întemeia o concepție mai sănătoasă, o filosofie mai odihnitoare, mai armonioasă, care să ție seamă de prezența morții și să așeze astfel viața într'o lumină mai adevărată?

A încercat-o Montaigne, cu filosofia sa laică. A spus că nu te poți bucura de viață dacă nu accepți permanența gândului morții. Nu poți gusta, nici aprecia viața, fără împăcare cu moartea. Și atunci moralistul sceptic sau pesimistul romantic își pune înainte o hârcă zâmbitoare, ca un statornic „memento mori", care să-i sublinieze prin contrast dulceața luminii solare, blândețea primăverii, rodnicia darurilor pământului. Vinul e mai bun, femeia mai frumoasă, cântecul mai armonios, pentrucă știu că moartea va veni...

Oare este aceasta o consolare? Duhovnicul aspru te mustră tunător: Păcătosule! Îndrăznești să sfidezi augusta față a morții cu petrecerea ta pământească? Întoarce-te dela bucuriile traiului. Reculege-te! Neagă trupul, neagă firea, pedepsește și ucide în tine favorul înșelător al desfătărilor lumești. Căci moartea va veni și te va găsi nepregătit. Cum? Vii să înfrunți grozava noapte, zâmbitor și petrecăreț, sclav al deliciilor, al pierzaniei sufletești? Așa înveți tu moartea, ușuratece, motivând cu filosofească nebunie o deprindere nelegiuită?

Astfel sună mustrarea sumbră a ascetului întors dela bucuriile pământești și sârguitor al mântuirii dincolo de prag. Iar filosoful cucernic îi adâncește predica și spune solemn: tot ce numiți voi viață, e numai petrecere și deșartă uitare de sine. Chiar grijile, chiar muncile și osteneile, chiar știința și arta voastră sunt deșertăciuni și narcotice. Vă afundați cu gravitate în nimicuri serioase, ca să vă îmbătați cu viață, uitând de adevărul morții, pe care numai sufletul o birue, DACĂ SE MÂNTUE. Dar pentru voi viața aceasta este o certitudine mai mare decât moartea. Privind greșit, vi se pare important tot ce e neînsemnat. Dar tot ce piere e neînsemnat și important e numai ce poate să nu piară: adică sufletul. Trăește în suflet, nu în trup, dacă vrei să ți-l mântui. Nu te orbi cu preocupări cotidiane, ci dobândește-ți eternitatea sufletească, așa cum te învață Mântuitorul...

Astfel cugeta Pascal, răspunzând lui Montaigne. Apoi a răsărit Voltaire și rânjind, își bătea joc de amândoi.

In timp ce albii occidentali se sbuciumau să aleagă astfel viața sau moartea, undeva departe, în răsăritul lumii, niște cugetători au statornicit altă înțelepciune. Occidentalul spune: timpul trece! — Răsăriteanul spusese mai demult: timpul stă, omul trece. Ceeace trece nu poate fi de preț, deci ceeace numim viață nu merită atâta îngrijorare. A pierde viața e firesc. Orice lucru firesc e odihnitor, nu provoacă tulburare. Înțelept este cel ce dobândește „marea indiferență", aducătoare de pace interioară.

Veche de mii de ani, această filosofie a plămădit sufletul asiatului răsăritean: a trăi sau a muri este indiferent. A muri este mai ușor chiar decât a suferi. Suport mai ușor moartea decât suferința peste măsură. Când viața mi se pare prea grea, mă las, renunț și mor.

Astfel a pierit pe întinsul Asiei duhul luptei și al suferinței eroice. Doar insularii niponi au respins acest fel de a vedea și nu toți, ci, în vremea mai veche, doar cei însuflețiți de spiritul ernic al Samurailor. Pe când mulțimea are sădită în conștiință, ba mai adânc, indiferența în fața vieții și a morții marele duh vegetativ care nu e nici stoicism nici filosofie, ci adormire.

Nici aceasta nu poate fi ultima înțelepciune. Unde s'o cauți? — Hai să mergem către străbunii cei mai îndepărtați. Poate acolo ne vom lămuri.

Iată scitul care săgetează cerul sfidător. Nu, acesta nu ne seamănă. Dar iată Dacul care râde morții, care nu se teme de ea, dar nici n'o privește cu indiferența asiatului a-morții. Iată mai încoace ciobanul munților, nuntind cu o prea frumoasă zână, blândă la chip. Ei o prinde de mână și stă amorit în fața Firii.

> ...Preoți munții mari
> Paseri lăutari
> Păsărele mii
> Și stele făclii...

Ah, da, tu pari să fii cel care ne seamănă. Tu străbunul care cânți în Moarte marea împăcare, darul Firii primit ca lege, zână bălae cu duioasă îmbrățișare. Dar un lucru nu ne spui, dar noi îl știm: primești moartea, dar nu te lași ei nepăsător și fatalist, ci cu înțeleaptă acceptare a legii sădite Firii. De vei fi luptător, vei stârpi în tine frica celui prea legat de desfătările vieții, vei înfrunta primejdiile cu încordare, ca unul care nu se teme de suferință, ci sorbăește, rabdă și luptă. Nu te lași morții, o primești senin dacă vine cu vrednicie și reculegere, așa cum ai primit și darul vieții. Căci și omul e ca floarea câmpului...

Străbun viteaz, dela tine caut să învăț cumpăna înțeleaptă în fața vieții și a morții. Căci tu ai avut-o mereu.

Sarbu Stuparschi

O înfrântă de cultură: politica

Pentru problema de față, trebue să ne ducem dincolo de anii pierduți în cocoțarea noastră pe biruință și mândria unei victorii naționale, pe care neștiind s'o exploateze decât câțiva indivizi, s'a dovedit până la urmă, din cauza lor, atât de șubredă, încât a căzut, fărâmițându-ne din nou pământul.

Vom merge și vom spune că scriitorii noștri de dinainte de războiu, au pregătit drumul României mărite. Prin verbul lor, prin cărțile și discursurile lor, ei nu numai au menținut, dar au înălțat sufletele, dând masei conștiința de neam, a românescului ce depășea pe atunci, granița nenaturală a lui. Au luptat, au sângerat, n'au precupețit nimic în această luptă politică, dusă prin condeiul lor și pentru un singur țel — integritatea teritorială a pământului străbun.

Victoria i-a găsit însă, pe cei cari au mai rămas s'o vadă, obosiți și în somnolența plăcută a visului împlinit.

Politica noastră de după războiu, a fost lipsită de cadrul culturii adevărate. La baza ei stătea inconștiența, indolența, fanfaronismul, acele tirade ce reușeau să electrizeze nu sufletele, ci ambițiile. Cultura n'avea ce căuta în mijlocul celor ce nu o înțelegeau. Teama de a fi predominați în propagandele electorale, de retorismul cine știe cărui scriitor, care l-ar fi eclipsat până și pe șeful partidului, a contribuit la înlăturarea acestora, căci mai trăia încă greșala ce consta în prețuirea omului politic, numai după darul vorbirei.

Părerile lui Caragiale și Vlahuță despre politică, nu ne arată decât întreaga lor repulsie pentru ea. Totuși, primul a făcut politică și chiar cu succes, dar de pe urma lui, nu ne-au rămas decât câteva discursuri destul de concise și spirituale. Cel de al doilea, a fost prea modest ca să parvină prin politică.

Și totuși, oamenii noștri de cultură, de autentică cultură și gândire românească, în cadrul năzuințelor colective au animal politica.

Gândirea politică a lui Eminescu, desigur a fost extraordinară. Omul acesta care ca nimeni altul cunoștea durerea pământului ce-l născuse, a ogorului prădat materialicește și distrus spiritualicește de levantinii răcitori, până l-au găsit, geniul acesta, care s'a luptat atât de greu cu necazurile de fiecare zi, a știut totuși să găsească nota justă a timpului pe care-l trăia. Din sbuciumul sufletesc, din revolta ce nimeni ca el n'a trăit-o, din dragostea lui mare cât toți munții țării, au isbucnit accente de cea mai autentică sinceritate și hotărîri luate cu cuget rece, pentru renașterea noastră spirituală, dar din care societatea vremii lui, n'a cules nimic.

Coloanele „Timpului", unde atâția ani a fost redactor, ni l-au arătat pe adevăratul Eminescu: pe Românul ale cărui rezonanțe sufletești, pline de dragoste față de țară, stăteau adânc înfipte în pământul ei. Eminescu a fost nu numai un animator în politică, ci a fost un doctrinar, un vizionar, un Român; a fost cel care cu energia, cu vederile de o înălțime ne mai atinsă, în toate articolele lui a opus cu o putere extraordinară, împotriva frazeologiilor pline de — naționalismul — liberal", al partidului ce guverna, covârșitoarea importanță a elementului autohton.

Dar, nimeni, n'a căutat să aducă literatura, după războiul de întregire, la menirea ei înaltă, de a fi inspiratoarea și catalizatoarea năzuințelor neamului. Am fost beți de o hibridă fericire, știindu-ne cu granițe mari, dar cari nu ne erau apărate nici prin scrisul, nici prin fapta noastră.

Ținem să remarcăm, la sfârșitul acestor rânduri, sensul nou al vieții spirituale românești și vom spune că pragul apropierii dintre cultură și politică, a fost trecut. Azi nu avem politicieni fără a fi oameni de cultură, productivi și adânc conștienți de soarta țării și astăzi, când nu se mai poate vorbi de supremația politică, fiindcă politicul interesat a fost înlocuit cu desinteresare și prin crearea unui suflet nou românesc, autohton, toate astea au dus la biruința culturii.

Nimeni, cred, nu-mi va putea spune că, noul suflet românesc a isbucnit în noua viață din politică și nu din trăirea interioară, din dragostea celor ce au scris și au murit pentru ideea lor.

Iată dece s'a născut și va porni spre desăvârșire, o nouă literatură care va trăi adânc aceste prefaceri și în care se vor refugia din nou gândurile noastre, duse numai spre binele țării, o nouă literatură care va cuprinde în ea, un nou ideal politic, pe care-l vom atinge doar prin cultura noastră. Va fi arma îndreptată spre noi, pentru reînnoirea noastră spirituală, ca odată desăvârșiți, să ne putem ajunge țelul, căci numai alții fiind, decât cei de ieri, vom birui.

Va trebui să se nască această cultură, căci se știe de totdeauna că, marile revoluții au isbucnit din dureri, iar victoria lor n'a fost decât biruința celor ce prin scrisul lor au prevăzut viitorul, chiar dacă după ei, nu aduceau mormane de tomuri.

Simion I. Cionca

PREZENTĂRI

Atitudini facile

Există încă o lume a acestor atitudini. O lume întreagă; adică oameni din toate straturile sociale și din toate domeniile de activitate. Incapabili de un efort; incapabili de a se fixa și a trage consecințele. Ei lunecă. Peste orice probleme și către orice situații. Nu pot examina nimic în adâncime. Sunt oamenii suprafețelor.

Despre cei ce nu sunt în stare, fiind — ca să zic așa — în suferință, nu este cazul să vorbim. Vom stărui puțin asupra celorlalți; asupra celor rămași cu năravul superficialității înfatuate și cu lipsa de pudoare a propriei lor păcătoșenii.

Câți sunt, cari privind înlăuntrul propriei lor ființe nu-și descopăr lichelisme — uneori gratuite? Dar câți sunt cari, descoperindu-le, se rușinează?

Câți au înțeles că ar trebui să-și impună măcar o ținută de penitență față de absurditățile vinovate cărora s'au dedat cu înverșunare?

Amintesc, ca să-și muște buzele și mâna — desigur stânga — cu care o lume ușurică acuma, chiar în scris, pe Profesorul Nae Ionescu, de „sofisticărie"; pe el care a descoperit și frământat realitățile și a mers numai către inima problemelor; care a gândit viu pentru un neam întreg și pentru veacuri și care a fost crucificat și a murit pentru ideile sale...

Și să-mi fie îngăduit să spun că separarea, în judecată, a vieții omului, de opera sa, e încă o teorie cu substrat tendențios. Căci nu se poate să te bălăcești în noroi, în viață, și să nu-ți stropești opera. Și — pare-se — acolo se tindea... Viața însăși e opera omului; a fiecăruia dintre noi. Nu toți au posibilitatea de a creia și altfel de opere. Dar toți au obligația de a-și creia viața și ambiția, presupusă, de a face din ea operă cu care să se mândrească.

Ei bine, viața aceasta, oamenii noștri, au sufocat-o în meschinării și facilități. Au înecat-o în lingușire, așternând-o sub picioarele potentaților de mucava... Față de viață, față de semeni și față de ei înșiși, au fost uneori spectatori hilari, sau dacă au devenit actori, au făcut pe clovnii. Au adoptat atitudinile cele mai ridicole, fiindcă au detestat tot ce a fost serios... Cinstea nu se mai „purta". Nu-ți mai era îngăduită nici în casa ta; erai ironizat — de pildă — că-ți iubești nevasta și nu umbli haimana. Dacă scriai, mai ales poezii: „Ce, faci poezii?" — te întrebau cu privirea și surâsul cu care te-ar fi întrebat „Ce, prinzi muște?" Dacă erai tradiționalist, ortodox, sau îndrăgostit de Țară, critica te socotea simplist, redus... Critica aceea după ureche, sau într'o ureche...

Impotriva ușurătății acesteia, a lipsei de credință de orice fel, a pervertirii ducând, lent, la sinucidere, s'a ridicat Căpitanul când s'a apucat să reclădească totul — începând cu Omul.

In fața Omului Nou ce fac bietele făpturi „subțiri"? lunecă ușor. Evoluiază repede. Execută piruete...

Făpturile acestea șubrede să o ia mai domol! Să nu încerce să susțină că au fost de când lumea cu Legiunea. Și să nu ne facă apologia Mișcării Legionare, cu argumentele noastre disprețuite odinioară și servite acum, ca și când ar fi ale lor...

Să calce în vârful picioarelor! Căci nu se mai poate trișa.

Gherghinescu Vania

ULTIMA INVAZIE

(Urmare din pagina I-a)

teva sate din Muntenia. Dela început ei devenird uricioși, așa că la 1526, Ioan Zapolia, pentru a sprijini propășirea târgurilor ardelenești, îi goni din comunele Ardealului. Gestul lui Zapolia îl repetă la 1579, Petru Șchiopul în Moldova, iar la 1593, Mihai Viteazul, împotriva căruia țipă Jidanii (S. Bernstein) că a făcut „blutigen Massakres gegen die Juden in Bukarest". Totuși, profitând de slăbiciunea urmașilor, în toate trei principatele, jidanii revin, și încă mai numeroși.

Regiunea din care din toate vremurile s'a făcut scurgerea Jidanilor asupra țării românești a fost Galiția. Aici îi întâlnim documentar din sec. XI. Galiția a devenit patria adoptivă a Jidanilor răsăriteni și a fost de atunci încoace rezervorul nesecat al iudaismului. I-a alimentat întreaga Europă Centrală și Sud-Estică.

Ca dovadă că Jidanii au venit din țările slave dela Nord și Răsărit este faptul că în România numărul lor descrește pe o diagonală N. E.-S. V., în Nordul Moldovei aflându-se cei mai numeroși Jidani, iar în Oltenia și Banat cei mai puțini.

In Transilvania, Jidanii au pătruns în număr mare prin Maramureș, în Moldova — prin Bucovina. La 1769 apar primele familii jidovești în Bucovina, iar în Maramureș la 1780, încă nu existau Jidani. Până la 1800, apar. Cu primii ani ai sec. XIX-lea, numărul Jidanilor începe să crească mereu și tot mai repede. Puținii Jidani cari se aflau în România până la 1800, erau avangardele care adulmecau bogățiile țării noastre și învățau să cunoască sufletul blajin al țăranului român. Abia acum se pornește năvala. Trei exemple sunt grăitoare pentru acest fapt:

In Bucovina în interval de 100 ani procentul de Jidani crește dela 1,4 la 20,8.

In Transilvania, în ultimii 90 ani, Jidanii sporesc dela 16.000 la 497 mii!

In Moldova, între 1803 și 1859, Jidanii cresc 160% pe an, deci de 20 ori mai mult decât sporul natural al populației.

Cum să numim acest fenomen atât de expresiv în exemplele de mai sus? Invazie. In adevăr, Jidanii în România n'au crescut numai pe baza prolificității naturale, ci au crescut prin migrație neîncetată, care a adăogat strat după strat, Jidani noi — celor mai puțini noi. Invazia jidovească are trei momente când e mai accentuată: la 1829, după pacea dela Adrianopol, la 1859, după Unirea Principatelor și la 1918, după terminarea războiului mondial.

Pentru prima oară, CĂPITANUL este cel care compară migrația jidovească cu o invazie: „pământul românesc a fost cel mai nesigur pământ din lume... Năvala jidănească începe abia acum 100 ani". Cu drept cuvânt invazia jidănească poate fi comparată cu oricare dintre năvălirile barbare abătute asupra Daciei timp de un mileniu. Prin ce se deosebește totuși de cele[illegible] năvăliri? Pe când Hunii, Cum[illegible], Tătarii, veneau furtună, risipind totul și ca furtuna dispăreau, Jidanii, întocmai ca și Slavii s'au infiltrat insidios și deaceia au rămas. Slavii însă s'au asimilat cu băștinașii, topindu-se în massa lor. Datorită exclusivismului lor religios — ceeace a fost și o fericire pentru Români — Jidanii au rămas neasimilați și Jidani.

Era normal ca poporul asupra căruia se abătuseră aceste roiuri de lăcuste, lățindu-se ca o pecingine, să reacționeze — măcar din instinct de conservare. Aceste reacțiuni au fost totuși prea blânde, și multe prea cu întârziere sosite. Căci pecinginea jidovească, acolo unde se înfige ca o căpușă, joacă rol de anestezie: amorțește pe cei asupra căruia s'a lăsat. Explicația constă în aceia că cel mai bun anestezic este tocmai produsul îndeletnicirii de predilecție a Jidovului: crâșma, iar anestezicul: spirtul.

La cele mai mici neplăceri pe care Jidanii le aveau sau la cele mai mici restricții la care erau supuși, Jidanii protestau vehement, însă nu în țară, ci peste hotare. Ubicvitatea jidovească, dublată de internaționalismul masonic reacționa promt, având ca mijloc: invectiva, ca armă: corupția, ca supapă de siguranță: politicianul, și totdeauna ca centrală: Anglia.

In legătură cu reclama ce ne-o făceau Jidanii, iată ce scria din Kopenhaga, Jidovul S. Bernstein, în preajma încheerii păcii din 1918: „Die kommende Friedenkonferenz ist jene befreiende Macht, an die Wünsche und Hoffnungen auch des jüdischen Volkes geknüpft sind. Von dieser Macht erwartet es Recht und Gerechtigkeit auch für die Juden in Rumänien". De altfel vorbind despre Jidanii din România, îi denumește „die letzten Sklaven Europas". Și acestea se adresau conferinței de pace dela Versailles.

Toate evenimentele acestea erau patronate de Anglia, care deși departe de România, și deci s'ar părea a nu fi fost interesată direct, totuși de multă vreme s'a arătat vicleană față de România și mârșav de interesată. Vom avea poate ocazia într'un viitor articol să desvoltăm chestiunea aceasta. Deocamdată încheem cu constatarea că în ultimul secol, mai exact dela 1829, numărul Jidanilor din România a crescut considerabil. Iată dece, năvala Jidanilor în România găsim nimerit a o numi ultima invazie.

N. M. Pepr

CALENDAR

Ortodox: Părintele nostru Macarie Egipteanul
Catolic: Sfântul Marin.
Protestant: Ferdinand.
Mahomedan: 20 Giul-Hegé 1359.

Macarie egipteanul, părintele nostru

Nici o pană nu va putea însemna din destul isprăvile și cu osebire vorbele acestui părinte al Egiptului și al nostru. Ne încumetăm numai pentru puțină îndulcire a cetitorilor, pe care-i legăm cu Dumnezeu să cetească ei singuri, în viața sfinților de peste an, săvârșirile lui Macarie, dulceața călugărilor.

Nu vom pomeni, așa dară, nici patria nici rudea sfântului cuvios. Ci numai unele din multele sale răbdări, minuni și socotințe.

Era acest Macarie tânăr. Pustnicea lângă marginea pustiului Nitriei. Un om îl slujea, aducându-i dintr'un sat apropiat pâine și apă. In sat trăiau: o fecioară și un tânăr, cari au păcătuit — de a rămas fecioara îngreoată. Din îndemn diavolesc și din viclenia tânărului, a spus că sihastrul a silit-o la păcat. Atunci au venit părinții fecioarei și sătenii, cu strigăt și îngroziri. Au luat pe Macarie, i-au înșirat de gât: oale, vase sparte și înegrite și l-au târât pe uliță cu rușine, bătându-l și lăsându-l mai mort. L-au silit, apoi, să plătească dajdie pentru fecioara îngreoată. Iară Macarie, nimic zicând, lucra coșnițe îndoit, cugetând în sine: „Macarie, acum ai femeie și copii! Muncește zi și noapte, ca să-i hrănești". *Până când, venind vremea nașterii și a bătăii lui Dumnezeu, a spus aceia cu cine a păcătuit și s'a izbăvit astfel monahul:*

Altă dată, fericitul Macarie mergând prin pustie, a aflat o căpățână de om, uscată. Intrebând-o, i-a spus că este unui popă idolesc. Și a mai spus căpățâna că mare ușurare aduc rugăciunile schivnicului. Ușurarea era aceia că se puteau vedea, din vreme în vreme, cei din iad. Atunci a zis Macarie:

„Vai de ziua, în care va fi călcat omul poruncile lui Dumnezeu!".

Stând odinioară în pragul chiliei, vede pe diavolul în chip de om, având haină ca lațuri. De fiecare laț spânzura câte o tivgulită. L-a întrebat:

— Unde mergi răule? Și ce ai în tivgulițe?

— Merg la mănăstire și duc gustări fraților. Când nu le place una, încerc cu alta din [illegible] câștig pe cineva. Călugării [illegible] mănăstire sunt cumpăt[illegible] unul mi-i prieten și se [illegible] o paiață în jurul meu. [illegible] Teopempt.

Atunci a coborît [illegible] *fratelui și l-a mântuit* [illegible] *diavolului.*

Pe când Macarie culege[illegible] *de finic, din care împletea* [illegible] *l-a întâmpinat diavolul* [illegible] *vrând să-l omoare și* [illegible]

„Multă nevoie rabd [illegible] Macarie, căci nu pot să te [illegible] Tot ce faci tu, fac și eu; [illegible] tu; nici eu nu mănânc; [illegible] tu, nici eu nu dorm. Un [illegible] cru ai tu, cu care mă biru[illegible] nia ta. Din pricina ei, nu [illegible] împotriva ta".

In Egipt, Macarie a dat [illegible] *tâlhar care-i încărca lucru*[illegible] *chiliei pe un catâr. El* [illegible] *strein de casă, ajutând* [illegible] *să scoată totul. Mai* [illegible] *petrecut cu pace, zicând* [illegible]

„Se vede că, dacă nu [illegible] ceva pe lume — la naștere [illegible] putem să luăm nimic cu noi [illegible] nul a dat și, precum bine [illegible] așa a și făcut. Bine este [illegible] Dumnezeu întru toate".

L-au întrebat cândva [illegible] *a slăbit. Și le-a răspuns:*

„Lemnul între vreascuri[illegible] se aprinde și el. Așa și omul [illegible] și-ar adânci mintea în [illegible] Dumnezeu și și-ar aduce [illegible] înfricoșata întrebare și [illegible] gheenii, frica i-ar mânca [illegible] i-ar usca oasele".

De duhul acestor [illegible] *plină lumea călugărilor din* [illegible] *tară cei ce vor să afle* [illegible] *lor duhovnicești aleargă și* [illegible] *faguri săi neasemănați.*

Când a murit, se ridica [illegible] *între doi heruvimi. Diavolii* [illegible] *gau:*

— Oi de ce slavă te-ai [illegible] cit, Macarie!

— Nu, căci încă mă tem; [illegible] lucru bun n'am săvârșit [illegible] el.

Atât de mare era [illegible] *citului Macarie.*

Firmilian protosinghel

CUVÂNTUL FEMEII

Un mănunchi de sfaturi și răspunsurile săptămânii

Cel mai bun vas pentru pregătirea ceaiului, este ceainicul de faianță brună.

Opăriți ceainicul cu puțină apă clocotită, scurgeți apa și puneți apoi ceaiul, câte un vârf de linguriță de persoană. Turnați numai un sfert din apa clocotită, peste ceai. Lăsați să treacă trei-patru minute și turnați apoi restul de apă. Așteptați cinci minute ca infuzia să se facă deplin.

— Hainele și rochiile prea mult călcate pierd din prospătura lor. Părul de pe stofele de lână se culcă și prind luciu. Cel mai bun lucru este să udați cu o perie sau cu o cârpă muiată în apă, părțile mototolite și să atârnați apoi vestmântul în dulap. In timp de 24 de ore își va lua înfățișarea de nou.

— Cearceafurile se repară destul de ușor. Dacă pânza este tare slăbită, și rărită la mijloc, atunci se taie cearceaful în două, în lungimea lui și se unesc laturile. Marginile cearceafului împreunate cu o cusătură dublă, devin mijlocul. Se mai pot repara și în formă de cruce, din patru bucăți, făcând dintr'un cearceaf mare, un cearceaf de copil. Nu puneți petice din pânză nouă la un cearceaf vechi, pentru că pânza nouă se strânge și se întărește la spălat.

— Ce puteți curăța cu fasole uscată. Lânuri de culoare deschisă, căptușeli și perdele de bumbac, mătăsuri colorate. Puneți la fiert într'un litru de apă 125 de grame de fasole bine spălată. După ce a fiert, o treceți prin sită. Amestecați această piurea cu trei litri de apă călduță. Puneți lucrurile să stea un timp în apă curată, înainte de a le muia în zeama de fasole. Le muiați numai, fără să le frecați. Le limpeziți apoi în mai multe ape și le călcați cât sunt încă umede, între două cârpe. Cu zeamă de [illegible] mai puteți curăța vesminte de [illegible] cu ajutorul unei perii pe care [illegible] iați în această decocțiune.

— Dacă aveți bulion de [illegible] puteți face o supă de pătlăgele [illegible] aproape tot atât de bună ca [illegible]

Puneți să fiarbă într'o oală [illegible] oară un litru jumătate de apă [illegible] rădăcină de pătrunjel, un morcov [illegible] țină țelină și două cepi. Sărați [illegible] gust. Dacă aveți un os-două [illegible] teți pune în fiertură, ciorba va [illegible] atât mai bună. Lăsați să fiarbă. C[illegible] sunt bine fierte, faceți de o parte [illegible] rântaș cu grăsime și făină. Pute[illegible] dăuga și o linguriță de boia. [illegible] cu apă și frecați bine să nu rămână cocoloașe. Puneți acest rântaș [illegible] ciorbă, adăugați o jumătate de [illegible] de bulion subțire. Mai lăsați [illegible] minute pe foc. Fierbeți de o parte puțin orez, sau paste făinoase. C[illegible] se apropie vremea de dat la masă, lunecați în castronul de supă, [illegible] una cu o lingură-două de smântână. Turnați pe deasupra ciorba de [illegible] Puțin pătrunjel verde împlinește [illegible] tul și înfățișarea acestei supe [illegible] iarnă.

Lola Ionescu-Marin

REBELIUNE SÂNGEROASĂ INTR'O TABĂRĂ DE INTERNARE DIN EGIPT

BEYRUTH, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Guvernul egiptean — se anunță din Cairo — a trimis la fața locului o comisie de anchetă, în urma sângeroasei rebeliuni care a isbucnit în tabăra de internare dela Tor (Sinai) unde se aflau internate elementele considerate de autoritățile engleze ca indezirabile în Egipt.

Comisia de anchetă a constatat [illegible] *violentele mustrări făcute la* [illegible] *ment de reprezentanții* [illegible] *waldiști afirmând că numeroși* [illegible] *noroși au fost internați* [illegible] *procedură judiciară, adică* [illegible] *contrar jurisprudenței* [illegible] *tare, sunt justificate.*

Comisiunea a declarat [illegible] *cei internați suferă din cauza* [illegible] [illegible]

DIN LUMEA LEGIONARĂ

FIGURI LEGIONARE

PREOTUL LEONID MIRON

In ziua de Joi 21 Septembrie 1939, s'au ținut în sala Episcopiei din Bălți, conferințele generale anuale cu preoții.

Părintele Leonid Miron din parohia Valea Mare stătea în urmă, în picioare, deși în față erau locuri libere pe bănci și pe scaune. Era singurul prilej când — dator fiind — putea fi văzut la Episcopie.

La prânz s'a aflat că primul ministru Armand Călinescu a fost executat de o echipă de legionari. Această știre a produs o turburare în rândurile preoților. Toți erau agitați. Se simțea o primejdie. Cineva a mai spus în fața tuturor că asta e, poate, ultima ședință. Părintele Leonid Miron era prezent în acelaș loc.

Cu primul tren apoi, părintele Leonid a plecat spre Ungheni, pentru a fi la datorie în parohia sa. Iar a doua zi — Vineri 22 Septembrie — pe la ora 4, soția Părintelui Leonid țipa în aceiași sală a Episcopiei că „pe Leonid l-au ucis", că l-a văzut în mijlocul drumului cu fața în jos, că jandarmii nici nu o lasă să se apropie de el, rugând să se intervină pentru îngroparea creștinească a lui.

Când s'a auzit una ca asta, au încremenit cu toții. Nimeni nu o putea crede. Cu toții și-au pus întrebarea: oare n'au înnebunit cei mari de la București? Oare nu ne vor ucide și pe ceilalți?

Preoții legionari se temeau pentru aceiași vină, alții, cari nu avusese legături cu Mișcarea legionară — și din cari unii nici nu știau că Părintele Leonid a fost legionar — și-au închipuit că pentru moartea ministrului, autoritățile vor să omoare pe oricine le-ar eși în cale. Astfel frica morții intrase în toți. Și de unde lumea până atunci se temea de năvălirea Rușilor — mai ales de la 1 Septembrie când începuse războiul — toată teama pentru o vreme, au început să o aibă de București. Se gândeau simplu: până vor veni păgânii de ruși să ne omoare „ortodocșii" noștri au și început. Intr'adevăr, în acești zi fuseseră arestați și duși la Bălți 18 preoți de la sate a căror soții plângeau la Episcopie, rugându-se să se intervină pentru a nu-i împușca și pe aceia. Toți cei arestați erau cunoscuți ca oameni drepți, cinstiți, muncitori și iubiți de popor, oameni cari nu făcuseră nimănui nici un rău, ci făcuseră numai bine și cari deaceia se bucurau de dragostea și încrederea poporului.

Părintele Leonid Miron a fost un adevărat fiu al Basarabiei, născut din părinți români, în satul Văratec jud. Bălți, în anul 1903. A absolvit seminarul teologic din Chișinău în anul 1925. Un an a fost suplinitor în învățământ, alt an a făcut serviciul militar, eliberându-se din armată cu gradul de sublocotenent în Regim. 37 Inf. In anul 1927 a fost hirotonit preot. Valea Mare era o parohie decăzută complet din toate punctele de vedere și săracă.

Ca naționalist înfocat tânărul Miron s'a manifestat fiind în seminar, luând parte la organizațiile de luptă împotriva evreilor și a fost arestat. Ca învățător a continuat aceași luptă, fiind deasemenea arestat.

In Legiunea „Arhanghelul Mihail" s'a înscris oficial în anul 1931. A fost comandant ajutor, după primul an de tabără.

In ziua de 30 August 1935, Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul, însoțit de Sergiu Florescu și Preotul Dumitrescu, a inspectat tabăra de muncă Valea Mare, scriind în registrul taberei următoarele:

„Nu cantitatea, ci calitatea ne trebue, spunea Căpitanul cu drept cuvânt. Preotul legionar Leonid Miron, inițiatorul, animatorul și locțiitorul de comandant al acestei tabere, împreună cu legionarul Tașcă au adeverit zicătoarea de mai sus.

„Zece legionari au făcut 73.000 de cărămizi într'o lună de zile ... ceva, este un record. Numai dorul de bine, numai dorul de Cruce, Rege și de Țară poate imbold pe dezinteresați să facă asemenea minune. Mă plec în fața lor și le zic, să trăiți!".

A doua oară Generalul Cantacuzino a inspectat tabăra de lucru în 1936 fiind însoțit de comandantul ... și Ing. Clime și alți comandanți.

Părintele Leonid Miron a construit biserică în parohia sa. Sătenii se străduiseră 25 de ani pentru zidirea bisericii. Cei 250.000 lei strânși au fost furați. Se pierduse orice încredere și nădejde. Dar iată că în ziua de 8 Iulie 1935, 25 legionari studenți și muncitori apar în Valea Mare cu bărițe, lopeți, roabe, forme de turnat lut, etc. Iar la 6 Octombrie 1935, când lucrările s'au închis, au fost gata 100.000 cărămizi. In anul 1936 a fost al doilea an de tabără, iar în 1937 s'a lucrat la cărămizi numai cu membrii căminului cultural — legionarii din parohie — neîngăduindu-se să vină legionari streini.

Biserica o terminase preotul cu soția și credincioșii săi și de acela a fost arestat de mai multe ori. N'a dovedit să o sfințească.

Părintele Leonid a făcut și casă parohială, tot cu mâinile lui.

A făcut școală în Morenii Vechi, filială, și a început școală nouă în Valea Mare.

A întemeiat căminul cultural, făcând local propriu, fiind președinte al căminului, iar toți membrii legionari. A înzestrat căminul cu aparat de radio, bibliotecă, farmacie și ajutor pentru săraci, care se împărțea în bani și natură.

A făcut cooperativă de consum în Morenii Vechi, o cooperativă de exploatare de pădure în care au intrat toți sătenii, la care au contribuit toate satele parohiei: Valea Mare, Morenii Vechi și Morenii Noi.

A mai făcut și o fântână legionară, verde, cu icoana Arhanghelului Mihail unde arde neîntrerupt candela, în mijlocul satului, în memoria martirilor Moța-Marin, în Morenii Vechi.

Toate aceste așezăminte au fost curat legionare și toți credincioșii din cele trei sate deveniseră o familie legionară.

Părintele Leonid Miron a lucrat și prin tipar. El a întemeiat ziarul de propagandă naționalistă creștină „Românul de Mâine", redactându-l în parohia sa. In primul număr din 16 Septembrie 1935, în articolul „Totul pentru Țară", se arată faptele legionarilor cari „în loc să stea cu burta la soare sau în cafenele, zidesc biserici și școli, zidesc casele oamenilor săraci distruse de foc sau apă".

„Ei au pornit marea operă de clădire a României Noi pentru care, mulți din ei, au murit și vor mai muri"...

„Va reuși această legiune de tineri să-și vadă crezul împlinit?

„Va reuși! Căci au nestrămutată credință în Dumnezeu și în victorie. Toți cei ce au murit pentru acest crez merg în fruntea lor și le deschid drum larg spre biruință cu sabie de foc.

„Ei sunt gata să-și sacrifice viața oricând pentru patrie și crezul lor".

Părintele Leonid Miron a fost corect cu desăvârșire. După moartea lui, gestiunea bisericii a fost găsită în perfectă ordine. A fost muncitor fără să facă gălăgie, de acela mulți nici nu-l cunoșteau la față. A fost plin de dragoste către popor. Tot satul l-a urmat. A fost punctual, îndeplinitor al poruncilor stăpânirii, conștiincios în toate acțiunile sale. Lucrările scrise vădeau duhul lui legionar.

Părintele Leonid a fost cu totul dezinteresat de cele pământești. ... n'a încercat să-și schimbe parohia sa: fără biserică, fără casă bisericească, fără lot bisericesc. Situația lui materială nu l-a preocupat niciodată, fiindcă el nu mai aparținea lui, ci poporului. Când a venit jandarmul să-i ia deacasă, n'a avut niciun ban.

A murit ca un mucenic, dându-și sufletul curat în mâinile lui Dumnezeu, în ceasul al nouălea, în zi de Vineri, ziua Răstignirei lui Hristos, zi de post pentru creștini, zi pe care soții Miron au ținut-o cu post negru. In aceiași noapte, păgânii cari l-au ucis, l-au și îngropat...

Oamenii l-au socotit sfânt. După moarte i-s'au închinat Lui. Au ras cu cuțitele țărâna îmbibată de sânge de pe locul uciderii Lui...

Cu toate insistențele ucigașilor de la Iași, de a se numi preot în locul lui, cinci luni de zile nu s'a numit preot în Valea Mare. Nu ca protest tacit, ci din lipsă de candidați. Nimeni nu candida la acea parohie săracă, deși situația nu se mai putea compara cu acea pe care a găsit-o Părintele Leonid, cu 11 ani în urmă.

Ca și enoriașii Părintelui Leonid, ne închinăm și noi înaintea Lui. Fiindcă Părintele Leonid n'a avut prihană nici pentru pământ, nici pentru cer. El a luptat lupta cea bună și a luat cununa mucenicie.

Așteptăm ziua târnosirii bisericii din Valea mare și mutarea moaștelor Lui.

Preotul Dimitrie Balaur

D. ministru Brăileanu la Sibiu

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, însoțit de d. Lascăr Popescu, director de cabinet, a plecat la Sibiu, unde va lua mâine cuvântul, la adunarea legionară.

In după amiaza zilei de Duminică, d. ministru Brăileanu va conferenția în cadrul soc. culturale „Astra", tratând despre „Intrarea Legiunii în istoria neamului.

Cu prilejul acestei deplasări d. ministru va face și o serie de inspecții în regiune. D-sa se va înapoia în Capitală în cursul zilei de Marți 21 Ianuarie.

FRUNTAȘII LEGIONARI CARI VOR VORBI LA MARILE ADUNĂRI DE DUMINECĂ

COMUNICAT

Ca urmare ordinului circular al Domnului Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, dăm lista fruntașilor legionari cari vor vorbi la marile adunări de Duminică 19 Ianuarie 1941, în cadrul subiectului „Lupta Germaniei Național Socialiste și a Italiei Fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

GALAȚI: P. P. Panaitescu, Prof. Universitar și Rectorul Universității din București.

TECUCI: Dr. Iordache Făcăoaru Dir. Invățământului Superior, din Ministerul Educației Naționale.

BARLAD: Victor Medrea.

HUȘI: Crișu Axente.

VASLUI: Nicoae Lupu, redactor la ziarul „Cuvântul".

BACAU: Vasile Boldeanu, Comandant legionar.

ROMAN: Octavian Roșu, avocat și ziarist.

PIATRA NEAMȚ: V. Mailat, avocat.

IAȘI: Horia Cosmovici.

DOROHOI: Paul Costin Deleanu.

BOTOȘANI: Nicolae Roșu.

SUCEAVA: Vladimir Dumitrescu, Secretar General la Ministerul Cultelor.

FALTICENI: Gheorghe Racoveanu, Consilier în Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor.

CAMPULUNG (Bucovina): Puiu Traian, Comandant Legionar.

RADAUȚI: Dr. Șerban Milcoveanu.

PITEȘTI: Dan Rădulescu, Prof. Universitar.

CAMPULUNG: Ștefan Palaghiță, Inspector în Ministerul Cultelor.

TARGOVIȘTE: Ilie Olteanu, Președintele Institutului Național al Cooperației.

PLOEȘTI: Emil Bulbuc, Secretar General la Ministerul Propagandei.

BUZAU: Traian Herseni, Conferențiar Universitar și Secretar General la Ministerul Educației Naț.

RAMNICUL SARAT: Gheorghe Macrin, Profesor și publicist.

BRAILA: Prof. Ion Dincă, Directorul învățământului profesional din Ministerul Ed. Naționale.

FOCȘANI: Andrei C. Ionescu, Comandant legionar.

CONSTANȚA: Dr. Victor Biriș, secretar general la Ministerul de Interne.

TULCEA: Nicolae Petrașcu, Secretar General al Mișcării legionare.

CALARAȘI: Liviu Stan, dr. în teologie, director general în Ministerul Cultelor.

GIURGIU: Dr. Alexandru Popovici, Secretar general la Ministerul Sănătății.

TURNU MAGURELE: Aristotel Gheorghiu, Președintele Consiliului de Administrație la Casa Autonomă a Monopolului.

TURNUL SEVERIN: Mille Lefter, Comandant legionar al Bunei Vestiri.

CRAIOVA: Corneliu Georgescu, Comandant legionar al Bunei Vestiri.

TARGUL JIU: Ilie Imbrescu, Inspector la Ministerul Cultelor.

RAMNICU VALCEA: Sterie Ficata, Sub director general la Casa Autonomă a Monopolului.

CARACAL: Radu Goruneanu, Pro Decan la Baroul Ilfov.

SLATINA: Ioan Turcan, Comisar general al Colonizărilor.

TIMIȘOARA: Constantin Papanace, Comandant legionar.

LUGOJ: Ilie Gârneață, Comandant legionar al Bunei Vestiri.

ORAVIȚA: Simion Lefter, avocat și publicist.

REȘIȚA: Vasile Andrei, Șeful studențimei legionare.

ARAD: Const. Stoicănescu.

BEIUȘ: Viorel Bobolodea.

DEVA: Ernest Bernea.

ALBA IULIA: Vasile Băncilă.

TURDA: Gheorghe Vornica, Președintele Centrului Studențesc „Petru Maior".

BLAJ: Ion Mărgineanu, Inspector general la Ministerul Educației Naționale.

SIGHIȘOARA: Prof. Barbu Slușanschi.

BRAȘOV: Alexandru Constant, Comandant legionar.

FAGARAȘI: Vergati Alexandru, avocat.

SIBIU: Traian Brăileanu, Prof. Universitar și Ministrul Educației Naționale.

PETROȘANI: Livezeanu Bartolomeu, avocat.

In Capitală se vor ține mai multe adunări la care vor vorbi d-nii: *V. Iasinschi*, ministrul Sănătății, prof. *Eugen Chirnoagă*, Rectorul Șc. Politechnice din București, *Viorel Trifa*, Președintele Uniunei Naționale a Studenților Români Creștini, etc.

In întreaga țară adunările vor avea loc la ora 11,30 a. m.

Secretar General,
Nicolae Petrașcu

SERBAREA PATRONULUI BISERICII STUDENȚEȘTI „SF. ANTON"

Procesiunea la piatra de temelie a fostei biserici mistuită de foc la 1847

Ctitoria voevodală din piața de flori, a lăcașului Dumnezeesc închinat Sfântului Antonie cel Mare, își sărbătorește hramul la 17 Ianuarie.

Altă dată, pe locurile acestea, se afla curtea Domnească — rămasă înscrisă în filele uitate ale vremii sub numele de „Curtea Veche", întemeiată de Mircea Ciobanul. El a zidit și biserica la 1546. Se crede că acest sfânt lăcaș ar dăinui pe locul Curții Vechi dela Mircea cel Mare, dar nu s'au descoperit încă din adâncimi hrisoavele și semnele vremurilor.

La 1714 Ștefan Cantacuzino reface biserica și-i adaogă colonadele bizantine asemănătoare cu acelea dela mănăstirea Văcărești.

In piața de flori de astăzi, la 1735 se afla închisoarea domnească. Aici se clădește biserica „Sf. Anton" pe care o mistuie focul cel mare din anul 1847. Iar creștinii din vecinătate proprietari și negustori, s'au străduit să refacă pe temeliile vechi, biserica vecină din Curtea Domnească.

Ințelesuri grele au statornicit ca prin această Casă a Domnului să se împletească luptele și credințele studențești pentru izbăvirea Neamului.

Aici s'a sfințit, în anul 1929, cele dintâi drapele ale Centrului Studențesc București pe care-l conducea în vremea aceia comandantul legionar Andrei C. Ionescu. De atunci părintele Nicolai Georgescu-Edineți a primit cu, fruntea senină, să fie duhovnicul studenților cari au aflat tărie în Casa Domnului pentru înfruntarea viforniței.

In 1937 sărbătorirea hramului bisericei a cuprins și pomenirea eroilor Moța - Marin. Sfânta pomenire de atunci, săvârșită s ub semn legionar, a însemnat răspântie de drumuri pentru viitoarea biruință.

Și nevolnicii stăpnirii n'au vrut să înțeleagă !..

POPAS IN LEGENDA

Din ajunul zilei de sărbătoare a hramului, la ora 4, s'au sfințit artosele, iar în dimineața de eri, s'a slujit parastas pentru pomenirea Voevozilor ctitori și al conducătorilor studențimii: profesor N. C. Paulescu, prof. Nae Ionescu, prof. dr. Dimitrie Gerota, Ion Moța, Vasile Marin, Gh. Furdui, Traian Cotigă, dr. Paul Craja, Ion Antoniu.

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoți, între cari am însemnat pe cucernicii: Părintele Firmilian Marin, directorul Seminarului Central, părintele Dionisie Udișteanu, directorul Seminarului monahal Cernica, părintele Nicolae Georgescu-Edineți, parohul Sfintei Așezări studențești și duhovnic al studenților, părintele Andrei Mihăilescu-Gorgani, părintele Ilie Imbrescu, părintele Gibescu, diaconii Uncu și Cristofor Dancu.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii, condus de d. Costel Dobre și de corul Seminarului Central.

Asistența creștină

Sărbătorirea patronului Bisericii studențești a fost împlinită creștinește, cum se cuvine sub semnul biruinței legionare.

In mijlocul tineretului universitar au venit d-nii prof. P. P. Panaitescu — rectorul Universității din București — director al ziarului „Cuvântul", Viorel Trifa, — președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini, dr. Neagoe, președintele centrului studențesc București și toți președinții societăților studențești de pe lângă Facultățile din Capitală; d-nii: avocat Fănică Anastasescu și Andrei C. Ionescu comandant legionar membri protectori ai Uniunii Studenților Creștini; prof. D. Zaharescu, prof. Paul Papadopol, D. Garibaldi președinte al Camerii de Comerț, Gh. Fundănescu, Stelian Petrescu, Gheorghe Stănoiu, Marin Petrescu, av. Costică Vasilescu, d-na și d. Iliescu, d-na Ieremia Trandafirescu, Comănescu, Const. Cristescu și toți comercianții creștini din parohie.

SMERENIE ȘI CREDINȚA

Rândurile verzi au umplut lăcașul și curtea domnească a Sfintei Biserici. Un detașament al Frățiilor de Cruce; un grup din Corpul Muncitoresc legionar și numeroși studenți de la toate facultățile, cu toată atitudinea fără înțeles a d-lui Mazilescu — student, care a oprit din ajun participarea studențimii la asemenea înălțătoare slujbă creștină.

După săvârșirea sfintei slujbe, asistența s'a încolonat apoi în procesiune la locul unde a fost vechea biserică Sf. Anton — din cuprinsul pieței de flori — mistuită de flăcările focului cel mare dela 1847.

Prapurele au fost p urtate în frunte, apoi marile icoane ținută de d-nii Lungulescu și Davidescu; Corurile Bisericei și al Seminarului Central, icoanele purtate de profesori, crucea și icoana sfântului Antonie cel Mare, duse de părintele Georgescu-Edineț; părintele Dionisie Udișteanu a purtat Sfânta Evanghelie, apoi coloana impresionantă a drept credincioșilor.

Hramul lăcașului de închinare al Studenților s'a săvârșit cu sărbătoare cuvenită prin care s'a înlăturat rușinea din anii 1938, 1939 și 1940, când în Casa de rugăciune studențească se zăvorise ușile și se opreau credincioșii cari veneau să se roage pentru biruința Neamului

O ANIVERSARE

S'a sărbătorit Duminica trecută în Cetatea Craiovei o aniversare duioasă.

Duioasă dar în acelaș timp plină de tâlc. In anii trecuți ori cari ar fi fost ei, ea ar fi trecut neobservată în liniștea vremei sub un anonimat justificat și sub egida perfect valabilă a desconsiderărei.

Promoția 1930 a Colegiului Național Carol I, și-a serbat 10 ani dela absolvire. Zece ani de viață tinerească dar și sbuciumată a puișorilor ce și-au luat sborul pe atunci de pe băncile școalei, pentru a porni la luptă aprigă cu existența și greutățile ei, plini de speranță și dragoste de muncă, încrezători în tot ce este bun și cu gândul sigur că într'o țară românească ei vor fi acei de mâine — mântuitorii.

Societatea din tot acest timp i-a primit și le-a îndrumat pașii după nevoi și credințe. Le-a primit entuziasmul nevinovat al tinereții lor și a privit nepăsătoare în clipele lor de desnădejde, le-a modelat sufletul și a dăltuit în ei oameni pentru vremuri de bejenie.

Din această promoție au făcut parte Vasile Buhai și Constantin Boboc. Unul ucis în lagărul dela Vaslui, iar celălalt în lagărul dela Miercurea Ciuc.

Vasile Buhai, blândul și modestul coleg de acum 11 ani ascundea de pe atunci în suflet sămânța nobilă a naționalismului integral și dorința de a vedea o țară ca soarele sfânt depe cer așa cum și Căpitanul a vrut-o.

Trecut în primii ani de studenție în rândurile Legiunei Arhanghelul Mihail, uită de bucuriile tinereții studențești, muncește și suferă cumplit de bicisnicia vremurilor. Cu sufletul amărât de cei răi dar senin a slujit credința Căpitanului până la moarte. Ca un câine — dulăul legiunei — a murit pe mormântul stăpânului său, lăsându-ne în urmă o credință și o datorie: Legiunea și Țara.

Constantin Boboc, fire plăpândă dar mereu entuziastă, trecea aproape neobservat în mijlocul colegilor de liceu. L-a prins credința legionară în momentul când răscrucea tinereței era bântuită de vântul nedumeririi. A plecat pe drumul de spini al Legiunei, drum fără întoarcere — drum de moarte și înviere, — nu pentru că dușmanii au voit așa ci pentru că știa că în temelia României de mâine va sta și jertfa lui.

Cinstirea lor s'a făcut în mijlocul elevilor încă aflați pe băncile școalei și în fața profesorilor. Așa au putut simți în fundul sufletelor, fiecare din cei prezenți, tineri și bătrâni, pierderea camaraderească ce a încercat această generație. Pentru cei ce n'au știut ce înseamnă Legiunea s'au deschis în acele ceasuri de rugăciune — căci rugăciune este ori de câte ori gândul se îndreaptă către morții noștri — porțile nevăzute ale credinței legionare legând punte de trecere între avântul tinerilor școlari și experiența bătrânilor dascăli.

Reținuți în bănci am înturnat viața cu ani în urmă. In anii când am supărat pe cei ce ne-au dat minte și suflet, în anii când nu puteam înțelege tristețea nereușitei celor ce ne învățau, în anii când am aprins lumină din lumina experienței lor, și ne-am folosit de ea mai târziu pe cărările întunecoase ale vieței.

Bunii noștri dascăli! Sfetnici credincioși ai culturei românești. V'am ascultat și am pornit pe calea cea bună cu gândul și cu fapta noastră.

Inceputurile noastre vă aparțin vouă.

Ați muncit și ne-ați ridicat! Nu pe noi! Ați ridicat neamul românesc.

Tot ce este bun trebuie să aparțină numai lui. Lui i-ați dat totul și pe el l'ați slujit.

Nu vom uita niciodată, de acolo de unde vom fi, că gândul și ochiul vostru se îndreaptă către noi! Ne urmăriți ca și pașii copilului mic ce încearcă să meargă și V'ar durea căderea noastră! Ați crescut o generație ce până în prezent își justifica existența în rândurile neamului românesc.

Toți la datorie și în rândurile cele dintâi elevii de odinioară se ridică către onoarea spre care i-ați împins.

Experiența voastră trăiește în noi și o vom trece peste ani, celor ce ne vor urma.

Lanțul destinului românesc din ce în ce mai puternic marchează luminos drumul istoriei.

Și în primele pagini ale ei ați scris cu credință gândurile voastre. Nu le vom uita!

Dr. Șerban Florian

MARILE ADUNĂRI LEGIONARE DE DUMINECĂ, DIN CAPITALĂ

Comunicatul secretariatului Mișcării Legionare

Ca urmare ordinului circular al d-lui Horia Sima, comandantul Mișcărei Legionare, Duminecă 19 Ianuarie a. c., ora 11,30, vor avea loc în Capitală mai multe adunări la care se va trata subiectul: „Lupta Germaniei Național Socialiste și a Italiei Fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

Sălile unde se vor ține adunările sunt:

1. Facultatea de drept, unde va vorbi d. Vasile Iasinschi, ministrul Muncii și Sănătății;

2. Academia Comercială unde va vorbi d. prof. Eugen Chirnoagă, rectorul Școalei politechnice.

3. Casa studenților din Calea Plevnei, unde va vorbi d. Viorel Trifa, Președintele Uniunii Naționale a Studenților Români.

Conferința d-lui ministru Vasile Iasinschi va fi radiodifuzată.

Secretar general,
NICOLAE PETRASCU

Slujba religioasă pentru pomenirea legionarului Ștefan Franc din Dorohoi

Familia împreună cu Legionarii din Dorohoi au cinstit prin oficierea unui parastas, memoria legionarului *Ștefan Franc*, student anul IV al Facultăței de Drept din Iași, și a legionarului sublocot. activ de artilerie Dumitru Axinte.

Parastasul ambilor eroi legionari dorohoieni, s'a oficiat în biserica „Sf. Nicolai" din Dorohoi, ctitoria lui Ștefan cel Mare.

La oficierea parastasului au participat toți preoții din Dorohoi și întreaga garnizoană legionară sub comanda camaradului șef de județ, Andrei Macoviciuc.

Din partea clerului Dorohoian părintele profesor Munteanu a rostit următoarea cuvântare.

— „In ziua când Biserica sărbătorește pe cel dintâi al ei martir, pe sfântul Arhidiacon Ștefan, cel omorât de *jidovi* pentrucă propovăduia credința lui Hristos și în ziua când, după datoria față de ctitori, am făcut pomenirea lui Ștefan Vodă al Moldovei, care a ridicat acest sfânt locaș acum 445 de ani, am făcut rugăciuni și pentru o jertfă care a dat-o Dorohoiul, pentru credința legionară: *Ștefan Franc și Sublocotenent Axinte*.

Pe Ștefan Franc, noi Dorohoienii îl simțim încă între noi. Il vedem alergând cuminte pe străzile orașului după treburile *Legiunii*.

Dece l-au omorât omorâtorii fiilor Neamului nu știm. Vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu.

„Tatăl său, care a dat atâția flăcăi vrednici pentru țară, a dat și aceasta jertfă pentru *Legiune*.

Alt părinte ar fi blestemat. El însă cu toată durerea ce l-a pătruns, s'a închinat voinței lui Dumnezeu.

Mai mult: *a îmbrăcat cămașa verde și a ocupat locul fiului său cu avânt tineresc, ca să lupte pentru învierea Neamului*. Așa luptă Legiunea pentru Neam.

Cu credința în Hristos și cu dragoste de Neam și cu jertfă. Atunci va veni biruința întreagă a Neamului, când toți ne vom învrednici de jertfă.

Intreaga asistență, corul și legionarii au intonat: *Imnul legionarilor căzuți*.

ȘTEFAN FRANC

RADIO

Duminecă 19 Ianuarie 1941

RADIO ROMÂNIA
1875 m. — (160 kHz) — 150 kw.
RADIO BUCUREŞTI
364,5 m. — (823 kHz) — 12 kW.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. — (9260 kHz). — 2 kW.

8.00: Ora dimineţii; Radio-jurnal (I); Muzică românească, patriotică şi populară.

10.45: Ora Religioasă: I. — Muzică religioasă, II. — Pr. Spiridon Cândea: Predică.

11.30: Ora Ostaşului: I. — Maior Alex Marin: Cuvânt către ostaşi; II. — Fanfara Reg. de Jandarmi pedeştri; dirijor: condusă de maior Albulescu: Marş; III. — „Povestea sătucului" scenariu radiofonic de Dumitru Almaş, după N. Gane; IV. — Aurelia Bălănescu (voce, acompaniată la pian de Ionel Prunner): Cântece populare; V. Fanfara Regimentului Jandarmi pedeştri: Muzică (discuri); Sfaturi gospodăreşti. [illegible]: Marş.

13.15: Ora Cota Dunării şi a barei Sulina. Informaţiuni artistice şi sportive.

13.20: Romanţe româneşti. Livin Şerban (voce) acompaniat de pian de N. Jules. 1) Dendrino: In sara 'n care m'am născut; 2) Toma Paraschivescu: Mormânt uitat; 3) Livin Şerban: In odaia-mi tristă (culegere); 4) Ionel Fernic: Îţi mai aduci aminte doamnă.

13.50: Serviciul de ştiri germane.

14.00: Instrumente populare româneşti (discuri). 1) Hora Mare (Ion Papuc-cimpoi); 2) Jalea ţiganului (Grigoraş Dinicu-vioară şi orchestră); 3) Ca pe malul Dunării-Sârbă (armonică, clarinet, orchestră).

14.15: Radio-jurnal (II).

14.20: Cântece şi jocuri din Ardeal. Puiu Cucu (voce) şi Orchestra Lucă Bănăţeanu. 1) Mulţi mă 'ntreabă inima şi jocuri; 2) Pentru ochi ca murele şi jocuri; 3) Toate plugurile ară şi jocuri; 4) A plecat Moţu la ţară şi Tarină dela Abrud.

15.00: Ora veselă- Trio „Voe Bună".

15.20: Sfaturi agricole.

18.30: Ora. Muzică populară românească (discuri). 1) Sârba mare, Ca la Brasta şi Brâul; 2) Prunina şi Ciobănaşul (aranjamente de Simeon Nicolescu (Aurel Alexandrescu-voce); 3) Boulanger: Hora; 4) Vilnow: Să-mi ghiceşti băbuţo cu ghiocul (Nicu Stoenescu-voce); 5) De doi şi Brâul lui Purdelea; 6) Zavaidoc: Car frumos cu patru boi şi Copil sărăcin (cântate de Zavaidoc); 7) Ce frumoasă este viaţa-sârbă (Fănică Luca-nai).

19.00: Virgil Popescu: Comandante în sport.

19.20: Muzică populară românească (discuri): 1) Ţigănească-învârtită, Prunaş şi Ciobănaş la ci am fost; 2) Sârba dela Meriseni şi Hora de doi ca la munte; 3) Mai îţi minte mândro bine (Rodica Bujor-voce); 4) Brâul; 5) De nuntă.

19.45: Serviciul de ştiri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Cântece vesele. Corul Radio condus de Radu Botez. 1) Ion Vidu: a) Lugojana, b) Grânele vara se coc; 2) Al. Butaş: Măi ciobane; 3) Dumitri: Calul dracului; 4) Vasile [illegible]: Catincuţa; 5) Sabin Drăgoi: dans; 6) Ion [illegible]; 7) M. Lungu: Alunelul.

20.45: G-ral C. Petrovicescu, ministrul de [illegible]: Procesul Gârzii.

21.00: „Teatru..." piesă de At. Mirie. Distribuţia: El: Ioan Manta; Ea: Jenny Argeşeanu; Soacra: Maria Vasilina; Administratorul: Ion Anastasiad; X (actorul): Nicu Dumitriu; Proprietarul: Mihai Zirra; Lăptarul: Cristofor Eliseide; Zarzavagiul: Gh. Ciprian; Chelnerul: Haralamb Polizu; Şoferul: Călin Bo[illegible]; Valmanul: Valentin Ionescu; Doamna: Aurelia Bălănescu; Regia artistică: Dem. Pantia; Regia tehnică: Alex. Loban.

22.00: Radio-jurnal (IV). Rezultate sportive.

22.20: Muzică de dans (discuri).

22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi franceză.

Luni 20 Ianuarie 1941

RADIO ROMÂNIA
1875 m. — (160 kHz) — 150 kW
RADIO BUCUREŞTI
364 m. — (823 kHz) — 12 kW
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. — (9260 kHz) — 2 kW

7.00: Ora dimineţii. Radio-jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodăreşti.

13.15: Ora; Cota Dunării şi a barei Sulina; Informaţiuni artistice şi sportive.

13.20: Romanţe-Mircea Precleanu (voce), acomp. la pian de V. Stănimoonescu: 1) Al. Leon: Mi-eşti dragă; 2) Mi-e dor, de- dor; 3) Vasilescu: Uită-te u dină ochii mei; 4) Eng. Cerchezu: Când?; 5) De dragul tău.

13.50: Serviciul de ştiri germane.

14.00: Melodii preferate (discuri): 1) [illegible] din opereta „La Dubarry" de Millöcker cântată de Grace Moore; 2) [illegible] din „Ţara surâsului" de Lehar cântată de Franz Wöllner; 3) Mattinata de Leoncavallo cântată de Beniamino Gigli.

14.15: Radio-jurnal (II).

14.20: Muzică distractivă (discuri): 1) [illegible]: Fox; 2) Waldteufel: Frou frou; 3) Berlin: Fox din filmul „Rapsodia albastră"; 4) Cântec ţărănesc (Pruncişor-pian); 5) Potpourri de şlagăre executat la 2 piane de Oskar Jerochnik; 6) Jary: Tango cântat de Rosita Serrano; 7) Gordon: Fox din filmul „Doamna norocului".

18.00: Jurnal cultural.

18.20: Ora. Marşuri (discuri): 1) Prendorfer: Marş; Marşuri de Lessnecker de Cotschel.

18.40: Debutanţii la Radio. Nicolaescu Popescu (voce): 1) Brediceanu: a) Trec [illegible] cu oaspeţi; b) Draga mea mândro [illegible]; c) Eu mă duc mândro nu [illegible]; d) Mulţumesc mândrei mele; 2) [illegible]: a) Gândul meu s'a dus, b) Poate vede plăcinta.

19.00: Constantin Răileanu: Cronica românească.

19.15: Muzică de cameră (discuri). 1) [illegible]: Quartet pentru 2 viori, violă şi violoncel (Quartetul Calvet). 2) J. S. Bach: Allegro moderato din Quartetul de coarde (Quartetul Calvet).

19.45: Serviciul de ştiri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Ora pentru Macedo-Români: I. — Const. Papacostea, subsecretar de stat la Finanţe: Cuvânt inaugural. II. — [illegible] „Pârpirunză dimândare". III. — Muzică populară aromânească-Orchestra Gh. Z. Marcu. IV. — Informaţiuni (în dialect). V. — Continuarea concertului de muzică aromânească. VI. — Prof. Gh. Murnu, preşed. de onoare al soc. de cultură Macedo-română: Cuvânt Macedonenilor (în dialect). VII. — Marş aromânesc: Dori ti-a noastră arăvdare.

21.00: Ora Italiei: I. — Mihail Cărcioc: Principiile fundamentale ale autarhiei italiene. II. — Sandu Albu-vioară: 1) Tartini: Sonată în sol minor; 2) Pugnani: Preludiu şi Allegro; 3) D'Ambrosio: Serenadă; 4) Bazzini: Dansul spiriduşilor. III. — Muzica italiană de operă (discuri). Rossini: Uvertură la „Semiramide" (Orch. simf. din New-York dirij. de Arturo Toscanini).

22.00: Radio-jurnal (IV). Sport.

22.20: Muzică de dans (discuri).

22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi franceză.

PRODUCŢIA DE PETROL A ARGENTINEI

BUENOS AIRES 17 (Rador). — Producţia de petrol a întreprinderilor naţionale de sondaj din Argentina a atins în anul 1940 cifra record de două milioane de metri cubi.

In ultimii cinci ani, capacitatea rafinăriilor naţionale s'a mărit de două ori şi jumătate.

Producţia zilnică mijlocie este acum de 1.600 metri cubi.

Cargobot englez eşuat

LISABONA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Cargobotul englez SIVA, care eşuase pe coastă, la punctul Caprica, nu departe de estuarul fluviului Tago, trebue să fie considerat ca pierdut.

Vasul a fost aruncat atât de departe pe mal încât toate încercările de a-l readuce pe linia de plutire au rămas zadarnice.

CRONICA ARADULUI

NECESITATEA REINFIINŢĂRII CAMERII DE MUNCĂ DIN ARAD

Din realizările „Ajutorului Legionar".-In atenţia refugiaţilor şi expulzaţilor.-Ştiri diverse

ARAD, 18. — Deşi, în repeţite rânduri, s'au înaintat diferite memorii prin care s'a cerut să se revină asupra mutării Camerii de muncă la Timişoara. Până în prezent aceste demersuri au rămas fără rezultatul dorit de întreaga opinie publică a Aradului, care cere în mod insistent să i se dea înapoi o instituţie de primă necesitate.

Pe zi ce trece, Oficiul judeţean de muncă, deci depune o activitate intensă în frunte cu d. Ion Lelutiu, preşedintele oficiului, dovedeşte că nu poate suplini lipsa Camerii de muncă, deoarece este lipsit de atribuţiuni mai însemnate, astfel că ori ce probleme profesionale trebue să fie trimise la Timişoara, sau să se aştepte sosirea preşedintelui de acolo, care însă nu poate fi mereu prezent în judeţe mari ca Arad, Hunedoara, Timiş-Torontal, Caraş, Severin şi Bihor.

Lucrările Camerii din Timişoara au fost atât de mult aglomerate că, preşedintele ei, de exemplu, trebue să semneze zile în şir numai brevete şi cărţi de muncă, pentru mii de muncitori, lăsând în suspensie adevăratele probleme ale muncii, care cer o grabnică soluţionare.

Când munca românească trebue să fie repusă în drepturile ei, preşedintele unei atât de importante instituţii, trebue să-şi piardă vremea cu lucrări simple de birou, ceeace nu s'ar mai întâmpla — dacă s'ar reînfiinţa Camera din Arad, cu judeţele Arad Bihor şi Hunedoara.

Am dat numai un exemplu, spre a arăta cum ne îngropăm în birocratism, când un preşedinte de cameră ar trebui să fie mereu prezent pe teren şi să controleze cum se aplică legea românizării tuturor profesiunilor şi cine o boicotează.

Dar preşedintele din Timişoara, din cauza rază atât de mari a camerii, trebue să-şi piardă timpul cel mai preţios la trenuri, când ar putea să se dedice cu totul problemelor muncii din Banat, centru industrial atât de mare, că nu mai are timp să se ocupe şi de Arad şi Hunedoara, deasemenea un centru însemnat industrial.

Când nu se deplasează, trebue să i se ducă lucrările la Timişoara.

Din nou se pierde timp, faţă de distanţa însemnată şi limitarea numărului circulaţiei trenurilor pe timpul iernii, deci lucrările întârzie mereu, în paguba celor care au nevoie de tot felul de acte şi schimb de corespondenţă.

Oficiile judeţene de muncă sunt foarte bune şi s'au realizat însemnate economii prin ele, dar acestea numai în oraşele mai mici şi acolo unde nu sunt centre industriale, dar la Arad, Deva, Timişoara ar trebui câte o Cameră de muncă, indiferent de sacrificiile care se fac.

De aceea, la Arad, buna inspiraţie cu oficiile a dat rezultate contrarii, astfel că trebue să se revină asupra acestei măsuri cât mai repede, sau în cel mai rău caz dela 1 Aprilie 1941, când începe noul buget, şi să se treacă întreţinerea Camerii cu totul pe seama organizaţiilor profesionale, dacă mutarea s'a făcut din motive de ordin bugetar, dar să se revină şi cei interesaţi vor primi cu satisfacţie orice sacrificii care se fac pentru propriul lor interes profesional. Cu drumurile şi cu întârzierile se pierde mai mult decât cu întreţinerea Camerii.

Aradul are apoi un inspectorat al muncii şi unul industrial care deasemenea au fost desfiinţate, dar s'a revenit asupra măsurii, astfel că acestea simt nevoia să colaboreze cu o Cameră de muncă, care are toate atribuţiile necesare spre a funcţiona în cele mai bune condiţiuni.

Realizările „Ajutorului Legionar" pe anul 1940

In urma ordinului primit dela Bucureşti, comandamentul local al Mişcării Legionare, a întocmit o dare de seamă cu realizările şi ajutoarele date până la 31 Decembrie 1940.

Redăm toate cifrele stabilite de şeful „Ajutorului legionar", d. dr. Ion Moldovan:

Suma totală intră din donaţii lei 2.101.777.

Ajutoare distribuite în bani lei 153.231.

Donaţiuni în natură efecte: 335 paltoane, 261 haine, 271 pantaloni, 627 flanele, 443 cămăşi, 531 izmene, 528 per. ciorapi, 87 rochii, 186 metri material, 50 cearceafuri, 141 ştergare, 218 încălţăminte, etc.

Donaţiuni în natură, alimente: făină, cartofi, fasole, ceapă, etc.

Distribuirea efectelor primite:

S'a deschis la 17 Oct. 1940, cantina Nr. 1, distribuind 30.489 mese, o masă socotită din dejun, prânz şi cină.

La 22 Dec. 1940 s'a deschis cantina Nr. 2, distribuind 2100 mese, zilnic, 300 persoane.

La 18 Dec. 1940, s'a deschis cantina Nr. 3, în gara Arad, distribuindu-se 24.6000 mesaluri.

Prin oficiul de plasare a Ajutorului legionar, s'au plasat intelectuali 222, iar muncitori 400, în total 622.

S'au improvizat două căminuri: pentru elevii şi elevele refugiate şi expulzate: unul cu 28 paturi iar celălalt cu 54 paturi total 82 paturi.

D-na Eugenia Ciontea, conducătoarea ajutorului, stă în permanenţă la dispoziţia publicului, la sediul Ajutorului Legionar din Bul. Regina Maria, depunând o activitate dintre cele mai grele, fiind ajutată de d-na Craiule.

Înfăţişând aceste date publicul arădan este rugat să-şi dea şi pe mai departe obolul pentru Ajutorul Legionar, contribuind astfel la o frumoasă operă de bine public.

D. ing. Constantin, şeful legionar al judeţului, a depus toate eforturile ca Ajutorul Legionar să devină o instituţie de bine care să facă cinste Mişcării Legionare.

Reprezentaţia poemului „Goethe"

In ziua de 24 Ianuarie, la teatrul comunal din localitate, se va reprezenta „Faust", poem dramatic, în 19 tablouri, de Goethe, cu ansamblul oficial a Teatrului Naţional din Bucureşti.

Din distribuţie fac parte d-nii George Vraca, N. Bălţăţeanu, G. Baldovin, Gh. Conabie, D. Amigdalis, I. Horaţiu, P. Pătraşcu, apoi Lilly Carandino, Getta, Chernbach, Mariana Opescu şi Speranţa Voinescu.

Regisor Soare Z. Soare.

Acest mare spectacol este aşteptat cu multă nerăbdare de public.

In atenţia refugiaţilor

Prefectura judeţului Arad pune în vedere tuturor refugiaţilor din Ardealul de Nord, Basarabia şi Bucovina de Nord, ca în termen de 15 zile să trimită prefecturii o dare de seamă cu arătarea drepturilor şi intereselor părăsite la fostele lor domicilii sau sedii, făcând declaraţii după cum urmează:

1. Numele şi pronumele capului familiei, soţiei şi copiilor.
2. Localitatea de unde au venit.
3. Domiciliul actual, fie chiar numai provizoriu.
4. Ocupaţiunea pe care o aveau în momentul părăsirii domiciliului.
5. Averea părăsită, cu specificarea amănunţită şi valoarea ei.
6. Dovezile pe care eventual le au privitoare la refugiu (data refugiului, punctul de trecere în ţară.
7. Averea părăsită dacă refugiaţii au acte scrise, vor depune copii de pe aceste acte, iar dacă nu au acte, vor depune atestări scrise din partea persoanelor care au cunoscut această situaţiune.

Neştiutorii de carte vor face declaraţii verbale, înaintea prefectului.

La prefectura Arad vor trimite declaraţii numai cei cari locuesc în oraş şi judeţ.

Prinderea unei excroace periculoasă

In urma cercetărilor făcute de poliţia Lugoj, a fost prinsă hoaţa Maria Velceanu, din strada Virginia Rotăran, No. 27—29, care are la activ excrocherii în valoare de 280.000 lei, făcute timp de 8 luni.

Vizitând diferite case, s'a dat drept vrăjitoare, spunând că ştie ghici în cărţi şi că are putere de a face minuni, cu ajutorul sfinţilor. La început, ghicea pentru 10 lei. Pe urmă, spunea că cutare are să câştige la loterie, cerând 250 lei pentru profeţie.

O familie a fost înşelată cu 182.000 lei, iar alta cu lei 132.000, hoaţa invocând tot felul de motive ca să stoarcă bani. A vorbit de sfinţi, de strigoi, a ameninţat şi a terorizat victimele, dar nu s'a lăsat până când nu a pus mâna pe sutele de mii de lei.

Inainte de Crăciun, femeia a dispărut din localitate.

Cei înşelaţi, văzând că nu mai vine şi că nu i se împlinise profeţiile, au reclamat-o poliţiei.

După investigaţiile făcute s'a dat de urma ei la Lugoj, unde a fost prinsă.

Se aşteaptă ca să fie trimisă la Arad, pentru continuarea cercetărilor.

Noua conducere dela Cercul Românesc

Demisionând dela conducerea Cercului Românesc, şi fiind insistent rugat ca să revină, d. ing. Romul Cărpinişan a primit să rămână şi pe mai departe preşedinte al cercului.

Cu ocazia adunării generale recente s'a mai hotărât ca la sediul cercului să fie găzduite şi alte asociaţii, ca A. G. I. R., Gloria, etc. spre a se ajunge la o colaborare mai strânsă între membrii diferitelor societăţi.

S'a renunţat la cina tradiţională care urma să se ţie în ziua de 24 Ianuarie, urmând ca suma respectivă să fie vărsată pentru „Ajutorul Legionar". Deasemenea s'a decis să se înzestreze biblioteca cu tot felul de opere literare şi technice, şi să se procure toate cărţile legionare.

In comitet a fost ales d. Gh. Ipsilanti.

Prin noua îndrumare, cercul românesc va deveni un locaş mai plăcut pentru toţi arădanii.

Prinderea unei bande de hoţi

Indivizii Teodor Lupeia, Gh. Iercoşan şi Ion Băbuţia au fost prinşi şi reţinuţi de postul de jandarmi din Butani, deoarece au furat suma de lei 50000, dela moaşa Maria Tonţa, din Ouledi.

Mai sunt bănuiţi că au comis şi alte furturi în câteva sate.

ZĂPADĂ MARE IN SUDUL FRANŢEI

MARSILIA 17 (Rador). — Vântul Mistral suflă cu tărie în această regiune, provocând o scădere a temperaturei. Un om a fost găsit degerat de frig.

Zăpada cade încontinuu, poşta din Africa de Nord şi din Corsica vine cu întârziere mare.

Concurs pentru ocuparea postului de diacon la biserica militară „Mihai Vodă"

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de 20 Februarie 1941, va avea loc concursul pentru ocuparea postului de diacon cu gradul de şef de serviciu clasa I-a la biserica militară „Mihai Vodă" din Bucureşti.

Candidaţii vor înainta cererile Inspectoratului clerului militar din Alba Iulia până la 15 Februarie 1941 însoţite de următoarele acte:

a) Extract de naştere;
b) Certificatul de naţionalitate;
c) Diploma de licenţă în teologie,
d) Certificat de bună purtare eliberat de Cazierul judiciar al Parchetului tribunalului respectiv;
e) Actul de situaţie militară.

Candidaţii [illegible] vor depune şi un certificat [illegible] purtare, eliberat de [illegible] pectiv.

Concursul în scris se va [illegible] localul Şcoalei Militare de [illegible] rie din Bucureşti, str. [illegible] şi va consta dintr'o lucrare [illegible] din teologia pastorală, iar [illegible] oral se va ţine în Biserica [illegible] Vodă" din Bucureşti, str. [illegible] No. 4 şi va consta din [illegible] logică, istoria românilor, [illegible] rea armatei, o predică [illegible] spunerea Ecteniei Mari şi [illegible] unui Heruvic şi a unei [illegible] muzică bisericească.

O NOUĂ MIŞCARE IN CORPUL COMISARILOR DE ROMÂNIZARE

Ministerul Economiei Naţionale a făcut următoarea nouă mişcare în Corpul comisarilor de românizare şi inspectorilor de control:

D. Nicoli Dumitru se numeşte inspector de control pe lângă „Fabrica de zahăr Arad Chitila", s. a., str. Malul Mureşului Nr. 10, Arad.

D. Blaga Alexandru se numeşte comisar de românizare pe lângă „Steinitzer", s. a. com. de vopsele, str. Regina Maria Nr. 9, Arad.

D. Breban Pavel se numeşte inspector de control pe lângă „Corvin" s. a. de agricultură, str. Meţiani Nr. 2, Arad.

D. Cmetişac Ioan se numeşte inspector de control pe lângă „Stiaznyi Iosif", s. a., Fabrică de salapoade, str. Cpt. Ignat Nr. 9, Arad.

D. Iacoban Ioan se numeşte inspector de control pe lângă „I. M. A. S. A.", s. a., calea Radnei Nr. 37, Arad.

D. Bărbosu Iosif se numeşte inspector de control pe lângă „Bărzava", Fabrică de var s. a., str. Cicea Pop Nr. 6—8, Arad.

D. Knapic Eugen se numeşte comisar de românizare pe lângă „Intreprinderile de Construcţii şi Ind. de Piatră", s. a., com. Radna, jud. Arad.

D. dr. Faur Dumitru se numeşte comisar de românizare pe lângă „Ujiotehnic", s. a., fabrică de butoale str. Aurel Vlaicu Nr. 121-123, Arad.

D. Gornic Dumitru se numeşte inspector de control pe lângă „C. F. Electrică" Arad-Podgoria, s. a. calea Radnei Nr. 25, Arad.

D. Marian Gheorghe se numeşte comisar de românizare pe lângă „Globul" s. a., transporturi, str. Moise Nicoară Nr. 10, Arad.

D. dr. Popa Petre se numeşte inspector de control pe lângă „Fraţii Kornis", s. a. Fbr. Furnir, str. Matei Corvin No. 1, Arad.

D. Mureşanu Titus se numeşte inspector de control pe lângă „Zwack" s. a., Fbr. Licheur, str. Stănescu Nr. 1—3, Arad.

D. Iacob Iosif se numeşte comisar de românizare pe lângă „Uzinele electrice Arad", s. a., în locul d-lui Zaciu Adrian, care urmează a primi altă însărcinare.

D. Herman Alexandru se numeşte comisar de românizare la firma individuală „Fraţii Appony", de încălţăminte şi mode, b-dul Regele Ferdinand, Arad.

D. Vandiciu Gavril se numeşte comisar de românizare pe lângă firma individuală „Doman Alexandru", fabrică de covoare, b-dul Regele Ferdinand Nr. 3, Arad.

D. Ruja Vasile se numeşte comisar special la „Scrisul Românesc" s. a., Craiova.

Mandatul de comisar de românizare dat d-lui Ion Răduţ, pe lângă firma „L. Baruch & Frate", se extinde şi asupra firmei „Mendel & Fii", succ., str. Unirii, Craiova.

D. Vasile Teodoru, farmacist, se numeşte comisar de românizare la droguetia „Ilie Aronovici" firmă individuală, proprietar Ilie Aronovici, Craiova.

D. Sarbănescu Constantin se numeşte comisar de românizare pe lângă societatea în nume colectiv „La Armurăria Engleză", Oscius Klinger, s-sor. Z. Missis & P. Klempfar, Bucureşti, str. Academiei Nr. 3.

D. Ing. Silviu Emil Câmpean[illegible] numeşte comisar de românizare [illegible] S. A. forestieră „Sohodol", [illegible] bius, Bihor.

D. Ionescu Constantin se [illegible] comisar de românizare pe lângă [illegible] ma individuală „Heinrich [illegible]" depozit şi reprezentanţă de [illegible] nice, str. Carol Nr. 10, Bucureşti.

D. I. Bildărescu se numeşte [illegible] sar de românizare la soc. în [illegible] colectiv „Aero-Club" Mişu Fi[illegible] & Co., Bucureşti, str. Şelari Nr. [illegible]

D. Corian Gheorghe se numeşte [illegible] misar special pe lângă S.A.R. [illegible] A. R.", industria de cărămizi [illegible] gilioase din România, com. [illegible] Sârbi.

D. Gheorghe Papacocea se numeşte comisar de românizare pe lângă [illegible] S. „Parin", str. Câmpineanu [illegible] Bucureşti.

D. av. N. Matei se numeşte [illegible] de românizare pe lângă S. A. [illegible] str. Burcei No. 1.

D. N. Constantinescu, avocat [illegible] numeşte comisar de românizare [illegible] lângă S.A.R. „Fraţii Wurm", [illegible] reşti, Piaţa Rosetti No. 4.

D. Dumitru Jaucă se numeşte [illegible] calitate de inspector de control [illegible] lângă S. A. „Fabrica Andrei [illegible] Fii, succesori", fabrică de [illegible] şi parchete, calea Bucureştilor [illegible] 33, Braşov.

Se extinde mandatul d-lui [illegible] Radomir, comisar de românizare [illegible] lângă S. A. „Industria română [illegible] brauri" şi asupra societăţii în [illegible] colectiv „Standard" fabrică de [illegible] ciucuri, str. Cozia No. 24 Bucureşti.

D. Rafailescu Nicolae se numeşte comisar de românizare pe lângă [illegible] A. „Fibra", sos. Vitan No. 8 [illegible] S.A.R. „Minco" Buc., calea [illegible] No. 2.

D. Creţoiu Ştefan, arhitect, se [illegible] meşte comisar special pe lângă [illegible] R. „Edilitatea", str. [illegible] 62, Buc.

D. av. C. Leca se numeşte [illegible] de românizare la S.A.R. „Intreprinderile industriale şi mobilier", [illegible] Dumitru Sturza No. 14, Bucureşti [illegible] „Impexrom", str. Dumitru Sturza [illegible] 14, Buc.

D. Benciu Alexandru se numeşte comisar de românizare la S.A.R. „Intreprinderea Şerban Vodă", [illegible] Şerban Vodă No. 30, Buc.

D. Aurel Bădescu se numeşte [illegible] sar de românizare pe lângă [illegible] „Fusul", splaiul Unirii No. 14, [illegible]

D. Ştefan I. Paci se numeşte [illegible] sar de românizare pe lângă [illegible] „Record" pentru industria [illegible] str. Lânăriei No. 85, Buc.

D. av. Constantin Lăzărescu [illegible] numit comisar de românizare [illegible] lângă „Ţesătoriile Reunite" [illegible] Bucureşti, iar nu pe lângă „[illegible] ile Româno-Unite Bernard [illegible] man", cum din eroare s'a publicat.

Cuibul „Ovidiu Isaic" [illegible] „Jiul" anunţă pentru astăzi [illegible] 11, parastasul de 40 zile dela moartea camaradului

RUSU C. AURELIU

şeful cuibului „Ovidiu Isaic" şi roagă toţi camarazii cari l-au cunoscut să ia parte la slujba religioasă ce se va oficia la biserica „[illegible]" şi cimitirul Rotăviceanu.

[illegible] fugite din marele oraş Moscopole, [illegible] mai celebru în istoria Românilor [illegible] macedoneni din sec. al XVII-lea şi al XVIII-lea.

[illegible] In mijlocul de Sud-Est, la hotarul [illegible] special, pe linia Vardarului, este un [illegible] grup (nr. 10), format din 5 sate, în [illegible] care nu mai însemnăm satele Hama şi [illegible] Negra.

La Est de Scopia şi Kumanova, [illegible] spre Bulgaria, este grupul Mu[illegible] — [illegible] — Bozaş — Gocura (nr. 11), [illegible] sunt numeroase aşezări, care [illegible] un colorit cu totul românesc [illegible] munţilor muntoase şi care trec din[illegible] de hotarul dinspre Bulgaria, [illegible] Deponie.

MACEDOROMÂNII DIN BULGARIA formează grupe, în vecinătatea [illegible] din Grecia şi Iugo-Slavia. In [illegible] legătură cu cei din Grecia, sunt [illegible] aşezaţi după cursul superior al [illegible] şi râurilor Struma şi Mesta, [illegible] şi Rila (nr. 12).

[illegible] munţilor sunt ocupate [illegible] anual de turmele păstorilor [illegible] nomazi.

Grupul din jurul oraşului Tatar [illegible] Pazargic (nr. 13), cu centrul principal la Peştera, a dat o sumă de [illegible] de stat şi intelectuali de mare [illegible], de origină aromână.

Lângă oraşul Stanimata şi Plovdiv, [illegible] câteva sate, iar în grupuri răs[illegible] (nr. 14), Aromânii se găsesc în [illegible] partea de Vest, în jurul Sofiei, în ţinutul Vraja şi Plevna.

De asemenea, cum în toate oraşele bulgare sunt colonii aromâne. In trecut, erau puternice şi deţineau comerţul. Astăzi, aceste aşezări mai mult sunt pe cale de deznaţionalizare.

In Sofia, se mai menţine încă o puternică colonie — a cărei conservare naţională este mult ajutată de biserica şi institutul de cultură română.

Ami Boué, într'o lucrare, apărută acum o sută de ani, („Turquie d'Europe", Paris 1840) afirmă că numărul Aromânilor din Turcia Europeană este de 600.000 de suflete.

DACO-ROMÂNII din Iugo-Slavia ocupă două spaţii:

1. *Banatul*, alipit la Iugo-Slavia în 1918, un teritoriu de 9.000 km. p. cu 600.000 ocuitori, între care 150 de mii de Români. Populează 44 de sate şi se găsesc şi în oraşele Vârşeţ, Biserica Albă (8.000 Români) şi Panciova. Aceştia au avut organizaţia lor bisericească şi şcolară, încă de pe vremea Ungurilor (nr. 15).

2. *Craina*, regiunea dintre Morava, Timoc şi Dunăre (nr. 16). Cifra acestor Români nu se poate stabili. Romanski, profesor la Universitatea din Sofia, arată în lucrarea sa „Românii între Morava şi Timoc", apărută la Sofia în 1916, că sunt 193 de sate, între care 131 cu populaţie curat românească, cu peste 200.000 de suflete.

Statisticele iugo-slave arată că, în 1890, regiunea menţionată avea 143 de mii, 648 Români; cea din 1895, dă 159.510, iar cea din 1900, scade numărul la 122.429.

In Bulgaria, masa românească se prelungeşte pe valea Timocului, spre răsărit, până la râul Lom şi dealungul Dunării, până spre Rusciuc (nr. 17).

Învăţaţii Germani Kanitz şi Weygand (1900) au cercetat pe Românii din Bulgaria. In spaţiul Timoc şi marginea Dunării. In Judeţul Vidin, sunt 33 de sate; în lungul Dunării, cu regiunile Lom Palanca, Rahova-Sistov, sunt 47 de sate; în total numărau 120.000 de Români (nr. 18).

In Bulgaria, mai găsim o a treia grupă de Români, cea din regiunea dela Nord de Emineska Planina, pe valea râului Camcija. Aci, elementul românesc persistă, cu multe greutăţi, fiind izolat de Românii dela Dunăre. Numărul lor se ridică la 10.000 de suflete (nr. 19).

Masa Românilor dintre Morava—Timoc şi Timoc—Lom locueşte acea regiune care, din punct de vedere istoric, a făcut parte, în trecut de Dacia Aureliană şi ocupă regiunea care este, din punct de vedere fizic, o continuare a munţilor, a văilor, platformelor şi teraselor din Oltenia şi Banat, de care a fost despărţită prin şanţul Dunării.

In Evul Mediu şi Modern, ambele regiuni, atât cea din dreapta, cât şi din stânga Dunării, au fost deseori sub aceeaşi stăpânire (1526 — 1718 sub Turci; 1718—1739 sub Austriaci). Aceste împrejurări geografice şi istorice explică identitatea care e omogen românească.

In *Istria*, în 14 sate, sunt 5.000 de Români, încă neasimilaţi. Ei formează grupa cea mai de Vest a Românilor, care ocupă — de veacuri — un ţinut, devenit de mult, ca spaţiu de viaţă, al lor (nr. 20).

Acum 300 de ani, un călugăr misionar — Raphael, 1641 — menţionează, în dieceza Zagrebului, 11.000 de Români — „Conduşi de Cneji şi sprijiniţi de Vasile Lupu, Dabija şi Duca Vodă", alţii sunt menţionaţi, de dată recentă, în regiunea Bosniei şi Herţegovinei (nr. 21 şi 22).

In rezumat, constatăm că în Peninsula Balcanică Românii de grai macedo-român ocupă spaţii bine definite, cu strânse legături între ele. Numărul lor este necunoscut, deoarece statisticele, pătimaşe în ultima vreme, nu-i menţionează exact.

Ţinând seama de cei plecaţi şi aplicând procentul creşterilor anuale la un popor prolific, cum este cel Aromân, suntem îndreptăţiţi a crede c'avem cel puţin 1.000.000 de Aromâni, în toată Peninsula Balcanică.

Românii de grai dacoromân ocupă spaţii geografice bine determinate, ca o continuare a celor din Nordul Dunării.

In Iugo-Slavia, numărul lor atinge cifra de 400.000; în Bulgaria circa 130.000 de suflete.

Aşa că, în Peninsula Balcanică, Românitatea este reprezentată cu cel puţin 1.500.000 de Români.

Dr. Maria Popescu-Sobesti

POLITICA ZILEI

PROPĂȘIREA LEGIONARĂ

Lumea veche obişnuită cu demâncatul politic ce ne-a dus la prăbuşire, priveşte cu atenţie Mişcarea Legionară pornită la drum cu cârma Statului în mână şi jubilează că să înfăptuiască minunea. Minunea de a construi în locul României prăbuşite o alta tot cum a fost cea veche, mănoasă pentru democraţia masonică, dar stearpă pentru totalitatea adevăraţilor români dela sate şi vitregă pentru mahalalele pline de tipuri ale oraşelor. O astfel de Românie, să fie sigură lumea veche că nu va mai veni. Va veni într'adevăr o altă Românie şi într'un ritm cu mult mai încet, dar mult mai sigur, decât al grănţilor de eri la jaf şi îmbogăţire. România de mâine va fi România Legionară, alta decât a fost cea de eri şi alta decât cea care este astăzi, fiindcă prefacerea ei va fi o operă de prefacere a sufletului românesc, cerându-se alţi oameni, o altă lume, — lumea românească cu sufletul purificat şi cu trupul deparazitat şi însănătoşit.

România de mâine va veni cu creşterea zi de zi a numărului adevăraţilor legionari. Lumea veche să nu-şi închipue că lumea nouă legionară nu ştie că va face cea mai mare greşală dacă s'ar grăbi să primească în sânul ei, pentru ca să-şi îngroaşe rândurile, pe toţi adversarii ei de eri, gata să se predea cu arme şi cu bagaje.

Locul lor nu mai poate fi în lumea nouă, şi în nici într'un caz nu pot veni în gloată cu păcatele lor, ca pe vremea Constituţiei de tristă memorie şi a guvernelor frontului renaşterei naţionale. S'a schimbat ceva în Danemarca. Putregaiul va rămâne putregai mai departe. României noui legionare îi trebue cu totul altceva, îi trebue adevăraţi români cu sufletul neîntinat şi cu conştiinţa nepătată. Poate că le va veni rândul vreodată celor cu sufletul pătat dar nerobit, cu păcate mai uşoare, dar pocăiţi, purificaţi sufleteşte. Deocamdată locul în România nouă, este al Românilor a căror principală trăsătură a fost şi este TĂRIA DE CARACTER, a doua educaţia legionară şi a treia pregătirea profesională pentru funcţia destinată.

Tăria de caracter n'avea ce căuta în lumea veche. Românul care avea o astfel de calitate nu era bun, căci tăria de caracter pretinde ca virtutea, dreptatea, cinstea, adevărul, meritul, spiritul de jertfă pentru binele comun, etc. să fie aşezate la locul lor, ori aceasta nu era cu putinţă în lumea veche, căci la locul de sus meritat al Românului era aşezat iudeo-masonul, străinul sau înstrăinatul. In lumea veche cei ce dau probe vădite de tărie de caracter erau loviţi, înlăturaţi, eliminaţi, afundaţi sau asasinaţi.

Iniţiativa, curajul, răspunderea, lupta pentru triumful binelui comun, pentru triumful virtuţii, adevărului, cinstei, etc. erau nelalocul lor. In locul lor erau supunerea, linguşirea, slugărnicia şi apoi puţina pregătire profesională pentru a servi cu o simbrie de mizerie marele interese ale potentaţilor iudeomasoni. Tot beneficiul trecea în buzunarele lor. Astfel s'a reuşit ca din averea ţării, din veniturile ei, din pământul şi din munca românului 80 % să treacă în buzunarele evreilor şi 20 % în ale creştinilor; astfel s'a reuşit să se tuberculizeze satele, să se infecteze de boli şi de mizerie oraşele, să se degenereze rasa şi sufleteşte şi trupeşte.

Dela 6 Sept. 1940 înainte s'au răsturnat lucrurile, sus pe prima treaptă este locul Românului nou, al Românului a cărei primă însuşire este tăria de caracter, singurul care va fi primit şi bine apreciat în lumea legionară, în lumea nouă românească, fiindcă acolo unde va fi el, va fi virtute, va fi cinste, va fi dreptate, va fi adevăr, va fi jertfă şi cu ele disciplina, propăşirea tuturor şi deci a statului totalitar legionar şi a României noui. Pentru descoperirea şi adunarea unor astfel de români, pentru educaţia celor apţi a deveni adevărate caractere legionare, trebueşte şi muncă şi timp. Dar pe măsura descoperirii, adunării, educării şi întrebuinţării lor se va face un pas mare în propăşirea ţării, în construcţia României noui. Incetul cu încetul ea va deveni frumoasă ca Soarele pe Cer.

Lumea veche nu poate vedea cu ochi buni faptul că oamenii ei, cu o practică şi o pregătire profesională recunoscută — zic ei — sunt înlăturaţi şi puşi în locul lor tineri legionari neexperimentanţi. Are dreptate, sunt neexperimentaţi aceşti tineri cu păcatele lumii vechi, dar cât de experimentaţi sunt ei în virtuţile lumii noui, în virtuţile Legiunii, care au făcut din ei caractere de granit, gata la jertfă pentru triumful cauzei româneşti. Aceasta ajunge. S'a prăbuşit edificiul prin păcatele lumii vechi. Se vor mai zgudui şi se vor mai prăbuşi porţile putrede cu prilejul reconstruirii sub dalta legionară, dar ceeace se va ridica, se va ridica solid şi măreţ. Un neam de legionari, un neam de eroi. Şi atunci când optsprezece milioane de suflete româneşti vor deveni suflete legionare, România îşi va avea adevăratul ei rost pe pământ. Dar pentru a atinge acest ţel, trebue ales material sănătos, în sistem şi în metodă legionară şi propăşirea va veni sigură şi totală.

Genuva

ORA OSTĂŞEASCĂ GERMANO-ROMÂNĂ LA RADIO

In cadrul acţiunei pentru o mai bună cunoaştere şi a strângerii legăturilor dintre ostaşii români şi camarazii lor germani, posturile noastre de radiodifuziune au introdus în programul lor, în fiecare Vineri dela 18 la 18.45, ora ostăşească germano-română.

Programul emisiunei de aseară a fost alcătuit de organizatori cu mult gust şi a fost într'adevăr ora camaraderiei ostăşeşti.

După marşul simbolic „Vechi camarazi", executat de fanfara Comandamentului german din Bucureşti de sub conducerea d-lui locotenent Friano şi „Scene din Carpaţi", executată de fanfara Şcoalei militare de aviaţie, de sub conducerea d-lui locotenent Buzatu Ilie, a urmat o scurtă descriere a activităţii camarazilor germani şi români dela artileria antiaeriană. Cu acest prilej s'a putut auzi cu câtă pătrundere şi pricepere îşi însuşeşte ostaşul român lămuririle şi experienţa camaradului său german.

A urmat apoi corul copiilor de trupă a regimentului Pionieri de Gardă, sub conducerea subofiterului Serghie Gheorghe, care a executat „Pe malurile Dunării" cu un solo a copilului de trupă Popa Vasile şi „Ciobanul", cântecul popular de Anastasescu.

Fanfara germană a executat „Cavaleria uşoară" de Suppe, emisiunea încheindu-se cu arii româneşti şi marşul poporului lui Traian executate de fanfara şcolii militare de aviaţie.

Viitoarea emisiune soldăţească româno-germană va fi Vineri 24 Ianuarie.

NAVIGAŢIA PE DUNĂRE

In ziua de 20 Ianuarie se vor întruni într'o conferinţă la Bucureşti reprezentanţii Germaniei, Italiei, Rusiei Sovietice şi României pentru a discuta problema navigaţiei pe Dunăre.

DEMASCĂRI

VALUL DE IPOCRIZIE AL ANGLIEI RIDICAT DE UNUL DIN MINIŞTRI EI

Politica britanică de exterminare a femeilor şi copiilor buri

Ca un răspuns la perfidiile Albionului, cunoscuta editură din Roma, „Cuadrivio", a adunat şi a publicat o seamă de documente engleze cu privire la nelegiuirile Marei Britanii, comise împotriva burilor, irlandezilor şi indienilor. Această culegere a fost intitulată „Certificato penale dell'Inghilterra-Crudeltà inglesi, secondo le stesse testimonianze britanniche".

Vom cita astăzi din acest mănunchi de documente, al cărui adevăr incontestabil îl garantează obârşia lor, cuvântul deputatului Campbell Bannerman, ales apoi prim ministru, ţinută în Camera Comunelor la 17 Iunie 1901, şi prin care înfierează metodele sălbatece ale războiului dus împotriva burilor.

...Mă întreb câtă vreme Camera Comunelor va îngădui toate acestea. Poate că mulţi dintre noi vor fi surprinşi aflând că taberele de concentrare ale femeilor şi copiilor buri sunt înconjurate cu sârmă ghimpată.

Să nu uităm însă că şi pentru noi există sârmă ghimpată, care împiedecă obişnuita libertate a cuvântului ce aparţine acestei adunări...

...La ceea ce mă împotrivesc este politica taberelor de concentrare; politica de distrugere a caselor, de nimicire a femeilor şi a copiilor care sunt deportaţi în aceste tabere cu o cruzime fără seamăn. Din pricina limitelor, pe care ni le-a impus preşedintele, nu vom putea să discutăm în întregul ei această parte a chestiunei. Despre tot ceea ce putem vorbi sunt aceste tabere de concentrare. Domnilor, n'am văzut raportul d-lui Rowntree, un mebru cu totul respectabil al acestei Camere, dar cunosc pe cele ale curajoasei doamne (Emilia Hobbenses) care s'a dus în Africa de sud ca să facă tot ceea ce era cu putinţă pentru această nefericită populaţie, şi doresc să vorbesc despre ele. Sunt convins de adevărul acestor raporturi pentrucă ele sunt întocmite cu o mare imparţialitate.

SALBATECII PE CARE NU LE-AU COMIS NEGRII S'AU DOVEDIT IN STARE A LE FACE ENGLEZII

„Eu nu acuză pe nimeni. In ceea ce mă priveşte, nici eu nu am spus niciodată un cuvânt împotriva armatei engleze. Intregul sistem, însă pe care este datoare să-l întrebuinţeze, îl socotesc, cum am spus şi altă dată, barbar...

...Mai vreau să spun ceva despre care până acum nu am vorbit, dar care îmi este stârnit de cuvântul „refugiaţi". Două lucruri, de care vor să ne convingă..., sunt lipsite, după mine, de temei. Cel dintâi este, că aceşti nenorociţi sunt nişte refugiaţi care au fost determinaţi de mizerie sau de alte nenorociri mai mari, să alerge la aceste tabere. Celălalt, că ei sunt datori să fugă sau să fie escortaţi pentru ca să nu cadă victimele răzbunării populaţiei indigene. Trebue să vă mărturisesc că n'am auzit de nici un caz în care femeile şi copiii dela vreo fermă, ce departe de ţărm sau lipsiţi de apărare, să fi avut de suferit de pe urma indigenilor. Dimpotrivă (şi nu ştiu dacă acest lucru a ichit şi pe onoraţii membri ca şi pe mine). In tot decursul acestor lupte, indigenii au fost leali şi credincioşi faţă de burii care se aflau în apropierea lor. Şi n'am spus totul, căci trebue să ştiţi că nu am auzit de nici un caz în care femeile să fi fost tratate altfel de cât omeneşte, frumos cum nu se poate mai mult, de către indigeni. Nu încape nici o îndoială că în taberele de concentrare starea de lucruri este cu totul groaznică. Vă asigur că rapoartele vor fi publicate pentru ca poporul britanic să poată lua cunoştinţă de ceeace se întâmplă acolo..."

PODIUMUL DE PE CARE VORBEŞTE CHURCHILL ESTE FACUT DIN JERTFE ŞI CRIME

Ca un englez să renunţe la tradiţionala sa ipocrizie şi să înfiereze — desigur, în conformitate cu temperamentul său anglo-saxon — acte prin care untul şi dulceaţa de vişine îi erau de fapt asigurate la micul dejun, trebue ca ororile să fi depăşit chiar şi limitele suportabile de englezi.

Mărturisirea fostului deputat şi prim ministru Campbell Bannerman, care se vede, în plină Cameră a Comunelor a fost nevoit să declare că „indigenii" au fost leali şi credincioşi burilor aciuaţi în preajma lor", în vreme ce, compatrioţii lui, după ce omorâseră pe bărbaţi, organizau exterminarea femeilor şi copiilor acestora — se dovedeşte cât de profundă este ipocrizia unui Churchill care vorbeşte de drepturi şi de omenie.

La lumina unor astfel de revolte — forţe rare de altfel în opinia publică engleză — putem vedea că podiumul pe care se înalţă primul ministru englez ca să-şi manifeste reaua rumoare este făcut din jertfe şi monstruoase crime, comise, nu împotriva unui individ sau popor, ci direct contra umanităţii, care astăzi se ridică cu braţ înarmat şi pedepsitor ca să curme însăşi nelegiuirea.

Inaugurarea cursului d-lui profesor E. Gamillscheg la Facultatea de litere

Aseară la orele 18 a avut loc la Facultatea de litere, cu o deosebită solemnitate, deschiderea cursului d-lui E. Gamillscheg, directorul Institutului german, numit profesor „oaspete" la Universitatea din Bucureşti.

Se ştie că d. prof. Sextil Puşcariu, directorul Institutului român din Capitala Marelui Reich a fost numit profesor „oaspete" la Universitatea din Berlin, în cadrul strângerii relaţiilor culturale dintre Germania şi România.

Cursul inaugural s'a ţinut în amfiteatrul Hajdeu în prezenţa d-lor prof. Tr. Brăileanu, ministrul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor, prof. P. P. Panaitescu, rectorul Universităţii din Capitală, Steltzer, consilier la legaţia Germaniei, Bruno Manzzoni, directorul Institutului italian, Suprian, dela Institutul german, Al. Marcu, decanul facultăţii de litere, prof. Gh. Brătianu, prof. Al. Cartojan, prof. N. Bănescu, profesor Lecca, Morariu, prof. Al. Rosetti, prof. Victor Papacostea, prof. D. Caracostea, prof. Scarlat Lambrino, prof. Sever Pop, prof. Victor Moraru, prof. Georgescu-Tistu, prof. Iosif Gabrea, prof. C. Narly, prof. Bacinschi, prof. V. Munteanu, prof. Petre Canea, prof. V. Grecu, etc.

D. prof. **Al. Marcu**, decanul Facultăţii de litere a salutat prezenţa d-lui prof. Gamillscheg la Universitatea din Bucureşti.

D. prof. **D. Caracostea** a înfăţişat auditorului personalitatea şi opera d-lui prof. E. Gamillscheg.

D. prof. **E. Gamillscheg** a mulţumit d-lor prof. Tr. Brăileanu, ministrul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Arteor, Al. Marcu şi D. Caracostea, după care şi-a început cursul tratând despre „problema originii românilor studiată din punct de vedere filologic".

O declaraţie a d-lui dr. Şerban Milcoveanu

Subsemnatul Dr. Şerban Milcoveanu, domiciliat în str. Sapienţii Nr. 1, în calitate de comisar de românizare pe lângă Sanatoriul Sf. Elisabeta, declar:

1) După ce am examinat în prezenţa D-lui Ministru al Justiţiei dosarele cumpărării şi expertizei juridice m'am convins şi declar fără nici o rezervă că încheierea cumpărării de către Preşedinţia Consiliului a suszisului Sanatoriu s'a făcut în condiţii absolut legale, la preţul firesc al valorii şi reprezintă un dar făcut personal de Domnul General cu banii puşi la dispoziţia Domniei Sale.

2). Intâmpinarea mea către Institutul Surorilor de Caritate încăodată subliniez că nu priveşte câtuşi de puţin personele D-lor General Antonescu şi Prof. Mihail Antonescu, cărora le port mai departe acelaş respect şi devotament faţă de actul conducerii Statului.

Aceasta e declaraţia mea.

(ss) *Dr. Şerban Milcoveanu*

ST.-UNITE CUMPĂRĂ MERCUR DIN MEXICO

NEW-YORK, 17. (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Cercurile guvernamentale confirmă ştirile venite din Mexic, după care reprezentanţii Statelor Unite sporesc mereu cumpărăturile de mercur.

Revista presei legionare

INĂLŢAREA

Ziarul „Inălţarea", care apare la Sibiu, sub conducerea d-lui Radu Dragnea, aduce în fiecare număr un material foarte bogat, politic, documentar şi beletristic, fiind o tribună legionară care va avea toţi sorţii de izbândă. D. Radu Dragnea, cunoscut cu deosebire prin minunata lui monografie despre Mihil Kogălniceanu, pe care l-a înţeles ca nimeni altul, este un scriitor consacrat şi nu eseist de idei care ştie să şlefuiască materialul de preţ al cuvântului. In numărul dela 16 Ianuarie 1941 aflăm colaborarea d-lui Axente Sever Popovici, cunoscut deasemeni din presa şi revistele bucureştene. Articolul pe care îl semnează, intitulat „Iarăşi iertarea omenească", pleacă de la premiza că eliberarea de păcatul neiertat al crimei făptuite împotriva lui Dumnezeu şi a Neamului, nu o poate da decât Dumnezeu şi Neamul. Aceste fiind entităţi deasupra voinţei noastre, nu le putem discuta. Deci, în acest domeniu, iertare pentru mişei şi canalii nu există. Ideia aceasta este desbătută mai departe după cum se vede:

Căci dacă au păcătuit faţă de Dumnezeu, atunci nu poate decât singur El să-i ierte. Iar dacă totuşi, noi am încerca so' facem, am cădea în păcatul orgoliului. Şi ăsta e cel mai mare păcat al omului. Toate astea însă se pot traduce şi în plan politic. Eu pot să iert şi chiar trebuie, pe unul care m'a tras acum doi ani de mânecă şi m'a înjurat. Dar nu pot să-l iert pe acela care tot acum doi ani m'a tras de mânecă şi a înjurat pe Căpitanul nostru. Asta nu, fiindcă el a înjurat valoarea mea politică absolută. Fiindcă aşa ne învaţă morala creştină, la care noi ţinem atâta. Şi fiindcă tot aşa ne-a spus într'o cuvântare deschisă, comandantul nostru, d. Horia Sima.

Tot în ziarul „Inălţarea" aflăm articolul d-lui Alexandru Olteanu, care îşi pune întrebarea „Cine ne-a unit?". Este vorba de fenomenul legionar căruia i s'au dat mai multe explicaţii sociologice. Câteva pasagii clarifică răspunsul.

Ne-a unit credinţa în Dumnezeu, ne-a întâlnit Biserica şi ne-a înfrăţit Neamul.

La cei care afirmă că Mişcarea Legionară ar fi fost influenţată de facism sau de naţional-socialism, se răspunde cu temeiuri istorice, care pot fi găsite, pentru cine vrea să adâncească problema, în Almanahul ziarului „Cuvântul" pe anul 1941, la capitolul „Cronologie legionară". Dar să revenim la concluzia d-lui Alexandru Olteanu care este precisă:

Legionarismul nu poate fi o ideologie de import pentru simplul motiv că, în parte cel puţin, ar urma să admitem pe filius ante patrem.

GARDA

Gazeta Mişcării Legionare din Argeş, Dâmboviţa şi Muscel, întemeiată de ing. Gh. Clime, fost preşedinte al partidului „Totul pentru Ţară", şi care apare la Câmpulung-Muscel, sub conducerea d-lui Ştefan Bădescu Turcu. Numărul dela 13 Ianuarie este consacrat jertfei lui Ion I. Moţa şi Vasile Marin, dar găsim şi alte articole, de o pildă, colaborarea d-lui Titus Bădescu, care vorbeşte cu competenţă despre Pedagogia Căpitanului. Reţinem:

Căpitanul n'a scris sisteme de pedagogie, dar a trăit cel mai vaşnic sistem cu valabilitate universală şi eternă, pedagogia jertfei supreme pentru neamul său. Suntem prea contimporani şi cu mentalităţile prea găunoşite de cugetarea iudaică a democraţiei, ca să înţelegem, veacul care a început, marcat de Căpitan cu viaţa lui. El a turnat granitic, şuvoiul vieţei celei nouă şi a scris cu sângele său, idealul unei noui educaţii, pentru poporul român.

Şi mai departe, această explicaţie, care întruneşte exemplul concret al libertăţii şi demnităţii:

Căpitanul s'a suit pe Rarău, urgisit de ticăloşia manciului iudaic, a postit şi în genunchi pe pietre s'a rugat Domnului, solitar ca un haiduc. In el s'a plămădit atunci pentru veacuri cea mai curată pedagogie autohtonă, a libertăţii şi a demnităţii.

BIRUINŢA

Ziarul „Biruinţa" care apare la Galaţi, sub conducerea d-lui Aurel Ibrăileanu, se susţine mai mult prin partea informativă, dar şi temele unor articole bine scrise, reţin atenţia cititorului. Din articolul d-lui Ion Răzăşu, cei cari critică Mişcarea Legionară într'un sens sau altul, sau cei cari stau deoparte, ca molia în blana călduroasă a egoismului, sunt întâmpinaţi cu o replică. Iată-o:

Din a doua categorie, fac parte oameni paşnici, cari şi-au văzut întotdeauna de treburile şi de casa lor — după principiul materialist că „fericirea" colectivă e constituită mecanic din suma tuturor „fericirilor" individuale — fără să se deranjeze vreodată pentru acel prea abstract bine public.

Să afle aceşti criticaştri îndrăzneţi, că regimul legionar nu se va împiedica de aceste mărăcii şi nici nu le va asculta, căci aşa cum vor dumnealor să procedeze legionarii, nu se va întâmpla, ne mai având gust de alte dezastre.

PAPA S'A INFORMAT ASUPRA STĂRII BISERICII CATOLICE DIN UNGARIA

BUDAPESTA, 17 (Rador).— Corespondentul Agenţiei „Havas" anunţă:

Nunţiul apostolic s'a reîntors aci, după o lungă şedere la Roma, unde a făcut un raport Papei asupra stărei bisericii catolice în Ungaria.

Un control sever în ce priveşte aplicarea legilor cu caracter muncitoresc

Ministerul de justiţie a trimis tuturor şefilor de instanţe judecătoreşti din ţară o circulară prin care le pune în vedere să exercite un control foarte sever în ceeace priveşte aplicarea dispoziţiunilor următoarelor legi:

Legea pentru reglementarea repausului duminical şi a sărbătorilor legale din 18 Iunie 1925 cu modificările din 1937 şi 1938;

Legea pentru ocrotirea muncii minorilor şi femeilor şi durata muncii din 13 Aprilie 1928;

Legea asupra contractelor de muncă din 1929;

Legea pentru reglementarea migraţiunilor, din 1925, cu modificările din 1929, 1930, 1937, precum şi legea pentru proteguirea muncii indigene, din 1930;

Legea pentru înfiinţarea jurisdicţiei muncii din 1933;

Legea pentru pregătirea profesională şi exercitarea meseriilor din 1936 şi legea pentru reglementarea muncii în birourile întreprinderilor comerciale şi industriale şi a orelor de deschidere şi închidere a magazinelor, din 1938.

PRESA STRĂINĂ

Voelkischer Beobachter

Voelkischer Beobachter din 16 Ianuarie 1941, publică o lungă telegramă D. N. B. din Bucureşti, intitulată „Francmasoneria din România demascată".

Ziarul face următorul comentar, referindu-se la comunicatul vicepreşedintelui Consiliului de Miniştri, Horia Sima:

„Desăvârşita colaborare a clicei fostului guvern român cu francmasoneria constituia de mult o taină cunoscută de toată lumea. Extirparea influenţei acesteia anonime şi nefaste făcea parte din programele tuturor mişcărilor române naţionale de reînoire.

Cabinetul Goga, cel de scurtă durată, a întreprins o primă încercare de a sdrobi puterea francmasoneriei. Carol se slujise de această putere pentru a lua vântul din pânzele mişcării Gărzii de Fier. De aceia plaga francmasoneriei înflori mai departe cu vechea amploare. Sub presiunea opiniei publice, Carol a jucat [illegible] Monarhului naţional-autoritar. A dispus interzicerea lojilor francmasonice dar numai de faţadă. Nu se schimbase de fapt nimic. Legile, aproape pur iudaice, subsistau mai departe. Aşa reiese din materialul descoperit acum. Influenţa lor politică nu slăbise. Chiar în cercurile înalte pe care se sprijinea înainte de toate coruptul regim trecut din ultima fază, chiar în acele cercuri se aflau mai cu seamă francmasoni de grade înalte.

Legăturile politice cu Anglia se arată prin mai multe exemple. O lojă din care făcea parte un mare număr de personalităţi, rezervase un loc de onoare actualului purtător de cuvânt al guvernului englez în Camera Lorzilor, Lord Lloyd, în toamna anului 1939 când a vizitat Balcanul.

Vroia atunci să facă din statele neutrale sud-estice elemente docile doririlor britanice. Prin intermediul unui om de încredere negustor jidan din Cernăuţi, o altă lojă păstra contact strâns cu consulul britanic din acel oraş. Făcea cu acesta schimb de informaţii care în interesul României trebuiau ţinute secrete. Capul celei mai mari loje francmasonice, ultimul ministru plenipotenţiar în Portugalia, se afla în cele mai strânse legături cu un agent al lui Secret Service.

Materialul descoperit la Ploeşti a furnizat dovada clară că înfiinţarea clubului anglo-saxon „Rotary", care se presupune că reprezintă asociaţii din societate fără nuanţe nu era altceva decât o lojă francmasonică. In Ploeşti era condusă de englezul Clark care şi-a făcut un nume celebru prin actele de sabotaj în industria petroliferă română din timpul războiului mondial. Politica britanică căuta, nu numai prin mijloace brutale ale presiunii economice şi in'luenţe de curte să atragă, de partea sa România în manevrele ei de încercuire împotriva Germaniei. Uza de mijloacele cele mai înjunecate fără nici un scrupul. Acest lucru îl ştia orice român clarvăzător. Îi lipseau doar dovezile materiale.

Sistemul putred al domniei partidelor făcea totul ca să acopere aşi gâlcevile britanice.

A fost nevoie de intervenţia energică a noului guvern român pentru a scoate la iveală tuturor materialul descoperit. Acesta dă în mod convingător pe faţă dominaţia puterilor în afara Statului asupra poporului român şi colaborarea acestora cu centrul Londrei.

Le Temps

Sub titlul: „Războiul şi lumea balcanică" ziarul publică un articol din care extragem:

Noţiunea de „Balcani" este legată, în mintea noastră cu o cristalizare de amintiri şi imagini care ne împiedică de ale prinde fluiditatea. Chestiunea Orientului, războaiele din 1912—1913, conflagraţia mondială a cărui prolog (Sarajevo) şi desnodământ (Salonic) s'au desfăşurat în peninsulă, au lăsat o urmă fatidică şi prea precisă în acest colţ al Europei care a văzut apusul lumei antice şi răsăritul naţionalităţilor moderne.

Evenimentele actuale ne fac să cercetăm dacă Statele balcanice au un destin propriu format din afinităţi şi interese comune permanente, sau sunt condamnate să se regrupeze în fiecare dată când se modifică echilibrul Marilor Puteri.

Sau: dacă solidaritatea lor constitue un ţel în sine (Selbstzweck, cum zic Germanii) sau dacă ea nu este decât o apărare preventivă contra presiunilor din afară, care rămân fără ţel îndată ce aceste presiuni se revocă sau slăbesc.

Noţiunea tradiţională şi pseudogeografică de „Balcani" aceea din secolul al 19-lea şi începutul secolului 20 a trăit. Ea nu mai corespunde realităţilor moderne.

Economiceşte, deci nu se revine la sistemul sinucigaş a târgurilor închise, Europa de mâine va avea un circuit de schimburi danubiene care va cuprinde neapărat România, Iugoslavia şi într'o oarecare măsură Bulgaria, pe când Grecia va rămâne emporium (?) oriental al Occidentului.

Există o economie danubiană. Nu există o economie balcanică.

Va rămâne întotdeauna o zonă balcanică, oricare ar fi configuraţia şi întinderea suveranităţii Statelor cari o populează. Intre naţiunile peninsulei există un fund comun de amintiri, de reflexe, trăsături de caracter, de particularităţi folkloristice sau sociale care continuă să le apropie.

Există o anumită cadenţă a progresului, un „timp" balcanic, care se discerneasă mai uşor încă decât spaţiul balcanic.

Intr'o regiune în care s'au scurs atâtea războae şi revoluţii fără să altereze ritmul existenţei oamenilor nici marca Istoriei, nu s'ar putea aştepta schimbări psihologice esenţiale.

Dacă se admite, ca, în această parte a Europei, o naţiune este înainte de toate, un gen de viaţă, lumea balcanică nu este aproape de sfârşit.

ECONOMIE FINANȚE

ROLUL ECONOMIC AL CĂRȚILOR FUNCIARE IN STAT

Organizarea cărților funciare în Vechiul Regat, impusă prin legea din 1933, cum și unificarea cărților funciare, decretată prin legea din 1938, a fost realizată total pe hârtie și numai timid și parțial pe teren.

Regimul trecut fabrica uneori și legi sănătoase, impuse de necesitățile vieții economice. Este adevărat. O confirmă cele două legi. Dar încă trebue să recunoaștem ceva, ce caracterizează regimul de mână moartă: o lipsă a efortului de aplicare continuă.

Iar ritmul lent în care s'a realizat cadastrul și cartea funciară pe teren mai scoate la iveală un adevăr. Adevărul că nici puterile Statului, chemate să aplice legile amintite, nu aveau viziunea clară a importanței instrumentului, sortit să aducă mult așteptata securitate în vasta materie a bunurilor imobiliare. Pentru aceasta nu era suficientă legea ci, altceva. Cu totul altceva. Era necesară înțelegerea funcțiunii economice a pământului care ne hrănește și a caselor care ne ocrotesc și pe noi și rodul pământului și mâinilor noastre. Trebuia știut limpede de capetele conducătoare, că bunurile imobiliare, care oferă economiei naționale cele două prețioase elemente: permanența și stabilitatea, sunt ocrotite și întărite economicește, cu adevărat, numai în regimul de carte funciară. Numai o astfel de convingere clară și nestrămutată, putea declanșa cadastrarea și întocmirea cărților funciare pe toată întinderea Statului. Vigoarea aceasta a lipsit regimului fără perspectivă a viitorului. Intre scrisul celor două legi pe hârtie și scrisul lor pe teren văzurăm, e o prăpastie.

Dar să revenim la subiectul propus și să arătăm cum anume vin cărțile funciare în ajutorul economiei naționale.

In rezumat, cartea funciară este oglinda imobilului, prin aceea că indică scurt și precis următoarele:

descrierea imobilului: situația geografică, cadastrală, venitul impozabil; proprietarul și datele în legătură cu persoana sa; toate sarcinile, ipotecile sau servituțile ce grevează imobilul, rangul lor, precum și toate schimbările ce survin în cuprinsul material al parcelei înscrise.

Prin această prezentare precisă în spațiu și timp, cum și printr'un mecanism juridic de cenzorale perfect, regimul de carte funciară — spre deosebire de regimul desordinei publicității prin transcripțiuni și inscripțiuni, aflător în Vechiul Regat — asigură o deplină ordine și siguranță a proprietății, a tranzacțiunilor survenite asupra ei, cum și a creditului imobiliar. In regimul de carte funciară dispare frica cumpărătorului de a fi împroprietărit pentru anularea actului de cumpărare (ca o consecință a nulității titlului de dobândire al unuia din înaintașii săi), fiindcă acolo unde cărțile funciare sunt întocmite — zice doctrinarul nostru Ștefan Laday — cumpărătorul unui imobil poate fi absolut sigur că a dobândit dreptul de proprietate inatacabilă, că imobilul are exact întinderea, cultura și caracterul înscris în cartea funciară (și harta cadastrală); știe exact că în afară de cele înscrise în ea nu mai există nici o sarcină, nici o servitute, nici o ipotecă. Și poate să constate toate acestea în câteva minute, fără să fie expus primejdiei unor greșeli sau erori".

Consecința acestei siguranțe în materie imobiliară, în regimul de carte funciară, aduce un prim câștig pentru economia națională: un volum mare de tranzacțiuni, la preț ridicat. Adică o abundentă circulație a bunurilor imobiliare din mână în mână, la care Statul câștigă minunat cu ocaziunea taxării contractelor (las că însăși valoarea imobilelor se mărește în regimul securității cărților funciare).

Dar starea de siguranță mai atrage ceva, mult mai important pentru economia națională. Atrage întocmai cum atrage buretele apa, creditul ipotecar ieftin pe termen lung, atât de necesar spre a se fructifica acest cel mai important sector al bunurilor, la noi în părăginâ (ce minunat ar fi fost concursul cărților funciare pentru atragerea creditului ipotecar urban, necesar la refacerea imobilelor devastate de cutremur). Siguranța pe care o dă cartea funciară are darul să demonstreze institutelor de credit că ele odată intabulate nu pierd niciodată, chiar în caz de neplată. Dovadă că așa este, ne-o face mai ales proprietatea imobiliară rurală din Vechiul Regat și Ardeal. In Vechiul Regat, unde nu era carte funciară n'a venit creditul ipotecar rural să secondeze reforma agrară, pe câtă vreme în Ardeal el s'a prezentat aproape peste tot. Iar dacă nu venea spiritul iudaic bancar liberal să distrugă „băncuțele" Ardealului, fundate cu trudă și dragoste românească, creditul ipotecar rural ardelenesc ar fi fost omniprezent. Tradiția și vigoarea cu care a ciugulit toată periferia marilor latifundii ungurești, înainte de războiul mondial, ne îndreptățește să credem (bineînțeles dacă avea și alt tratament din partea Institutului nostru de emisiune) că l-ar fi făcut să câștige integral și această bătălie de existență a reformei agrare.

Așa dar prin siguranța cărților funciare (unde există, și făcându-le acolo unde nu există) atragem creditul rural ieftin pe termen lung și dăm inventar, dăm putere de viață materială împroprietăriților. Prin această instituțiune efectuăm și controlul imperativelor categorice cerute de reforma agrară ieri și, durere, actuale și astăzi. Adică: păstrăm pământurile provenite din reformă în stăpânirea sătenilor; oprim pământurile de a se regrupa în mari proprietăți sau, reversul medaliei mai ales, de a se pulveriza sub două hectare.

A rezolva aceste probleme în numele satelor și orașelor românești înseamnă a face pe lângă pace socială și economie națională în spiritul și litera acordului cu Germania. Și ea se poate face prin organizarea de cărți funciare pe tot cuprinsul țării. Fără de această temelie nu realizăm, aici, chiagul sud-estului european.

Ion Neamu

REDUCEREA IMPOZITULUI PROPORȚIONAL LA VÂNZĂRILE DE FOND DE COMERȚ

Ministerul de Finanțe precizează importanța acestui decret

Prin Decretul Lege Nr. 45 publicat în Monitorul Oficial Nr. 10 din 13 Ianuarie 1941, s'a dispus reducerea impozitului proporțional de timbru și a contribuției 2% la unele vânzări de fond de comerț. Textul Decretului Lege este următorul:

Art. I. — Impozitul proporțional de timbru prevăzut de art. 15 § 8 b. din legea timbrului și contribuția excepțională 2% prevăzută la art. 14 din legea pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale 2% se reduc la un sfert, pentru vânzările de fond de comerț sau de părți componente ale fondului de comerț proprietatea firmelor individuale evreești sau ale societăților de persoane cu capital evreesc sau în majoritate aparținând evreilor, către cetățenii români de origine etnică română sau către societăți de persoane cu capital aparținând în întregime cetățenilor români de origine etnică română.

Art. II. — Reducerea prevăzută de art. I se acordă numai acelora care cumpără fondul de comerț sau părți componente, cu scopul de a continua comerțul sub vechea firmă sau o firmă nouă, ori cu scopul de a încorpora fondul unui alt fond de comerț existent, și numai transmisiunilor efectuate de către firme vânzătoare al căror capital a fost în ultimul an și până la data transmisiunii de maximum 5.000.000 lei. Reducerea se acordă numai pentru transmisiunile care se vor încheia până la 30 Iunie 1941. Acest termen va fi prelungit prin Jurnal al Consiliului de Miniștri.

Art. III. — Transmisiunile cu titlu oneros de acțiuni ale societăților civile și comerciale în totalitatea lor, către terți nu constitue în nici un caz transmisiuni de fond de comerț și urmează exclusiv regimul de impunere dela art. 14, par. 16 legea timbrului".

ROMANIZAREA VIEȚII ECONOMICE

Acest Decret Lege a pornit dintr'un imperios comandament și anume românizarea vieții economice. S'au înlesnit acest fel sarcinile fiscale, care grevau mutațiunile de fond de comerț cu scopul vădit de a beneficia de această reducere numai cumpărătorii români de origină etnică și societățile compuse exclusiv din români de origină etnică care sunt de comercianți sau care vor să înceapă un nou comerț cu condiția desigur ca vânzătorii să fie evrei sau societăți de persoane (comandită sau în nume colectiv) cu capital subscris în întregime sau în majoritate de evrei.

Cumpărătorii indiferent de origina lor etnică care nu cumpără în vederea continuării comerțului sau începerei unui comerț, nu intră în dispozițiunile de scutire ale acestui Decret Lege.

Față de intențiunea bine precizată a legiuitorului pentru a preîntâmpina eludările și anume vinderea unui fond de comerț cu intenția de lichidare definitivă a acestuia și deoarece părțile componente se pot vinde fărâmițându-le, la prezentarea contractelor la taxat se vor cere următoarele dovezi:

ACTELE CE SE CER

Pentru societățile vânzătoare (societăți în nume colectiv și comandită):

1. Certificat de origine etnică a componenților societății, eliberat individual de primăriile respective.

2. Copie după bilanțul societății încheiat pentru anul 1939 și copie după bilanțul de lichidare, copii care trebue să arate capitalul societății și numele membrilor componenți.

Pentru vânzători, firme individuale, se cer aceleași dovezi.

Obligația de a se anexa copie după bilanț e determinată de faptul că reducerea de impozit este operantă numai pentru societățile sau firmele individuale evreești al căror capital a fost în ultimul an și până la data transmisiunii de maximum 5.000.000 lei.

In acest scop se atrage atențiunea că în bilanțul pe 1939 s'ar putea ca să apară capitalul mai mic decât cel la data transmisiunii, presupunând eventualitatea unei majorări de capital survenite în cursul anului 1940.

Se atrage atențiunea că vânzătorii beneficiari ai acestor dispozițiuni pot fi și societățile de persoane în care capitalul este în majoritate evreesc adică în proporție de cel puțin 50 la sută deținut de evrei cu condițiunea ca această proporție să fi existat în ultimul an anterior datei transmisiunei.

DOVADA ORIGINEI ETNICE

Cumpărătorii de fond de comerț, societăți în nume colectiv sau comandită, trebue să prezinte următoarele dovezi:

1. Certificat că origina etnică a tuturor membrilor componenți este acea română certificate ce se vor elibera de primăriile respective.

2. Copie după ultimul bilanț al firmei cu arătarea expresă a componenților, sau certificat din partea Camerei de Comerț respective în care să se arate numele celor care fac parte din societate.

Pentru comercianții cumpărători cetățeni români de origină etnică este suficient numai dovada dela punctul 1.

Pentru cetățenii români cumpărători și de origină etnică ne comercianți — în momentul transmisiunii — pe lângă certificat de origină etnică se cere un certificat dela oficiul registrului comerțului prin care să se arate că s'a introdus cerere de înscriere în registrul comerțului, iar în caz negativ, o declarație în care să se arate că cumpărătorul intenționează a începe un comerț nou. Dacă în termen de 3 luni dela data vizării actului cumpărătorul nu și-a înregistrat firma comercială sau nu a îndeplinit diligențele necesare pentru aceasta va fi urmărit cu diferența de impozit până la cota integrală.

Certificatele și copiile după bilanț se vor anexa la copia după act care se înaintează Ministerului, Serviciul Controlul Timbrului.

Se va ține o evidență a tuturor vânzărilor de fond de comerț în care cumpărătorii nu sunt comercianți pentru a se constata dacă aceștia după trecerea a trei luni trebue să fie urmăriți pentru diferența până la cota integrală, în cazul arătat mai sus.

COTELE DE TAXARE

Cotele de taxare sunt următoarele:

Contribuția excepțională 2% se reduce la 0,50%.

Impozitul proporțional de timbru se fixează astfel:

Transmisiunile cu titlu oneros de fond de comerț, după valoarea declarată de parte care, în nici un caz nu poate fi inferioară valorii determinată după modalitatea stabilită de art. 53 litera S pe un preț global, 2%.

Transmisiunile către una și aceiaș persoană fie prin acte separate, de elemente componente ale fondului de comerț după valoarea lor de circulație (vezi art. 53).

Bunurile nemișcătoare, 2%.

Firma mărcilor de fabrică, emblemele și similarele lor, clientele și orice alte drepturi incorporale, 1,25%.

Mărfurile și edecurile, 0,50%.

Cesiunile de contracte de închiriere de angajament ale personalului, de furnituri, comenzi și toate celelalte asemănătoare, 0,75%.

Vânzarea acțiunilor

Prin Decretul Lege citat mai sus s'a legiferat și modul de taxare al vânzărilor de acțiuni când acestea se vând în totalitatea lor terților și în care caz se percepe numai impozitul proporțional prevăzut de art. 14 § 16.

In cazul însă când un singur acționar al unei societăți pe acțiuni achiziționează toate acțiunile societății, dacă se cere transcrierea sau intabularea pe numele său a imobilelor aflătoare în activul societății, cererea de transcriere se va taxa cu impozitul proporțional de 2 la sută la valoarea de circulație conform art. 53 al. b legea timbrului (art. 15 § 8 b. l. t.) și cu impozitul excepțional de 2 la sută.

Patrimoniul unei societăți anonime este în întregime proprietatea posesorilor de acțiuni. Acționarii nu au asupra acestuia însă nici un drept real de proprietate ci un drept eventual, care devine real numai după operațiunea de lichidare a societății și numai asupra activului net ce a rămas după plata ultimului creditor. Acest drept eventual materializat în acțiuni se poate transfera oricând și transferul este supus conform art 3 din decretul susmenționat, numai impozitului proporțional dela art. 14 § 16.

Se va avea în vedere bineînțeles la evaluarea acestor acțiuni de dispozițiunile art. 53 litera h. combinat cu dispozițiunile ultimului aliniat al aceluiaș art. litera s prin care s'a precizat (legea din 1 Aprilie 1939) că normele de evaluare se aplică și în cazul transmisiunilor cu titlu oneros la valoarea minimală legal impozabilă.

La această valoare minimală stabilită de lege se percepe impozitul de 0,30 la sută și impozitul de 2 la sută excepțional.

ROMÂNIZAREA COMERȚULUI ȘI INDUSTRIEI DE PIELĂRIE

Se studiază înființarea unui institut special de credit

In cadrul consfătuirilor profesionale, săptămânale a avut loc la Camera de Comerț, prima ședință din anul acesta, a comercianților și industriașilor din pielărie și confecțiuni. Ședința a fost deschisă de d. D. Ifrim, vice-președintele Camerei de Comerț.

S'a pus în discuțiune problema românizării comerțului și industriei de pielărie și confecțiuni. Această problemă fiind de interes național, s'a propus ca statul să înființeze cât mai grabnic un institut de credit pentru românizarea comerțului și industriei. Prin intermediul acestui institut de credit se poate ajunge cu multă ușurință și sigur la scopul urmărit: românizarea comerțului și industriei. Fără credit opera de românizare — operă vitală pentru Economia noastră Națională — nu se va înfăptui decât încet și anevoie.

Comercianții și industriașii din branșa „pielărie și confecțiuni" roagă pe cei în drept să facă tot ce le stă în putință pentru crearea acestui institut de credit — cu capital mare — care să dea posibilitate celor ce sunt sau vor să intre în viața economică să găsească banii necesari, pe termen lung și cu dobândă mică. Statul cu sprijinul Băncii Naționale a României, poate înființa în scurt timp acest Institut de Credit.

FIRMELE EVREEȘTI

Comercianții și industriașii din branșa „pielăriei și confecțiuni" vor să știe care sunt firmele evreești care sunt dispuse să lichideze. Pentru cunoașterea acestui lucru se va întocmi o listă completă cu toate firmele evreești, iar după aceea se vor face cercetări la fața locului spre a se vedea care dintre comercianții și industriașii evrei sunt dispuși să predea întreprinderile și în ce condițiuni. Pe de altă parte se vor face liste separate de firmele evreești care ar trebui să lichideze. Odată aceste liste întocmite trebue să urmeze — de urgență — inventarierea mărfurilor, în special la comercianții pielari evrei. Parte dintre comercianții pielari evrei au început să ascundă mărfurile, sau să le vândă pe sub mână. In felul acesta se frustează statul prin neplata impozitelor. Contra acestora trebuesc luate măsuri drastice.

PARTICIPAREA COMISARILOR DE ROMANIZARE

Având în vedere că marile întreprinderi evreești sunt sub controlul d-lor comisari de românizare, este de dorit și chiar îi rugăm să ia parte cu toții la consfătuirile noastre. Părerile adevăraților români, pentru opera de românizare a comerțului și industriei, se pot cunoaște cu un ceas mai din vreme la aceste consfătuiri profesionale.

Cunoscând viața marilor întreprinderi și luând contact direct cu comercianții mijlocii și mici d-nii comisari de românizare ne pot da sugestii de felul cum înțeleg să facă românizarea comerțului și industriei de pielărie și confecțiuni într'un timp scurt.

URGENTAREA SOLUȚIONĂRII PROBLEMEI

Românizarea Economiei Naționale — prin consolidarea celulelor economice existente și prin introducerea elementelor tinere pregătite, cinstite și dornice de muncă — este cea mai importantă operă întreprinsă în Statul Legionar, dar grea și delicată. Se cere din partea celor în drept să ia măsuri imediate, după un plan bine stabilit. Orice amânare în soluționarea acestei probleme este în detrimentul nostru.

Referitor la cifra de afaceri, comercianții și industriașii din branșa „pielărie și confecțiuni" ne cer să intervenim la Ministerul de Finanțe pentru punerea unei taxe fixe numai la pielea brută. Așa cum se percepe astăzi dă naștere la multe nemulțumiri.

Cismarii sunt nemulțumiți cu noul orar de 8 ore de lucru. Ni se spune că lucrătorul era mai mulțumit când efectua lucrul în acord, pentrucă el câștiga mai mult și deci putea face față multiplelor nevoi de azi.

Numărul participanților la consfătuire a fost foarte mare — dovadă că problema românizării comerțului și industriei de pielărie și confecțiuni este vitală pentru noi românii.

Viitoarea consfătuire se va ține la Camera de Comerț, Joi 23 Ianuarie 1941, orele 8 seara. D-nii comercianți și industriași sunt rugați cu toată insistența să nu lipsească dela această ședință când se vor desbate probleme de interes profesional.

Știri economice din străinătate

INSEMNATATEA NOULUI ACORD ECONOMIC GERMANO-RUS

Dupăce s'au publicat amănunte despre acordul economic germano-rus din 10 Ianuarie, se înțelege durata extraordinară a negocierilor (peste două luni). Ințelegerile economice au fost terminate înainte de Crăciun. Deoarece publicarea acestora, urmau să fie puse în legătură cu anunțarea altor înțelegeri, asupra trasării graniței și a lichidării patrimoniale a germanilor repatriați din fostele state baltice, semnarea formală a complexului acordurilor a întârziat cu circa trei săptămâni.

MASURI PENTRU IMBUNATATIREA RECOLTEI BULGARE DE BUMBAC

Conform unei hotărîri a ministrului de agricultură al Bulgariei, suprafața cultivată de bumbac, urmează să fie mărită pentru a compensa lipsa anumitor materii prime, de care suferă industria de textile. In primăvară vor fi distribuite cca. 2.000 kg. de sămânță fină de bumbac, plantatorilor de bumbac.

JUGOSLAVIA ȘI GRECIA AU ADOPTAT CA BAZA DOLARUL

In cursul ultimelor tratative între Iugoslavia și Grecia, delegațiunile ambelor țări au căzut de acord, ca plățile reciproce să fie efectuate în viitor numai în devize libere, luându-se drept bază dolarul. Importatorii iugoslavi au dobândit privilegiul de a putea plăti în bonuri-Saloniki până la epuizarea activului de clearing al Iugoslaviei, în suma de 22 mil. drahme. Actualmente aceste bonuri cotează 41 dinari pentru 100 drahme, cursul oficial fiind de 42 : 100.

ASIGURAREA BAZEI ALIMENTARE GERMANE

Dinspre partea autorităților competente germane aflăm următoarele, cu privire la aprecierea noului acord economic: In speculațiunile inamicilor Germaniei, a jucat un mare rol speranța că recolta slabă de grâunțe din unele părți ale Europei de Nord, Centrale și Sud-estice va avea urmări fatale asupra situației alimentare. Acestei stări de lucruri îi stă opus faptul, că Europa răsăriteană și mai ales Uniunea Sovietelor a avut în anul 1940 o recoltă de grâunțe ce stă cu mult deasupra mediului anilor trecuți. Speranța cercurilor politice din Londra de a despărți Germania și Rusia Sovietică, izolând celelalte țări ale continentului european de excedentele alimentare ale Uniunii Sovietice, au eșuat pe de-a întregul, în urma noului tratat economic germano-rus.

BAROMETRUL BURSIER AL „CUVÂNTULUI"

17 Ianuarie 1941

ACȚIUNI: 146 — 145 (Eri) — 144; Azi ←

RENTE: 52 — 51 (Azi ←) — 50; Eri →

INDICELE BURSIER	
BAZA Luna August 1939=100	
Acțiuni	
Bancare	[illegible]
Petrolifere	[illegible]
Industriale	[illegible]
Transporturi	[illegible]
INDICE GENERALE	[illegible]
Rente	
Rente	[illegible]
Obligațiuni	[illegible]
Scrisuri și bonuri	[illegible]
INDICE GENERALE	[illegible]

NOTA: Indicele măsoară în procente față de luna August 1939 nivelul cursurilor, săgețile arată nivelurile corespunzătoare.

BURSA. — Cota oficială a cursurilor

17 Ianuarie 1941

DENUMIREA TITLULUI	Cursul prec.	Cursul zilei
ACȚIUNI		
Bancare		
Banca Națională	75[illegible]	9 0[illegible]
Banca Românească	57	5 5[illegible]
Banca de Credit Român	280	
Creditul Național Industrial	8[illegible]	
Banca de Scont	270	27[illegible]
Petrolifere		
Astra Română	775	9[illegible]
Steaua Română	368	35[illegible]
Petrol Blok	371	
Creditul Minier	380	[illegible]
I. R. D. P.	270	
Redeventa	221	22
Concordia	355	
Industriale		
Mica	850	860
Letea	65	865
[illegible] D. R.	410	
Transporturi		
S. R. D.	1.490	
S. T. B.	1.110	10[illegible]
Telefoane	950	

DENUMIREA TITLULUI	Cursul prec.	Cursul zilei
EFECTE		
Rente		
Imprumutul Național	58[illegible]	[illegible]
Imprumutul Unirii	[illegible]	[illegible]
Imprumutul Refacerii	1[illegible]	[illegible]
Improprietăririi	50	[illegible]
Stabilizare 1929	[illegible]	[illegible]
Consolidare 4%	30[illegible]	[illegible]
Desvoltare 1931	[illegible]	[illegible]
Inzestrare T. mici	50[illegible]	[illegible]
Inzestrare T. mari	[illegible]	[illegible]
Obligațiuni		
[illegible] 5%	[illegible]	[illegible]
[illegible] 4½%	[illegible]	[illegible]
Scrisuri și bonuri		
Rurale prescr.	[illegible]	[illegible]
Urbane Buc. emis vechi	[illegible]	[illegible]
Urb. Buc. emis nouă	54	[illegible]
Urb. Iași 10%	[illegible]	[illegible]
Urb. Iași 5%	[illegible]	[illegible]

Cursuri informative

Asig. Dacia Rom.	3800	3900
Asig. Generala	1125	1150
Asig. Națională	270	300
Asig. Agricola Fonciera	300	325
B-ca Naț. cup. perf.	5750	5850
B-ca Românească	580	590
B-ca Credit Român	270	280
B-ca Comercială Rom.	210	220
B-ca Cerealiștilor	375	400
B-ca Scont	250	260
B-ca Argicolă	65	70
B-ca Of Rom. orig.	750	800
B-ca Comerț Craiova	160	180
Soc. Astra Română	765	775
Soc. Steaua Română	360	370
Soc. Creditul Minier	380	390
Soc. Petrol Blok noi	370	380
Soc. Concordia	355	365

Soc. I. R. D. P.	[illegible]	[illegible]
Soc. Prahova	[illegible]	[illegible]
Soc. Redeventa	[illegible]	[illegible]
Soc. Petrol Românesc	[illegible]	[illegible]
Soc. Petrol Govora	[illegible]	[illegible]
Soc. Reșița	[illegible]	[illegible]
Soc. Tramvae Com.	1100	[illegible]
Soc. Carpatina	[illegible]	[illegible]
Soc. Mica	[illegible]	[illegible]
Soc. Loc. eftine	[illegible]	[illegible]
Soc. S. R. D.	[illegible]	[illegible]
Soc. Creditul Carbonifer	[illegible]	[illegible]
Soc. Letea	[illegible]	[illegible]
Soc. Creditul Industrial	[illegible]	[illegible]
Soc. Clădirea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Cartea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Telefoane	[illegible]	[illegible]

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 17 Ianuarie 1941

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	CUMPARARE		VANZARE	
	Fără primă	Cu 38% plus 58%—107%	Fără primă	Cu 38% plus 58%—107%
Dolarul	102,25	211 65	105 30	217 [illegible]
Francul elvețian	23,75	49 16	24 45	50 [illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	CUMPARARE		VANZARE	
	Fără primă	Cu 38%	Fără primă	Cu 38%
1 Florin olandez	—	—	—	—
1 Drahmă	0 99 1 60 / 1 21 2	—	1·1 62 / 1 22-2.02	—
1 Dinar	2 898	—	3.05	—
1 Reichsmark	40 50 49	—	41 50-50	—
1 Cor slovacă	3.39	4,68	3.46	4,7[illegible]
1 Pengoe	26,50	—	27	—
1 Cor daneză	—	—	—	—
1 Marcă finlandeză	2 50	—	2.50	—
1 Liră turcă	82 92	—	92	[illegible]
1 Escudo	3 80	5 24	3 90	[illegible]
1 Liră sterlină	411 50	567,87	423 85	—
1 Liră italiană	9.50	—	9 50	[illegible]
1 Pesetas	—	—	14	[illegible]
1 Franc francez	2 35	3 24	2 40	[illegible]
1 Coroană cehă	3 39	4.68	3 48	—
1 Leva	1 60	—	1 68	[illegible]
1 Coroană Suedeză	24 40	33.67	25 15	—
1 Zlot	—	—	19	[illegible]
1 Franc elvețian	23 75	32 98	24 20	

Bursa de mărfuri din București

OPERAȚIUNILE INCHEIATE IN ZIUA DE 16 IANUARIE 1941

Grâu rec. 1940, de 76 kg 1½% nule 1 vag. Lei 864 suta kg. Fco. vag stație de încărcare.

Grâu rec. 1940 de 77 kg 5% nule, 14 vag. Lei 858,50 suta kg. Fco. vag. Vorniceni.

Grâu rec. 1940, de 61 kg. 7 vag. Lei 825 suta kg. Vagon Moară.

Porumb băgăneac 1939/940, 15%, 3% nule, 11 vag. Lei 840 suta kg. Vagon Smârdioasa.

Porumb de uscătorie 15%, 3% nule, 15 vag. Lei 640 suta kg. Fco. vag. Ghimpați.

Porumb rec. 1940, 16%, 3% nule, 30 vag. Lei 530 suta kg. Gară producător.

Mac rec. 1940, kg 5.000, Lei 3[illegible] suta kg. Loco Antrepozitele [illegible] moara.

D-NA MARIA GENERAL ION ANTONESCU IN MIJLOCUL POPULAȚIEI NEVOIAȘE A SUBURBANELOR CAPITALEI

D-sa a distribuit eri în suburbana Militari îmbrăcăminte pentru copii și alimente pentru familiile sărace

D-na General Antonescu împarte îmbrăcăminte copiilor săraci din comuna Militari

Populația și copiii săraci din cuprinsul suburbanei Militari au trăit eri momente de mare bucurie.

Dela ora 8 dimineața, sala de festivități a școalei primare din suburbana unde s'au împărțit darurile, era neîncăpătoare pentru toți acei ce așteptau.

La ora 11 și jum. a sosit d-na Maria general I. Antonescu, primită de copii și populație cu vii urale.

Darurile aduse cu o oră mai înainte de sosire, erau aranjate pentru a fi distribuite fiecărui copil și familiilor.

Distribuirea lor s'a făcut personal de d-na g-ral Antonescu, ajutată de camaradul Vasile Teodorescu primarul suburbiei.

O sută de copii săraci aleși, cei mai buni la învățătură, au primit lingerie completă, plus ciorapi și mănuși.

Douăzeci de copii care erau lipsiți complet de îmbrăcăminte și încălțăminte au primit câte un palton și o pereche de bocanci.

Cincizeci de familii nevoiașe au primit pachete cu alimente, plus slănină și mălai.

Pentru a avea și mai multă bucurie, copilașii au mai primit din partea d-nei Antonescu și câte un pachețel cu bomboane.

Alături de d-na Maria general Antonescu, a mai împărțit daruri și familia Dumitrescu-Militari, care a donat pentru un număr de 100 copii săraci de școală (fete și băeți), îmbrăcăminte compusă din: haine, încălțăminte și ciorapi, iar pentru populație 200 de pâini.

In comuna suburbană Militari familia Dumitrescu-Militari este cunoscută ca o familie de binefăcători, deoarece în fiecare an la Crăciun și Paști îmbracă sute de copilași și împarte alimente la numeroase familii sărace.

Școala și dispensarul comunal sunt ridicate tot de familia Dumitrescu-Militari.

In cadrul acestei mărețe opere de binefacere „Cetățuia Stăruința" a împărțit îmbrăcăminte la 28 copii săraci din suburbană.

După terminarea distribuției, părintele Maria Mihai a ținut o cuvântare, preamărind frumoasa faptă săvârșită de d-na Maria general I. Antonescu și de familia Dumitrescu-Militari.

Camaradul avocat Vasile Teodorescu, primarul suburbanei, a mulțumit d-nei Maria g-ral Antonescu pentru grija ce poartă populației și copiilor nevoiași din suburbana Militari.

A mulțumit apoi familiei Dumitrescu-Militari, care pe lângă ajutoarele acordate astăzi populației și copiilor a înțeles să contribue și cu frumoasa sumă de lei 4500 lunar pentru întreținerea cantinei școlare, unde iau masa 200 de copii.

D. Vasile Dumitrescu-Militari adresându-se d-nei Maria g-ral Ion Antonescu, a spus: Dumnezeu a înzestrat pe om cu o bogăție, aceia de a ajuta pe omul sărac. Dv. și d. General sunteți înzestrați cu această bogăție. Tot ce s'a înfăptuit astăzi în țara noastră se datorește d-lui General și totul ce se face este din îndemnul său.

In încheiere d. Vasile Dumitrescu-Militari mulțumește d-nei Maria General Antonescu, iar d-lui general îi urează să conducă tot așa de bine destinele Statului Român.

A răspuns d-na Maria g-ral Antonescu care a declarat că toți copiii din această suburbană vor fi ajutați.

D-sa a dat dispoziții profesorilor și profesoarelor să întocmească noui tablouri de acești copii.

In încheere a mulțumit familiei Dumitrescu-Militari pentru frumoasa faptă săvârșită astăzi în suburbană.

După cuvântări, d-na Maria g-ral I. Antonescu a vizitat cantina școlară, rămânând mulțumită de felul cum se servește masa copilașilor.

Limita salariului pentru cuprinderea în Asigurările sociale obligatorii

Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 35 din 10 Ianuarie 1941, având în vedere raportul domnului Ministru, Secretar de Stat la Departamentul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, Nr. 126.035 din 1940, în baza art. 7 al legii asigurărilor sociale din 22 Decembrie 1938, limita salariului, pentru cuprinderea în asigurările sociale obligatorii, organizate prin legea din 22 Decembrie 1938, cu modificările ei ulterioare se fixează, cu începere dela 1 Ianuarie 1941, la suma de lei 10.000 lunar.

DELA C. F. R.

Urmărirea și încasarea debitelor C.F.R. prin intermediul organelor fiscale

Direcțiunea generală a căilor ferate a dispus ca urmărirea tuturor sumelor ce se cuvin administrației C. F. R. și cari n'au putut fi încasate la timp pe căile obișnuite să se facă numai prin intermediul direcțiunei controlului — Serviciul controlul casselor — aceste sume dându-se în debitul organelor fiscale ale ministerului de finanțe.

Se precizează că nici o altă unitate nu este în drept să pornească la urmărirea vreunei sume direct prin organele fiscale, cu excepția Casei de Credit.

Deasemeni nu se poate porni nici o urmărire decât pe baza unui titlu executor rămas definitiv sau contract de transport, proces verbal de contravenție, etc. din care se rezulte în mod neîndoelnic dreptul de urmărire asupra debitorului.

Urmărirea prin intermediul serviciului controlului casselor se va face numai în cazul când suma datorată nu a putut fi încasată de instanța respectivă prin mijloace proprii ce-i stă la dispoziție sau nu a putut fi eventual recuperată din garanții, restituiri, etc., cuvenite debitorului urmărit.

Pentru sume importante sau dacă există pericolul înstrăinării averii debitorului, unitatea interesată poate interveni la contencios pentru luarea măsurilor de asigurare, adică sechestrarea averii mobile și imobile, până la concurența sumei datorate. In acest caz unitatea respectivă va da toate indicațiile necesare identificării persoanei și averii debitorului.

Unitățile cari pornesc urmărirea rămân direct răspunzătoare, în cazul când se va dovedi că aceasta a fost făcută fără o bază legală.

Trenul de persoane Ploești-Sud-Brașov

Cu începere de Sâmbătă 18 Ianuarie 1941, se repun în circulație trenurile de persoane nr. 3019 și 3002 numai pe distanța Ploești Sud-Brașov.

Aceste trenuri vor circula după mersurile valabile dela 10 Decembrie 1940 și anume: trenul de persoane nr. 3019 cu plecarea din Ploești Sud la ora 5,50; din Câmpina 6.58; din Sinaia 8,13; din Predeal 9,19 și cu sosirea în Brașov la ora 10.12.

Trenul de persoane nr. 3002 cu plecarea din Brașov la ora 18.21 din Predeal la ora 19.31; din Sinaia la ora 20.33; din Câmpina la 21.34 și cu sosirea în Ploeștii Sud la ora 22,21.

ELIBERĂRI DE CONTINGENTE IN FRANȚA

VICHY, 17 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Tinerii din contigentele 1939 și 1940, încorporați în șantierele tineretului, după încheerea armistițiului, vor fi liberați cu începere dela 20 Ianuarie 1941.

CRONICA JUDICIARĂ

RECURSURILE IN MATERIE DE IMPUNERE COMUNALĂ SUNT DE COMPETINȚA TRIBUNALULUI

Curtea de Apel Sc. III-a s'a pronunțat eri într'o speță de mare interes pentru contribuabili.

Este știut că apelurile împotriva impunerilor comunale se judecă de o comisiune specială cari funcționează pe lângă primării și sunt prezidate de către un judecător delegat. Legea respectivă nu stabilește expres cine are competința să judece recursurile ci numai că ele vor fi introduse la tribunal.

Contribuabilii urmând procedura prevăzută de legea contribuțiunilor directe, au crezut cu cale că recursurile care poartă asupra impunerilor ce trec peste 100.000 lei revin competinții Curților de Apel.

Instanța în fața căreia a venit eri această speță a decis că recursurile în materie de impunere comunală nu sunt identice cu acelea făcute în materie de contribuțiuni directe, că ele urmează a fi judecate de Tribunal, indiferent de sumă.

Frații Schindl et. Co. rămân arestați

Camera de punere sub acuzare, a respins eri apelurile făcute de frații Carl și Leopold Schindl, Otto Schallenberg, Oscar Schneider și Franz Schussler împotriva ordonanței definitive Cabinetului 5, prin care au fost trimiși în judecată pentru nenorocirea dela „Carlton".

Invinuiții s'au plâns de greșita încadrare a faptelor și de deținere în arest, nejustificată.

In legătură cu disolvarea „Asociației corespondenților de presă străină"

In fața Trib. Ilfov Sc. I (Camera de Consiliu) a venit eri spre judecare cererea prin care Subsecretariatul de Stat al Presei și Propagandei cerea disolvarea Asociației corespondenților de presă streină, cu una se duce o acțiune neconformă cu interesele Statului Român.

Reprezentantul reclamantului a arătat că Asociația împotriva căreia era îndreptată acțiunea este azi disolvată în fapt și ca urmare dosarul cată a fi închis.

Instanța luând act de declarația făcută a dispus închiderea dosarului.

Tentativă de omor

Prin deciziunea Camerii de punere sub Acuzare, Ernest Binț a fost trimis în judecata Curții Criminală sub învinuirea de tentativă de omor împotriva d-nei Eugenia Cosmuță.

Despre împrejurările în care s'a petrecut faptul am scris cu alt prilej.

Condamnați

Trib. Ilfov Sc. VII-a c. c. a condamnat la 6 luni închisoare și 5000 lei amendă pe Iosif Berovici, frizer str. Ziduri-Moș 3 pentru dare de mită plutonierului Boltes Aurel în scopul de a nu-i mai dresa proces verbal la legea repausului duminical;

La 15 zile închisoare pe Ion Cernea, str. Tunari 42, patronul restaurantului „Continental" pentru faptul de a se fi opus la executarea unei hotărîri judecătorești prin care se stabilea o servitute de trecere;

La 15 zile pe G. Pricopie, Colentina 137, pentru bancrută simplă;

La 15 zile pe Jean Steinhart, Griviței 226, pentru abuz de încredere săvârșit în dauna lui P. N. Anicați dela care a primit losuri de loterie spre vânzare însușindu-și costul.

Trimiși în judecată

Prin rechizitoriu au fost trimiși în judecată:

Andrei Spinescu, avocat str. Armenească 10 și Mih. Fachirov str. Puțul cu roată 3, sub învinuirea de bancrută simplă; dr. Th. Păun calea Rahovei 226, pentru eliberarea unui certificat fals de deces.

UN INTERESANT CAZ DE STATUT PERSONAL

PIERDEREA NAȚIONALITĂȚII PRIN CĂSĂTORIE

In Camera de consiliu a Trib. Ilfov Sc. I c. c. a venit eri spre judecare cererea d-nei Niculescu, având următorul obiect:

In anul 1919, susnumita d-nă s'a căsătorit cu un anume Berodin, de origină franceză care la acea dată opera în armatele din Balcani.

Prin acest fapt, ea și-a pierdut de drept cetățenia.

Pe baza faptelor de arme, soțul său d. Berodin se bucură de o autorizație de liberă petrecere și este funcționar la o Societate din Capitală.

D-na Niculescu însă a primit avertisment pentru părăsirea serviciului ce-l deține la o altă Societate, lipsindu-i cetățenia română.

Prin cererea venită spre judecare, d-sa a pretins că în actele de căsătorie, în contradictoriu cu soțul și de acord cu Primăria să se facă mențiune că prin căsătoria făcută n'a înțeles niciodată să renunțe la cetățenia română.

In susținerea cererii, d-na Niculescu, a arătat cum se prezintă chestiunea în drept și anume:

Codul civil care reglementează statutul personal stabilește că o româncă pierde de drept naționalitatea sa, în cazul căsătoriei cu un streim.

La 25 Febr. 1928, a intervenit legea privitoare la actele stării civile, care prin art. 35 fixează că dacă o româncă voește să se căsătorească și să-și păstreze naționalitatea, este datoare ca odată cu declarația de mariaj să facă o declarație specială că nu înțelege să renunțe la statutul său personal.

Legea nu vorbește însă nimic despre căsătoriile anterioare și nu prevede nici un termen fatal în care s'ar putea face declarația pomenită mai sus pentru astfel de căsătorii.

Că nefiind deci un termen fatal, este de presupus că o asemenea declarație se poate face oricând. Tribunalul găsind că legea din 25 Febr. 1928 nu prevede nimic referitor la ratificarea căsătoriilor anterioare și că ea nu poate opera retroactiv, a respins cererea, d-na Niculescu rămânând pe mai departe cu naționalitatea română pierdută.

INTRERUPEREA PROCESELOR PENALE ALE GERMANILOR REPATRIAȚI

Friederich Schnelkart, din Buc. str. Ilarie Chendi 24 a cerut întreruperea acțiunii penale pornită împotriva sa potrivit convenției încheiate între Statul Român și Reichul german, publicată în M. Oficial din 30 Oct. 1940 și în temeiul art. 2 prg. 3 al. ultim și prg. 9 al acestui articol care prevede:

Actele care se referă la faptele penale ale persoanelor repatriate vor fi scoase din registrele penale românești și remise guvernului german", iar par. 9 al aceluiaș articol: „Procesele pro și contra repatriaților vor fi întrerupte la data trecerii lor în listele de repatriere. Măsurile de execuție pentru satisfacerea creanțelor sunt suspendate pe aceiaș dată, iar măsuri noi de acest fel nu vor mai putea fi luate.

In fapt F. Schnelkart își însușise dela întreprinderile Schindl Soc. de Construcții 500.000 lei pentru care a fost reclamat și instruit a fost trimis în fața trib. Ilfov S. III c. c.

D. avocat Alexandru Ionescu, pentru Schindl, susține că punctul de vedere al lui F. Schnelkart este inadmisibil și ilegal nefiind conform textului convențiunii amintite pentrucă F. Schnelkart este și a fost domiciliat în Vechiul Regat respectiv București la data intervenirii convențiunii, ori convențiunea privește și socotește ca repatriați numai pe aceia cari domiciliau la data convențiunii în Bucovina de Sud și în Dobrogea.

Tribunalul a rămas în pronunțare pentru 30 Ianuarie.

SOC. ANON. „SOCEC" AMENDATĂ CU 500 MII LEI

Tribunalul Ilfov, a fost sesizat cu judecarea apelului făcut de Soc. An. „Socec et Comp." prin reprezentanții săi d. Saraga și S. Swarts, din Calea Victoriei 13, împotriva cărții de judecată a instanței speciale de speculă prin care susnumita societate a fost amendată cu 500.000 (cinci sute) mii lei și osebit d. Saraga cu 20.000 lei pentru faptul de a nu fi depus în termen declarația cerută de art. 3 al. 2 din legea pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite și de a nu fi comunicat primăriei împrejurarea că la articolele declarate de generală necesitate (săpunul „Shemen și Cheia" nu a intervenit nici o schimbare de preț, adăugându-se și circumstanța neafișării prețurilor la aceste săpunuri aflate spre vânzare în magazin.

Catedre vacante în învățământul liceelor militare

Se aduce la cunoștință că, în învățământul liceelor militare sunt vacante următoarele catedre:

LICEUL MILITAR „GL. DIV. MAKAROVITSCH" IAȘI

Limba germană . . 1 catedră

LICEUL MILITAR „ȘTEFAN CEL MARE" C. LUNG-MUSCEL

Limba germană . . 1 catedră
Vioară . . . . . 1 catedră
Piano . . . . . . 1 catedră

LICEUL MILITAR „REGELE FERDINAND I" CRAIOVA

Limba germană . . 1 catedră
Vioară . . . . . 1 catedră
Piano . . . . . . 1 catedră

ȘCOALA ELEVILOR MUZICANȚI MILITARI BUCUREȘTI

Clarinet . . . 2 catedre
Corn . . . . . 1 catedră
Trombon . . . 1 catedră
Trompetă . . . 1 catedră

Catedrele de mai sus pot fi ocupate prin detașări de profesori dela școli secundare pendinte de ministerul Educației Naționale și prin supliniri.

Atât solicitanții pentru detașări, cât și cei pentru suplinire, vor înainta cererile M. A. N. Direcția Liceelor Militare, Piața Valter Mărăcineanu București, până la 20 Ianuarie 1941, însoțite de un memoriu, în care să se arate studiile secundare universitare, examenul de capacitate cu rezultatele dobândite, precum și activitatea didactică desfășurată până în prezent.

Cererile pentru suplinire vor fi însoțite de actele — fie în original, fie în copie — certificate de o autoritate școlară, din care să se constate studiile secundare, universitare, seminarul pedagogic și eventual examenul de capacitate.

MINISTRUL ITALIEI LA SOFIA IN AUDIENȚĂ LA PRIMUL MINISTRU AL BULGARIEI

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani anunță:

D. Filoff, președintele consiliului de miniștri și d. Popoff, ministrul afacerilor străine, au primit pe ministrul Italiei la Sofia, cu care au avut o lungă și cordială întrevedere.

Un plutonier și gazda lui au murit asfixiați cu mangal, la Iași

IAȘI, 17. — (Prin telefon). In str. Plantelor la Nr. 28 locuia văduva Vera Romantev și plutonierul major Mihai Costa. Astăzi dimineață numiții au fost găsiți morți, îmbrățișați în pat. Din informațiile noastre reese că ei au petrecut astă noapte în oraș, apoi întorcându-se acasă, s'au culcat după ce au înfundat soba cu brichete de mangal.

La fața locului au sosit imediat d. comisar Răpeanu, șeful biroului judiciar și comisarul Mihalcea dela circumscripția II. Cercetările sunt în curs.

Nu se știe încă dacă moartea lor se datorește unei imprudențe, sau este vorba de o sinucidere.

MEDICILOR CARI NU VOR COMUNICA MARELUI STAT MAJOR DATELE CERUTE LI SE VA ANULA LIBERA PRACTICĂ

UN COMUNICAT AL MARELUI STAT MAJOR

In urma verificărei situației militare a medicilor, veterinarilor și farmaciștilor, s'a constatat că parte din medici, veterinari și farmaciști nu au răspuns la Comunicatele date prin Presă în lunile Septembrie și Octombrie 1940.

Toți medicii de rezervă, indiferent de origină precum și dacă sunt sau nu înscriși în controalele Armatei, vor comunica imediat, prin scrisoare recomandată (sau raport scris prin unitățile respective pentru cei concentrați) direct M. St. M. Secția I-a Biur. Sanitar, următoarele date:

1. Numele și pronumele.
2. Locul și data nașterii (anul, luna, ziua)
3. Origina etnică.
4. Localitatea unde este stabilit și exercită profesiunea, strada și numărul; pentru cei cu domiciliu provizoriu vor indica actualul domiciliu, urmând ca după fixarea definitivă a domiciliului să anunțe M. St. Major Secția I-a Biur. Sanitar.
5. Specialitatea.
6. Instituția unde profesează.
7. Gradul și data înaintărei în acest grad.
8. Unitatea căreia aparține.
9. Numărul de zile de concentrare executate dela 15 Martie 1939 până în prezent și unitatea sau unitățile în care le-a executat.
10. Dacă e sau nu mobilizat pentru lucru pe anul 1940—1941 și în caz afirmativ va explica:

a) Numărul ordinului de mobilizare pentru lucru;

b) Comandamentul Teritorial care l-a eliberat;

c) Instituția pentru care a fost mobilizat pentru lucru.

Pentru cei ce nu vor trimite aceste date cel mai târziu până la 1 Februarie 1941, se vor lua măsuri pentru anularea liberei practice, ca unii ce nu se mai găsesc în țară și vor fi sancționați.

SUBSCRIȚI PENTRU SINIȘTRAȚI

Cuvântul IN ŢARĂ

Fundaţiuni de cultură craiovene: Biblioteca şi muzeul Aman

Vestita cetate a Băniei, împodobită din belşug cu urmele unui trecut viguros, prezintă un pitoresc robust, răspândit în întreg cuprinsul de oraş cu veche şi nedesminţită tradiţie românească.

Se întâlnesc aci pentru cine ştie să deosebească slova vremii, urme adânci şi mai ales directive fericite pentru răscrucile istoriei.

Pe nedrept învinuită de sărăcie în cărturari şi cronici, Craiova îşi are meritul ei îndeobşte recunoscut. Scris-sul din Hornicul măscăriciului Vălătuc: „De mirare este că între boierii olteni, nu s'a găsit nici unul să însemne, pentru pomenire, faptele lor olteneşti şi alţii mai mărunţi, ci măcar că sunt olteni, oameni ageri, nedormiţi, mai multă chiverniseală cată decât la istorii şi boierului lor celui mai mare încă îi zic şi Ban". Oglindeşte oarecum firea oltenească dar ar trebui trecut peste Dionisie Eclisiarcu, Mihail Moxa, Ion Solomon, etc. pentru a exprima şi adevărul.

Căci boierii olteni, nu au fost, cum se spune, iubitori de bani şi s'au gândit şi la binele obştesc, stau mărturie numeroasele fundaţiuni, care au adus şi aduc un real folos publicului dornic de cultură şi frumos.

Un mare iubitor al cărţii: Alexandru Aman

Fratele pictorului Theodor Aman, Alexandru Aman, unul dintre magistraţii de viţă ai Craiovei, viţă de boer, a testat, împreună cu soţia sa Aristia, născută Grigore Lăceanu, întreaga avere pentru înzestrarea unei biblioteci, muzeu şi Pinacotecă.

Biblioteca, Muzeul şi Pinacoteca „Al. şi Aristia Aman" s'a inaugurat în Octombrie 1908.

Cărţi şi tipărituri de mare valoare

Biblioteca are peste 15.000 de volume şi este vizitată de circa 10.000 cititori anual.

Pe lângă cărţile noui, — atât cât se poate cumpăra cu fondul anual destinat pentru acest scop — biblioteca mai cuprinde — mai ales din diferite donaţiuni: N. P. Romanescu, Ciocazan, etc. — colecţii şi tipărituri rare de valoare nepreţuită, pentru cercetători şi bibliofili.

Muzeul

Muzeul cuprinde trei galerii de tablouri — diferite picturi şi gravuri semnate de pictori cu renume, români şi străini.

Majoritatea tablourilor şi gravurilor sunt semnate de pictorul Theodor Aman, fratele testatorului atât de generos. In afară de acestea se află aci opere de seamă ale pictorilor: N. Grigorescu, Stefan Popescu, G. D Mirea, Alexandrescu, A. Verona, Andreescu, Niţescu, Bulgăraş, Stăncescu, Horaţiu Dimitriu, Eustaţiu Stoenescu, Jeana Baculescu, etc. etc. In plus — datorită regretatului profesor St. Ciuceanu, fost director al fundaţiei — muzeul mai cuprinde una dintre cele mai bogate colecţii numismatice, odoare bisericeşti, documente, etc.

Biblioteca „Al. şi Aristia Aman" în trecut şi astăzi

Gestul lui Alex. Aman, de a înzestra Craiova cu un muzeu, pinacotecă, bibliotecă şi mai cu seamă cu o bibliotecă publică, — e socotit pe drept cuvânt una dintre cele mai de seamă fapte patriotic-culturală craioveană.

Dar racla politică defunctă, n'a înţeles şi n'a preţuit aşa cum se cuvine acest gest. Diferiţi politicieni, versaţi numai în alegeri, au căutat să exploateze după bunul lor plac, mult-puţinul fundaţiei rămas în urma exproprierii. Deaceia, astăzi vechea clădire este neîncăpătoare, iar clădirea cea nouă, începută cu ani şi ani în urmă, a rămas tot la roşu.

In trecut, singurele biblioteci cărora se trimiteau obligatoriu toate tipăriturile erau: Sf. Sava (Bucureşti) şi Obedeanu (Craiova), dar legile ulterioare au uitat Craiova.

Cărţile cumpărate dintr'un fond sărac sunt prea puţine pentru publicul craiovean care cercetează din ce în mai mult singura bibliotecă publică din inima Olteniei.

Ar fi de dorit ca printr'o lege specială, toate editurile şi tipografiile, să fie obligate să trimită câte un exemplar din tot ce tipăresc. Numai aşa se va putea face din Biblioteca Aman, un loc de cercetări şi documentări, atât de necesar studenţimei şi intelectualităţii olteneşti.

R.-VÂLCEA

Noua comisie interimară a Camerei de comerţ şi industrie

R.-VÂLCEA, 18. — In localul Camerei de Comerţ a avut loc instalarea Comisiei interimare, care a depus jurământul în faţa d-lui jude preşedinte Ştefan Constantinescu, asistat de d. prim grefier Gh. Eftimie.

Erau de faţă camaradul Victor Bărbulescu, prefectul judeţului Vâlcea, d. Visan, directorul Băncii Naţionale R.-Vâlcea şi comisarul guvernului pe lângă Camera de Comerţ şi Industrie şi d. D. Vlădinea[illegible], secretar.

Noua comisie este compusă din d-nii: Nae O. Simian, mare industriaş, ca preşedinte, Pascu Anastasiu, comerciant, vice preşedinte, Dumitru Botocan, comerciant, membru delegat în comitetul de direcţie, Nicolae Belici, comerciant, membru în consiliu.

D-na Ionica Pr. Gh. Angelescu a cântat „Doina Căpitanului".

Corul şcolarilor condus de Părintele I. Puşoiu, a executat cântece populare şi cântecul legionarilor olteni.

Corul legionarilor a executat „Sfântă Tinereţe Legionară".

S'a jucat piesa „Intre două lumi" piesă legionară în 2 acte de camaradul înv. Gh. Ispăşoiu, executată de legionarii din garnizoana Romani, cu concursul legionarilor din garnizoana Horez.

Camaradul Gh. Ispăşoiu, autorul piesei, a arătat sensul evocării eroilor legionari din plaiul Horezu: Pr. Aurel Nicolaescu şi înv. D-tru Diaconescu, în piesa jucată.

Faptă legionară

Din cauza enormei cantităţi de zăpadă ce a căzut în ultimele zile, reţeaua telefonică a judeţului a fost în majoritate deranjată prin ruperea firelor şi căderea la pământ a multor stâlpi.

Cum lucrarea necesita urgenţă — întrucât stâlpii şi sârmele căzute împiedecau circulaţia pe străzi, — conducătorii organizaţiei legionare locale au dispus ca toţi legionarii împărţiţi în două echipe să ajute pe lucrători în lucrarea lor.

Astfel, prima echipă sub conducerea camaradului Mihai Bădescu, instructor Legionar şi a doua sub comanda camaradului George Radu, au lucrat la ridicarea stâlpilor şi sârmelor căzute, precum şi la diferite lucrări cari au avut drept rezultat repunerea în funcţiune a telefonului judeţean şi asigurarea circulaţiei pe drumuri.

Conferinţă legionară

La şcoala primară din Gura Văii, s'a ţinut ieri o conferinţă legionară cu subiectul „Spiritualitatea în Mişcarea Legionară".

Camaradul George Radu, şeful Sectorului, care a rostit conferinţa în fraze lapidare, a căutat să expună pe înţelesul tuturor, o chestiune de importanţă capitală în viaţa Mişcării Legionare.

La această conferinţă — care a început cu o şedinţă de cuib — a luat parte un număr foarte însemnat de auditori pe lângă toţi legionarii din sector.

Programul s'a terminat cu cântece legionare.

Manifestaţie culturală

In sala şcoalei primare din comuna Romanii de jos, a avut loc o impresionantă manifestaţie legionară [illegible] folosul ridicării monumentului [illegible] din localitate şi a „Ajutorului Legionar".

Deschiderea serbării s'a făcut cu imnul „Deşteaptă-te Române", executat de legionarii din localitate, sub conducerea Păr. I. Puşoiu.

D. ing. N. Georgescu, şeful ocolului silvic Horez, în cuvântul de deschidere, a arătat strădaniile depuse [illegible] Comitetul de sub conducerea [illegible] pentru ridicarea monumentului de cinstire al eroilor neamului.

D. învăţător Em. Ispăşoiu, a recitat compoziţia originală „Căpitanul" [illegible] figura marelui erou al neamului.

Ştiri din Calafat

Recensământ

CALAFAT, 18. — Incepând de săptămâna aceasta primăria oraşului nostru de sub conducerea camaradului An. Şerbănescu a luat hotărîre de a face un nou recensământ a întregei populaţii a oraşului nostru pe anul 1941.

S'a făcut să se vadă creşterea atât a familiilor cât şi a întregei populaţii a oraşului din anul 1939 până în anul 1941. La acest recensământ primăria oraşului nostru a fost ajutată în parte şi de poliţia locală. Deoarece recensământul nu este terminat până în prezent şi nu se cunoaşte numărul exact nici al familiilor nici al locuitorilor aflători în anul 1941 în oraşul nostru.

Condamnări

Judecătoria Mixtă Calafat în ultima şedinţă ţinută a pronunţat următoarele pedepse: Locuitorul Ion I. Turcu domiciliat în oraşul nostru a fost condamnat la 1000 lei amendă şi 500 lei despăgubiri civile pentru insultă.

— Locuitorul Vasile Căpraru din com. Innari-Bechi se condamnă la 2000 lei despăgubiri pentru că a omorât din imprudenţă 3 oi ale unui consătean.

— Locuitorul Const. Crăc din Calafat se condamnă la 2000 lei amendă pentru agresiuni.

Dela poliţie

Comisariatul poliţiei locale condus de d. Gr. Filipescu observând că o parte foarte mică din populaţia oraşului nostru nu a complectat în întregime cărţile de imobil, a dat un termen până la 31 Ianuarie a. c. pentru complectarea lor.

ŞTIRI SI FAPTE DIN CRAIOVA

Parastas pentru legionara Maria Cristescu

CRAIOVA, 17. — Eri dimineaţă a avut loc la biserica Postelnicu Fir., din localitate parastasul de doi ani dela moartea Mariei Şt. Cristescu, din Cetăţuia „Ecaterina Teodoroiu".

Elevă de frunte în clasa a şasea a liceului internat „Elena Cuza" din localitate, camarada Maria Cristescu deşi nu avea încă 16 ani împliniţi, totuşi activa intens în mişcarea legionară locală, mărturisind o neclintită credinţă în legile Căpitanului şi în biruinţa ce avea să vină „mai înainte de trei ani", aşa cum prevăzuse sau mai bine zis cum profetizase ea încă din Noembrie 1937.

Maria Cristescu, a murit în ziua de 13 Ianuarie 1938, în ziua împlinirii unui an dela eroica moarte în Spania a lui Moţa şi Marin.

N'a fost numai o simplă coincidenţă, nici decesul ei în ziua de 13 Ianuarie 1938, fiindcă iată ce scria în caetul ei de însemnări:

„Zăbranic negru îmbracă ţara, căci doi dintre cei mai buni fii ai săi Ionel Moţa şi Vasile Marin, şi-au dat sângele pentru Cruce, sub cerul îndepărtatei Spanii.

Ţara care a luptat veacuri dearândul pentru legea lui Hristos, mai dă azi lumei creştine încă doi martiri, cari, poate, mai târziu să fie trecuţi printre sfinţi".

Şi termină însemnarea cu aceste rânduri:

„Ionel Moţa şi Vasile Marin au căzut la 13 Ianuarie 1937, Miercuri, pe frontul dela Majadahonda. La 15 am aflat sguduitoarea veste şi am scris-o aci ca să n'o uit niciodată.

Şi'n adevăr, nici n'avea s'o mai uite, căci în aceeaşi zi, după un an, camarada Maria Cristescu, trece pragul acestei lumi.

Din puţinul cât a scris în scurta-i viaţă, Maria Cristescu a dovedit un suflet ce ardea în văpaia credinţii legionare căreia îi închinase toate tinerele-i puteri, până la jertfirea de sine, pentru Căpitan şi Legiune.

Deaceea, poate, după moartea acestui copil a şi început apriga prigoană.

Pusă, post mortum, sub anchetă, atât la şcoală cât şi în familie, rezultatul acestei anchete, condusă de un inspector general a fost admonestarea publică a directoarei liceului şi a unor profesoare. Terorizarea şi eliminarea din şcoală a câtorva eleve, precum şi destituirea din serviciu după 20 de ani de muncă cinstită a bătrânului său tată, funcţionar la prefectura judeţului Dolj.

Nu s'au mulţumit însă numai cu atâta. Nemernicile slugi ale regimului de tristă aducere aminte, când se împlineau patruzeci de zile dela săvârşirea întru Domnul a tinerei şi nevinovatei copile, ducându-se părinţii la mormântul ei, pentru obşteasca pomenire după datina creştină, aflară un mormânt ars cu mormane de coroane din partea legionarilor, prefăcute în scrum.

Nici după moarte, nu cruţaseră canaliile, mormântul unui biet copil mort în sfânta credinţă a Căpitanului.

Uniforma guarzilor comunali

Potrivit ordinului ministerului de Interne prefectura judeţului Dolj, a luat măsura ca guarzii comunali să poarte următoarea uniformă, care să difere de acea a gardienilor publici şi de acea a jandarmilor.

Culoarea uniformei va fi verzue. Vestonul va fi de un tip militar, închis la gât, fără buzunar la piept, epolet moale din cusătura mânecii, prins în nasture de metal.

Gulerul închis la gât având petliţele roşii cu iniţialele G. C. Plăci metalice cu numărul de ordine şi denumirea scrisă. Galon roşu cu diagonale negre. Pantalonii sunt bufanţi. Bocancii cu moletiere. Manta închisă la gât. Şapcă simplă cu patrulater roşu cu iniţialele G. C. Centura de piele cu diagonală şi portrevolver.

Şedinţa grupării „Gând şi slovă oltenească"

Gruparea literară „Gând şi slovă oltenească" din localitate, a ţinut o şedinţă la care au luat parte d-nii: dr. C. S. Nicolaescu-Plopşor, Nicolae al Lupului, Preda Savu, P. Bosun, Iancu Constantinescu, D. Disconescu Daeşti.

Cu această ocazie membrii grupării au citit din operele lor literare.

S'a mai luat în discuţie ca revista literară ce apare în localitate „Gând şi slovă oltenească" să apară în fiecare săptămână. Deasemenea s'a mai hotărît să se ţină şezători literare în fiecare săptămână.

Expoziţie de caricaturi

Cunoscutul caricaturist Drăgulescu, cu ocazia concentrării pe care a făcut-o în oraşul nostru, a deschis în strada Unirii, o interesantă expoziţie de caricaturi.

Expoziţia cuprinde diferite tipuri de localnici prinse în linii pline de un humor irezistibil, caricaturizând defectele fiecăruia în mod fin, plin de-o ironie fină.

A răspândit ştiri false

Locuitorul Marin I. St. Neagoe din com. Galicea Mare, a fost înaintat parchetului pentru că a răspândit ştiri false în comună.

O filială a Institutului German

In curând va lua fiinţă în localitate o filială a Institutului German din România, a cărei necesitate era cu atât mai categorică, cu cât Institutul de cultură italiană desfăşoară o puternică acţiune de propagandă, de multă vreme în oraşul nostru.

Noua instituţie care va avea să reflecteze aici nu numai tezaurul culturii şi spiritualităţiie germane, dar şi principiul ideii de colaborare româno-germane în funcţie de participarea statului nostru legionar la acţiunea politică a Axei, este binevenită şi activitatea ei este aşteptată cu un viu interes.

Paralel cu institutul de cultură italiană, institutul german va contribui în mod hotăritor la difuzarea curentelor care au menirea să stabilească noua ordine, europeană şi la care poporul român trebue să participe cu toată entuziasta lui tinereţe naţională.

Măsuri pentru scoatere buletinelor pentru biroul populaţiei

Prefectura judeţului Dolj, a luat măsura ca toate primăriile rurale şi urbane, să pună în vedere locuitorilor să-şi scoată dela primării buletine pentru biroul populaţiei.

Această hotărîre s'a luat pentrucă locuitorii să nu mai aibă neplăceri atunci când sunt nevoiţi a merge în alte localităţi şi vor fi găsiţi fără acte, autorităţile fiind nevoite a-i trimite pentru identificare din post în post, fapt care-i expune la îmbolnăvire din cauza vremii şi la pierderea intereselor pentru care au plecat.

Deasemeni este necesară această măsură, pentru că în viitor să nu se mai poată strecura printre populaţia paşnică diferiţi indivizi cari lucrează contra siguranţei statului.

MARŞUL LEGIONARILOR DIN TIMIŞOARA

S'au ţinut şedinţe de garnizoană în comunele: Chişoda, Ghiroc şi Filiş

TIMIŞOARA 18. — Pentru a imprima satelor suflet de viaţă nouă, legionarii din Timişoara au întreprins un marş în cursul căruia au vizitat, ţinând şi şedinţe, comunele Fibiş, Ghiroda şi Ghişoda.

Şedinţa de garnizoană din com. Fibiş a fost ţinută de camaradul Crihana, şeful garnizoanei Timişoara.

La această şedinţă au luat parte, pe lângă camarazii din Timişoara şi Fibiş, părintele Todan, învăţătorul Tiru şi prof. Crăşmariu din Lipova.

După deschiderea şedinţei, camaradul Crihana luând cuvântul a spus următoarele:

Dragi camarazi, vă aduceţi aminte că înainte de biruinţă, când veneam la voi pentru a vă arăta ce este Mişcarea Legionară şi cine este Căpitanul, vă spuneam că tot aşa vom veni în mijlocul vostru şi după biruinţă.

Biruinţa a venit năvalnică, atunci când Dumnezeu ne-a crezut vrednici de ea, deşi toate forţele răului s'au aşezat în calea ei.

Nu a putut fi oprită pentrucă nu noi am biruit ci oastea Căpitanului, oastea tuturor celor care au fost schingiuiţi, martirizaţi, arşi de vii, împuşcaţi pe maidane şi prin şanţurile şoselelor, expuşi în pieţe pentru a fi batjocoriţi şi scuipaţi de jidovi şi de cei vânduţi.

Astăzi gândindu-ne la ei trebuie să ne străduim din răsputeri, pentru a îndeplini ceia ce ne-au lăsat prin testament.

Evocarea martirului legionar Coriolan Todan

Dintre ei, din această mulţime de Eroi Legionari, unul a fost de aici din satul nostru. El este Fratele de Cruce Coriolan Todan.

După ce arată cum l'a cunoscut, camaradul Crihana spune: La înmormântarea lui Moţa şi Marin, eram amândoi într'o grupă din „Fraţi".

După înmormântarea dela Casa Verde, Bădiţa Istrate, şeful „Fraţilor de Cruce" ne-a dus în marş forţat până la Casa Medicinistilor, ca să nu fim noi exemplul celor mai neputincioşi Legionari, — zicea el.

Am ajuns istoviţi. Cori — aşa-i ziceam noi lui Todan — a venit la mine având în ochi satisfacţia biruitorului, şi mi-a zis: „Frate sunt aşa de mulţumit că am putut să rezist, să înving şi frigul şi oboseala.

Mai târziu, în vară, la Carmen Sylva, a venit şi Cori, luând parte la marşul „Fraţilor de Cruce". A fost un marş foarte greu, din cauza căldurii îngrozitoare şi a restricţiilor care ni le impuneam.

Cori avea nişte bocanci care îi făcuseră picioarele numai băşici. Văzându-l cât suferă, am vrut să-l trimit înapoi la Carmen Sylva, să ne aştepte acolo. El însă repeta în fiecare zi: „Azi mai pot încă".

Şedinţele din comuna Chişoda şi Ghiroc

Tot în cadrul acestui marş s'au ţinut şedinţe în comunele Chişoda şi Ghiroc, legionarii despărţindu-se în două grupe.

La Chişoda, legionarii au luat parte la serviciul divin, iar la orele 11 s'a ţinut în sala Casei Naţionale din Chişoda şedinţă la care au participat numeroşi săteni şi legionari din acea garnizoană.

Dupăce corul studenţilor dela şcoala politechnică din Timişoara a intonat „Imnul Românilor secuizaţi" întreaga sală „Cu gândul la Dumnezeu şi la Căpitanul nostru" a repetat cuvintele „Jurământului", într'o atmosferă înălţătoare.

A vorbit apoi sătenilor despre „Biruinţa Legionară" camaradul şef Andron Olteanu, apoi s'au intonat cântece legionare, după care înconjurându-se, în acelaşi ordine, mulţumiţi că au îndeplinit cu respect o poruncă a Căpitanului, trăind o zi în spiritul adevăratei vieţi Legionare, s'au înapoiat la Timişoara.

Lăptăria comunală şi-a reînceput activitatea

Lăptăria comunală, instituţie de o mare însemnătate economică, care datorită relei conduceri din trecut ajunsese să-şi închidă porţile, a fost reorganizată şi începând dela 15 Ianuarie şi-a reluat activitatea.

In prima zi lăptăria a reuşit să prelucreze 500 l. de lapte, pasteurizându-l.

Două începuturi de incendii

In cursul nopţii trecute, un început de incendiu s'a semnalat, la depozitul de lemne al d-lor Musta Stanovici şi Ion Copăceanu, din splaiul Maier Gutteobrunn 19.

•

Cel de al doilea incendiu s'a declarat la fabrica de spirt, luând naştere dela batoza cu care se vântură tărâţele. Şi acest incendiu a putut fi localizat, fără să se înregistreze pagube prea mari.

Sesiune extraordinară de examene la Politechnică

La şcoala Politechnică din localitate a început ieri sesiunea extraordinară de examene propusă de rectoratul şcoalei şi aprobată de Minister.

Aceste examene vor dura până la 15 Februarie, iar în luna Mai va avea loc o altă sesiune extraordinară.

Balul tradiţional al şcoalei Politechnice

Şcoala Politechnică va da tradiţionalul său bal în seara de 25 Ianuarie, în saloanele cercului militaro-civil.

Balul va fi patronat de d-nii: general B. Bărsăteanu comandantul garnizoanei şi ing. A. Laţiu rectorul Şcoalei Politechnice.

REŞIŢA

Din iniţiativa camaradului Rogovan Petru, şeful garnizoanei legionare din Reşiţa, toţi legionarii din localitate împărţiţi pe 8 grupe au participat Duminecă la un marş de propagandă şi educaţie în comunele din jurul Reşiţei. Au fost vizitate astfel comunele: Doman, Secul, Văliug, Târnova, Terova, Câlnic, Moniom, etc.

Parastas pentru martirii Moţa şi Marin

Implinirea a 4 ani dela moartea eroică dela Majadahonda a martirilor legionari Moţa şi Marin, legionarii garnizoanei Reşiţa au comemorat-o printr'un parastas oficiat în noua catedrală ortodoxă din localitate.

Alături de cămăşile verzi, la această pioasă comemorare, au luat parte şi o delegaţie a organizaţiei naţional-socialistă din localitate, precum şi o numeroasă asistenţă compusă din delegaţiile autorităţilor locale în frunte cu primarul oraşului d. dr. Nicu Popescu, precum şi din numeroşi particulari.

Pentru pomenirea sufletelor martirilor, un sobor de 3 preoţi şi-au înălţat rugile lor spre cer.

La sfârşit, legionarii şi întreaga asistenţă, cu mâinile întinse spre cer pentru salutul de onor, au intonat „Imnul legionarilor căzuţi".

După terminarea serviciului divin legionarii s'au îndreptat spre sediu unde camaradul Rogovan Petru, şeful garnizoanei Reşiţa, a ţinut o cuvântare în care a arătat semnificaţia jertfei dela Majadahonda.

O nouă realizare a Cooperativei „Iureşul"

După deschiderea unei brutării în care pâinea se vinde mai ieftin ca în orice prăvălie din localitate, Cooperativa „Iureşul" prin preşedintele ei d. ing. Bartolomeiu, director [illegible] D. R., a luat hotărîrea amenajării unei prăvălii de ferărie. In acest scop a şi fost cumpărată „Feroneria Centrală" fosta proprietatea d-nei Elisabeta Miiutinovici.

Hotărîrea a fost luată în urma faptului că deşi Reşiţa este supranumită „Cetatea fierului" totuşi fierul ajunsese foarte scump.

Graţie diferitelor avantaje pe care le prezintă o cooperativă, conducerea „Iureşului" speră să poată vinde cu un preţ scăzut articolele de ferărie în general, dar mai ales cele necesare agriculturii.

TG.-JIU

Sfintele slujbe pentru legionarii eroi: Ionel Moţa şi Vasile Marin

Amintirea celor doi eroi, morţi acum 4 ani, pentru iubirea faţă de Hristos şi mărturie pentru Mişcarea Legionară şi Neam, s'a făcut cu toată plinătatea sufletească cerută de aceste culmi ale jertfirei de sine. Incepând din noaptea de 13 Ianuarie până în dimineaţa zilei de 14, ora 6 dimineaţa, potrivit ordinului dat de d. comandant al Judeţului, N. Câmpeanu, rugă necurmată s'a făcut în Biserica *„Sf. Apostoli"*, de către legionarii garnizoanei locale. In ziua de 13, în faţa comandantului judeţului, a d-lui prefect Oct. Tucu, a ajutorului-comandant, dr. P. Bărbulescu, a d-lui primar, prof. Aniţescu, a întregei garnizoanei şi a prietenilor, s'a oficiat slujba pomenirii eroilor-martiri, de un sobor de zece preoţi.

Şi sfintele slujbe vor purta, prin veacuri, pomenirea martirilor-eroi, legionarii: *Ion Moţa* şi *Vasile Marin*.

După terminarea sfintei slujbe, toţi cei prezenţi au mers la liceul de băeţi, unde s'a făcut comemorarea celor doi eroi, într'o atmosferă de aleasă simţire sufletească. Comemorarea începând cu cântecul care aduce în minte, starea lucrurilor şi vrăşmăşia oamenilor din toamna anului 1936, cântecul: *Urlă duşmanii.*

Cuvântarea d-lui prefect Oct. Tucu

Luând cuvântul, d. prefect Oct. Tucu, a spus, între altele:

„Eu aşa am înţeles datoria vieţii mele. Am iubit pe Hristos şi am mers fericit la moarte pentru El".

Acestea sunt cuvintele scrise de Ionel Moţa, părinţilor săi, în drum spre ţara jertfei: Spania.

Este al 4-lea an, cu totul deosebit de când facem sfântă pomenire.

Acum 3 ani, le săvârşeam pomenirea în începutul celei mai cumplite prigoane.

Acum 2 ani, între baionete.

Acum un an, numai în suflete.

De abea acum, cu toată libertatea simţirii noastre.

A vorbi despre aceşti doi eroi, e o îndrăzneală. Ei se pot cinsti numai cu sufletul, cu inima.

Despre ei, nu vorbire, ci numai *proslăvire*. Numele lor, pomenit azi dela un capăt la altul al ţării, a ajuns nume de legendă ce umblă prin ţări îndepărtate.

D. prefect arată apoi *„cine au fost"* cei doi eroi, şi cum şi-au închinat toate puterile lor Căpitanului, Legiunii şi Neamului.

A citit apoi, d. comandant *Câmpeanu*, din *„Testamentul lui Moţa"*, acele pagini de supremă iubire pentru Hristos şi Neam.

Prof. *Mircea Pârvulescu*, directorul liceului, citeşte prefaţa scrisă de I. Moţa, la cartea lui Ion Banea.

D. ajutor de comandant, dr. *P. Bărbulescu*, a citit articolul: *„Morţii noştri"*, din cartea lui Vasile Marin, *„Crez de generaţie"*. In această atmosferă, se cântă „Imnul eroilor Moţa-Marin".

In aceeaşi zi seara, în toate şedinţele de cuib, s'a făcut pomenirea sfintei lor jertfe.

Şi pomenirea jertfei lor va trece din neam în neam.

DUMBRĂVENI (Tr.-Mică)

Comemorarea a 4 ani dela moartea eroică a lui I. Moţa şi V. Marin

Comemorarea celor patru ani dela moartea mucenică a Martirilor I. Moţa şi Marin s'a desfăşurat într'un cadru sobru şi impresionant. Camaradul şef Lechinţeanu Grigore, şeful garnizoanei şi ajutor şef de judeţ, secondat de conştiincioasa muncă a camaradului Nicolae Vecerdea, şeful plasei Dumbrăveni, nu a cruţat nicio osteneală pentru a da zilei de 13 Ianuarie toată însemnătatea simbolică pe care o merita.

La ora 10.45 toţi membrii Mişcării Legionare din garnizoană, precum şi o parte din cei aparţinători plasei Dumbrăveni, s'au adunat la sediu. De aici, s'au format două coloane, cari, în frunte cu drapelul Garnizoanei şi al plasei au participat la parastasul pomenire a eroilor Martiri, la biserica ortodoxă şi rom. unită, întâia sub comanda camaradului şef de plasă, Vecerdea Nicolae şi a doua sub comanda camaradului şef Lechinţeanu Grigore.

La biserica ortodoxă parastasul şi slujba pentru odihna sufletului „Martirilor" s'a oficiat de către Protopop I. Dragolea, secondat de către Radu Terente, preot în com. Alma şi Medreşan I. din com. Şmig.

Au ţinut cuvântări, preamărind valoarea etică, morală şi naţională a jertfei lui I. Moţa şi V. Marin, S. Sa I. Drăgolea protopop în Dumbrăveni şi Terente Radu, preot în com. Alma.

La biserica rom. unită slujba religioasă şi parastasul s'a oficiat de către S. Sa Protopop Simu, care a rostit, cu acest prilej, o cuvântare, evocând figurile de legendară şi epopeică structură sufletească a Martirilor jertfei pentru Credinţă şi Legiune.

După participarea la serv. divin a avut loc, în sala festivă a Primăriei, o emoţionantă şi impresionantă şedinţă pe garnizoană, începând cu distribuirea drapelelor. Familiilor „Nişţi Const." şi „Majadahonda", precum şi cet. „Nicoleta Nicolescu".

In cadrul acestei şedinţe — camaradul şef Lechinţeanu Grigore a rostit o însufleţită cuvântare, înfăţişând aportul spiritual prestat pe cât „Martirii" evocaţi, alăturea de Căpitan, pe drumul ascensiunii şi glorioaselor avânturi ale Mişcării Legionare.

S'a depus, apoi, „Legământul" şi „Jurământul Moţa, Marin" de către camarazii şi camaradele din garnizoană şi plasă.

Deces

Joi, 15 l. c. a avut loc înmormântarea camaradei Cristea Cornelia născută Matei, soţia cam. Cristea Ioan, subinsp. şcolar al plasei Dumbrăveni. Slujba religioasă, pentru odihna sufletului, a fost oficiată de către S. Sa I. Dragolea, protopop şi Radu Terente, preot în com. Alma, răspunsurile fiind date de către corul şcoalei primare de stat Nr. 1, de sub conducerea d-nei Inv. Cristescu.

Garnizoana Dumbrăveni a participat în întregime, depunând pe sicriu o frumoasă coroană de brichete de flori.

Din partea corpului didactic primar, deasemenea s'a depus o coroană, fiind prezenţi toţi învăţătorii.

CINE BENEFICIAZĂ DE SCUTIREA LA IMPOZITUL PROPORŢIONAL

Noile instrucţiuni ale ministerului de Finanţe

Dispoziţiunile art. 14 § 19 din Legea timbrului şi a impozitului pe acte şi fapte juridice, au fost completate prin legea modificatoare din 1 Aprilie 1939 în sensul că sunt supuse impozitului proporţional de timbru (1,80%, azi 2%) şi Locaţiile de serviciu verbale, spre deosebire de textul anterior care supunea acestui impozit numai contractele de locaţie de serviciu scrise.

Este deasemenea cunoscut că potrivit art. 43 din legea asupra contractelor de muncă în vigoare locaţiile de serviciu scrise sau verbale, retribuite cu salarii până la 10.000 lei lunar, sunt scutite de plata impozitului proporţional de timbru.

Din coroborarea celor două texte legale menţionate rezultă că angajamentele scrise sau verbale, încheiate înainte sau după data de 1 Aprilie 1939 şi retribuite cu salarii sub 10.000 lei lunar, sunt scutite de plata impozitului proporţinal prevăzut de art. 14 § 19 din legea timbrului.

Sunt exceptate deci de la beneficiul scutirei de impozit, locaţiile de serviciu scrise retribuite cu salarii mai mari de 10.000 lei lunar, indiferent de data încheierii lor.

LOCAŢIUNILE DE SERVICIU

In ceiace priveşte locaţiile de serviciu verbale, — retribuite desigur cu peste lei 10.000 lunar, căci numai în acest caz interesează legea timbrului, — deosebim mai multe cazuri şi anume:

Locaţiile de serviciu verbale care se menţin şi execută în condiţiile iniţial stabilite încheiate înainte de 1 Aprilie 1939 sunt scutite de plata impozitului proporţional de 2% pe baza art. 14 § 19, întrucât numai după această dată, această categorie de locaţii a făcut obiect de impunere.

Contractele de locaţii de serviciu verbale cari au suferit modificări esenţiale după data de 1 Aprilie 1939, se consideră ca noui contracte şi sunt supuse ca atare impozitului prevăzut de legea timbrului în vigoare. (Este dela sine înţeles că modificările consimţite de părţile contractate înainte de 1 Aprilie 1939, nu interesează în cazul nostru pentru motivele arătate mai sus). Prin modificări esenţiale înţelegem orice modificare care schimbă clauzele convenţionale relative la: obiectul contractului, salariu, durată, etc.

Cazuri frecvente sunt acelea unde angajaţilor cu contracte verbale şi retribuţii cu salarii sub 10.000 lei lunar li s'a majorat salariul după data de 1 Aprilie 1939, astfel încât în prezent primesc un salariu mai mare de 10.000 lei lunar. Aceste majorări, indiferent din ce motive au fost acordate, duc la crearea de noui contracte şi impozitul se datorează ca atare.

CONTRACTELE DE MUNCA

Comisiunea Centrală a Timbrului în şedinţa dela 24 Iulie 1940 a dat în această privinţă următoarea deciziune:

„Contractele de muncă individuale „cu o valoare iniţială mai mică decât 10.000 lei lunar şi cari în urma „acordării sporului de scumpete au „depăşit această valoare, au a suporta impozitul proporţional prevăzut de art. 14 § 19 din legea timbrului la întreaga sumă, întrucât „sporul prezintă toate caracterele „unui salariu, indiferent fiind motivul care a determinat acordarea „lui".

Impozitul proporţional se aplică la salariul brut. Prin salariul brut se înţelege salariul net inclusiv indemnizaţiile acordate de orice natură (alimente, indemnizaţie, etc.).

Când întreprinderea suportă impozitul proporţional de timbru sau impozitul pe salariu se înţelege că suma impozabilă este salariul net plus cuantumul acestor impozite.

EXCEPŢIUNI

Intreprinderile care au făcut declaraţie potrivit legii pentru extinderea amnistiei fiscale din 1 August 1940, şi au obţinut beneficiul amnistiei totale şi generale nu mai datorează impozitul proporţional pe trecut, anterior datei de 1 Aprilie 1940, întrucât potrivit art. 34 din acea lege „beneficiul amnistiei se aplică acelora care au obligaţiunea de a reţine sau de a vărsa impozitele ori taxele creditorului veniturilor respective, precum şi tuturor persoanelor solidar obligate la plata drepturilor fiscale amnistiate".

Ministerul apreciind că nu toate întreprinderile au fost la curent cu interpretarea acestor dispoziţiuni acordă termen până la 1 Februarie 1941, pentru plata impozitului proporţional la 2%, fără amendă, numai pentru salariaţii cu angajamente verbale, cari au primit sporuri după 1 Aprilie 1939 şi prin aceasta cad în prevederile de impozabilitate ale art. 14 § 19 din legea timbrului combinat cu art. 43 din legea contractelor de muncă.

Plata impozitului proporţional se poate face pe trecut pe baza unui singur borderou — iar nu borderouri lunare — bun înţeles cu respectarea dispoziţiunilor art. 34 din legea timbrului în ceiace priveşte rotunjirile.

„IMPĂCAREA STATULUI CU ŢARA"

Conferinţa d-lui profesor Mihail Manoilescu

Joi după amiază în cadrul ciclului de conferinţe organizat de cubul „Bănică Dobre" d. prof. Mihail Manoilescu a vorbit despre „Impăcarea Statului cu ţara".

Conferenţiarul a început prin a arăta că condiţia esenţială a oricărei guvernări noui şi în special a oricărei politici naţionaliste este adeziunea poporului la realitatea stat.

Un popor nu e încă popor dacă nu are politica bine desvoltată, dacă n'a creat un stat integrat în fiinţa sa intimă şi dacă nu-şi găseşte propria sa imagine în el. Maturitatea sa politică începe în momentul când poporul şi-a asimilat ideia de stat, şi când statul e expresia cea mai pură a personalităţei colective a naţiunei.

Un fapt cert pentru ţara noastră se desprinde azi: statul nu coincide cu ţara, cu neamul. Nu coincide în conţinut, cu coincide ca spiritualitate, nu coincide calitativ.

D. prof. Manoilescu face apoi un lung proces istoric, analizând în trecut şi lumina istoriei, identitatea de vederi dintre stat şi naţiune.

D-sa examinează între statul natural reprezentat de domni şi de boieri, care nu dădeau mult, dar nici nu cereau mult.

Acesta era statul minimal, statul tradiţionalist românesc: statul era domnul, ţara era satul.

Apoi examinează statul favorit, în timpul căruia concepţia liberalistă a occidentului îşi face loc cât mai mult în ţara noastră.

Precursorii acestui stat, au fost Nicolae şi C-tin Mavrocordat. Statul fanariot reprezinta anticamera istorică a liberalismului.

Urmează apoi statul liberal ridicat peste un stat discreditat şi peste o boerime discreditată. Drept consecinţă calitatea de boer se pierdea odată cu pământul, titlurile la curte erau netransmisibile şi legate de funcţiuni. Statul liberal a fost reprezentat, în 3 constituţiuni: Constituţiunea de 57 ani dela 1866 a lui I. BRATIANU, şi constituţiunea de 15 ani din 1923 şi constituţiunea a 3-a, de 2 ani jumătate din 1938.

In statul liberal trăiau două lumi: pe de o parte satul care a rămas neschimbat şi tot în puterea lui de muncă, cât şi în sufletul lui, pe de altă parte oraşele care nu împlineau nici o funcţie economică, care să justifice bunurile pe cari le consumau din economia rurală. Oraşele prin funcţiile lor de speculă şi de comercializare, au dat naştere burgheziei şi pseudo-burgheziei, cari au creat o mentalitate a cărei roade le vedem şi le simţim şi astăzi.

Omul bogat de la oraş, este îngrijit să nu-şi piardă averea iar omul sărac să nu-şi piardă slujba. O lipsă totală de eroism şi de idei înalte. Nici oraşul, nici satul nu au aderat sufleteşte la stat. Satele nu aderau pentru că nu aveau de ce adera. Ele fiind acelea dela care se cerea tot fără a li se da în schimb nimic. Chiar atunci când li se dădea ceva cum este cazul învăţătorului şi al medicului, aceştia erau impopulari.

Oraşul pentru considerentele arătate mai sus avea o atitudine de duplicitate făcând politica profitorului.

Nu se poate contesta însă foloasele pe cari le-am avut de pe urma liberalismului. Intre acesta cel mai mare a fost comunitatea ideologică cu apusul.

Continuarea comunităţei noastre sufleteşti cu ţările cari reprezintă azi ideologia Europii, a fost urmărită de Mişcarea Legionară. Mişcarea Legionară cu preţul atâtor sacrificii a văzut bine şi în această problemă. Acum în acest moment unic din istoria noastră este cel mai fericit prilej de a face împăcarea statului cu ţara.

In continuare d. prof. Manoilescu analizează condiţiunile în care s'ar putea înfăptui această împăcare.

Legiunii îi revine marea sarcină de a face această împăcare având o putere nelimitată, o libertate spirituală şi politică desăvârşită.

Ei îi revine sarcina să se facă un stat românesc. Cine ar fi putut mai bine decât El, Căpitanul, să facă această împăcare? El nu a fost un om reprezentativ, ci un reprezentant al sufletului poporului. El s'a identificat sufleteşte cu neamul nostru, a fost cel mai mare interpret al sufletului poporului.

Eminescu a fost cel mai mare interpret al nostru pe linia poetică. Căpitanul a fost cel mai mare interpret al nostru pe linia politică.

El nu înţelegea poporul, el era poporul.

El nu era un român, ci era românul.

Cum se va face împăcarea? Inainte vreme împăcarea se făcea printr'un adevărat tratat de pace care era constituţia.

In România de azi există două procese: unul vechi, şi altul nou. Pe cel vechiu îl cunoaştem, iar pe cel nou.

MINELE DE CĂRBUNI DIN TURCIA

VOR FI CUMPĂRATE DE STAT

ISTANBUL, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani anunţă:

Se afirmă că Statul va cumpăra dela particulari şi societăţile particulare minele de cărbuni.

Directorul general al minelor, însoţit de mai mulţi funcţionari superiori, a plecat la Zonguldak pentru a alege minele ce urmează să fie cumpărate.

VAPOR EŞUAT

CADIX, 17. (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

Vaporul „Monte Arlas" care a eşuat în apropiere de Bonanza, s'a despicat în două.

Din încărcătura lui a putut fi salvată o cantitate de 1.000 tone de lemn şi fier.

Recrutarea şi pregătirea personalului din comerţ şi industrie

Salariile minimale din industria textilă

In cadrul programului de consfătuiri săptămânale cu comercianţii şi industriaşii, la Camera de Comerţ şi de Industrie din Bucureşti s'a ţinut consfătuirea industriaşilor şi comercianţilor de manufactură şi galanterie.

S'a discutat în continuare problema recrutării şi pregătirii personalului auxiliar din această ramură de comerţ, precum şi problema creditului.

ROMANIZAREA PERSONALULUI DIN COMERŢ

Românizarea personalului din întreprinderile comerciale întâmpină serioase greutăţi din cauză că nu există personal suficient spre a umple golurile rămase de pe urma înlăturării evreilor.

Trebuesc depuse toate străduinţele pentru recrutarea şi pregătirea acestui personal, nu numai pentru opera de românizare, care nu admite întârzieri, dar şi pentru pregătirea comercianţilor de mâine.

Recrutarea lor va trebui să se facă în primul loc dintre fiii satelor. Aceştia nu sunt în stare însă să se întreţină singuri în oraş.

De aceea s'a preconizat crearea unui cămin special.

Atragerea şi educarea acestor viitori negustori a găsit un viu interes printre comercianţii bucureşteni. De aci necesitatea discuţiunilor pentru găsirea celui mai bun mijloc pentru realizarea acestei opere.

PROBLEMA CREDITULUI COMERCIAL

A doua problemă desbătută a fost aceea a creditului comercial în special pentru comercianţii români existenţi.

Este un fapt cunoscut că astăzi comercianţii noştri nu se mai bucură de credite de mărfuri. Pe de altă parte, se ştie deasemenea că băncile nu acordă aproape nici un fel de credit comercianţilor. In această situaţie, mare parte dintre ei trec prin mari greutăţi şi nu ştiu cum vor eşi din această încercare.

Comercianţii români care există au reptul la o atenţie deosebită. Ei trebuesc consideraţi ca pioneri şi deci trataţi ca atare. Au nevoe de sprijinul factorilor de conducere, spre a se menţine şi spre a-şi întări poziţiile.

SALARIILE MINIMALE IN INDUSTRIILE TEXTILE

Industriaşii din ramura textilă au ridicat problema salariilor minimale fixate de Ministerul Muncii.

Cu toate că aceste salarii sunt mult mai mari decât înainte (în unele cazuri se dublează chiar) şi industriaşii nu pot ridica preţurile, ei au consimţit totuşi să facă sacrificii pentru a da posibilitate ca şi lucrătorii să se bucure de un trai mai omenesc.

Salariile minimale au însă nevoe de o precizare. In această ramură industrială lucrătorii erau plătiţi în acord, adică proporţional cu lucrul efectuat. Salariile minimale sunt aceleaşi pentru toată lumea. Un lucrător mai priceput primeşte acelaş salariu ca un lucrător mai puţin priceput; un lucrător leneş primeşte acelaş salariu ca unul vrednic.

Salariilor minimale, aşa cum au fost fixate, le lipseşte stimulentul. De ceea, industriaşii roagă Ministerul Muncii ca odată cu fixarea unui minim de salariu să fixeze şi un minimum de randament. Este în însuşi interesul lucrătorului să ştie cât trebue să producă pentru acel salariu care i-a fost fixat.

MĂSURI DE APĂRARE PASIVĂ OBLIGATORII PENTRU POPULAŢIE

Subsecretariatul de Stat al Aerului a dat următorul comunicat:

Pentru a evita pierderi inutile pe timpul atacurilor aeriene, populaţia va da ascultare din convingere, în interesul fiecăruia şi al colectivităţii măsurilor de apărare pasivă obligatorii de mai jos:

A) STINGEREA ŞI ASCUNDEREA LUMINILOR

Toţi locatarii imobilelor de orice fel (publice sau particulare), care nu au ferestrele prevăzute cu jaluzele sau obloane, sunt obligaţi să-şi procure şi să aplice deasupra geamurilor interioare hârtie neagră, cartoane, perdele groase, pături, etc. şi să se asigure totodată că mijlocul întrebuinţat pentru ascuderea luminilor, nu permite să răzbată în afară, nici o rază de lumină.

Localurile publice vor lua măsuri ca ieşirile să fie prevăzute cu perdele negre care să împiedece la deschiderea uşilor, pătrunderea luminei în afară.

Toate luminile exterioare ale locuinţelor, magazinelor, etc. (reclame luminoase, firme) vor fi stinse.

Luminile exterioare strict necesare dela şcoli, spitale, fabrici, cazărmi, gări, aerodromuri, etc., vor fi camuflate prin becuri în culoare fumurie, cel puţin jumătate din partea de jos.

Peste bec se va aplica un abatjour cilindric, vertical, destul de rezistent, perfect închis sus şi lung de cel puţin trei ori mărimea becului, astfel ca pe pământ să apară o mică suprafaţă slab luminată, servind numai ca reper şi siguranţă.

B) ADAPOSTIREA

1. *Măsuri de prevedere în ceeace priveşte adăpostirea;*

a) Şefii A. P. ai imobilelor care nu dispun de un adăpost special vor alege în subsol sau pivniţă, o cameră sau mai multe, indiferent de cine locueşte în subsol sau posedă pivniţa, care să aibă asigurate câte două eşiri (sau cel puţin o uşă şi o fereastră);

b) Se vor aşeza la ferestrele pivniţei sau subsolului ales, saci sau lăzi umplute cu nisip;

c) Se vor aşeza din vreme, în aceste încăperi 1—2 târnăcoape şi 2—3 casmale, pentru deschiderea unor eşiri, în cazul prăbuşirei imobilului;

d) Vor exista în permanenţă în aceste încăperi, o lampă sau un felinar, un vas cu apă, scaunele necesare şi eventual, mijloace pentru odihna celor bolnavi sau celor ce le-ar veni rău;

e) Se va cunoaşte de fiecare locatar (şef de imobil şi de familie) numărul telefonic şi adresa postului de prim ajutor cel mai apropiat;

f) Se va procura de fiecare familie 1—2 pachete de pansament şi desinfectantele necesare.

2. *Măsuri de executarea adăpostirei:*

a) Cei găsiţi de alarmă acasă, birouri, etc., vor stinge luminile în tot localul şi cu mijloacele de luminat, pregătite dinainte, vor coborî în pivniţa sau subsolul ales la adăpost. Toate aceste operaţiuni, vor trebui să fie făcute în timpul cel mai scurt;

b) Cel mai desăvârşit calm trebue păstrat în adăpost, în cazul când bombele au căzut în vecinătate;

c) In caz de rănire, se va anunţa cât mai neîntârziat postul de prim ajutor, întrebuinţându-se până la evacuare mijloacele aflate la îndemână;

d) Cei surprinşi de alarmă pe stradă, vor merge liniştiţi şi vor intra în primul adăpost întâlnit;

e) Cei surprinşi de bombardament înainte de a fi găsit un adăpost, se vor ascunde în primul gang sau după primul zid întâlnit, iar în caz de lipsă, se vor culca de îndată ce aud şuerat de bombă.

C) MASURI CONTRA INCENDIILOR

1. *Măsuri de prevedere;*

a) Se vor goli podurile de orice material combustibil şi se va întinde pe podele un strat de nisip de 2—3 cm.; se va vărui toată partea lemnoasă a podului cu un strat gros de var şi se va aşeza în unele din colţurile podului, o ladă cu nisip şi o lopată;

b) Se va aşeza la îndemână cheile dela pod şi se va destina din vreme personalul de serviciu, care să inspecteze podul;

c) Se va ţine în evidenţă, numărul telefonic al postului de pompieri respectiv.

2. *Măsuri de execuţie:*

a) In caz de început de incendiu, provocat de o bombă incendiară, se va arunca dela oarecare distanţă cu lopata, nisipul depozitat în lada din pod;

b) Se va anunţa neîntârziat postul de pompieri, dacă întrebuinţarea mijlocului de mai sus, n'a dat rezultat.

D) ALARMA

— Alarma şi încetarea ei în Bucureşti, se dă numai prin sirenele municipiului Bucureşti şi ale C. F. R., iar în comunele dimprejur, prin clopotele dela biserici.

— *Inceperea alarmei se dă* prin un sunet modulat, iar în comune, prin bătăi de clopote dese şi repetate.

— *Incetarea alarmei se dă* prin un sunet continuu iar în comune, prin bătăi rare de clopote.

E) CIRCULAŢIA

a) Vehiculele care întrebuinţează faruri, vor camufla luminile din faţă prin acoperirea lor cu o învelitoare de piele, muşama sau postav negru, sau prin aplicarea în spatele geamului, a unui carton sau tablă.

— Lumina va străbate printr'o fereastră orizontală de 6-1 cm., aşezată deasupra focarului de lumină al farului.

— Lumina fixă de poziţie din spatele autovehiculelor va fi camuflată prin aceleaşi mijloace ca mai sus, lăsându-se o deschizătură orizontală de 4 cm. pe 5 mm.

— Lumina pentru indicarea numărului de circulaţie vehiculelor, va fi prevăzut cu geam albastru, care să permită citirea numărului dela o distanţă de 10 paşi.

— Lumina stopului în legătură cu frâna de picior, va rămâne normală.

Indicatoarele de înfoarceri vor fi întrebuinţate normal şi timp cât mai scurt;

b) Vehiculele surprinse de alarmă în mers, vor intra în prima stradă laterală şi se vor opri pe partea dreaptă în sensul mersului, stingând toate luminile iar pasagerii şi conducătorii vehiculelor vor intra în cel mai apropiat adăpost.

F) CONTROLUL

— Pentru controlul aplicării acestor măsuri şi în interesul general, toate imobilele vor fi vizitate de către organele S. S. A. (Comandamentul A. A. T.), Comand. Militar al Capitalei (pentru instituţiunile militare), Corpului de Jandarmi (pentru comunele din jurul Capitalei), prefect. poliţiei Capitalei, pentru municipiul Bucureşti, având concursul mişcărei legionare.

— Aceste organe vor verifica şi îndruma populaţia municipiului Bucureşti şi al comunelor aflate pe o rază de 20 km. împrejur, asupra:

— Măsurilor prevăzute pentru ascunderea luminilor;

— Alegerii adăpostului necesar fiecărui imobil şi amenajării lui;

— ascunderea luminilor de către vehicule de orice fel;

— măsurilor de prevenirea şi localizarea incendiilor.

Toate organele de control indicate mai sus, vor fi prevăzute cu legitimaţii, emanând dela autorităţile respective.

Cazurile de contravenţie la măsurile obligatorii de apărare pasivă specificate mai sus, vor fi sancţionate.

— *Pentru prima dată,* cu tăerea racordului luminei electrice sau gaz aerian, iar autovehiculele, prin oprirea şi desumflarea cauciucurilor până la intrarea în legalitate.

— *Pentru a doua oară,* pe lângă măsura de mai sus, se va aplica şi prevederile art. 63 din legea A. A. T.

Trenuri directe la şi dela Turda

De Sâmbătă 18 Ianuarie 1941, trenurile de persoane nr. 301, 302 Bucureşti Nord-Câmpia Turzii, nr. 3123 Teiuş-Câmpia Turzii şi nr. 3150 Câmpia Turzii-Bucureşti Nord, vor circula direct la şi dela Turda.

Tr. 301 va pleca din Câmpia Turzii la 22,10 şi va sosi în Turda la 22,14.

Tr. 302 va pleca din Turda la 15,40 şi va sosi în Câmpia Turzii la 15,55.

Tr. 3123 va pleca din Câmpia Turzii la 20,53 şi va sosi în Turda la 21,08.

Tr. 3150 va pleca din Turda la 8,10 şi va sosi în Câmpia Turzii la 8,25.

MEXICO-UL AŞTEAPTĂ CEASURI DE LUPTĂ ŞI DE SACRIFICIU

Declaraţiile generalului Camacho, preşedintele Republicei

MEXICO, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

Generalul Camacho, preşedintele Republicei, într'o cuvântare pronunţată cu ocazia remiterii săbiilor de ofiţeri elevilor şcoalei militare mexicane, care au terminat studiile, a exprimat părerea că America reprezintă idealul unei noui doctrine de fraternitate şi de pace.

Totul face să se creadă, a adăogat generalul Camacho, că Mexicul va trebui să treacă, într'un viitor apropiat, prin ceasuri de hotărire, de luptă şi de sacrificiu.

Preşedintele Republicei a declarat că ofiţerii au datoria de a duce lupta pentru menţinerea instituţiilor democratice. Apărarea unei doctrine internaţionale, garantând o pace permanentă şi onorabilă tuturor naţiunilor americane, constitue, după avizul generalului Camacho, linia de tranşee pe care soldatul mexican va trebui să o apere cu hotărire.

Terminând, generadul Camacho a cerut ofiţerilor să ia armele cu aceiaşi energie ca şi eroii istoriei mexicane, dacă va fi necesar pentru apărarea Mexicului, idealilor sale şi valorilor sale morale.

SPORT

Slovacia a învins și reprezentativa Jugoslaviei, cu 4-1 (1-0 3-1, 0-0) și a câștigat Cupa Manole Stroici

ECHIPA SLOVACIEI

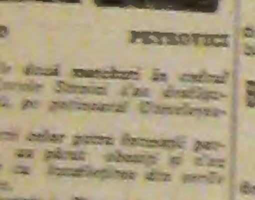
SMIDA ODOLICSANYI

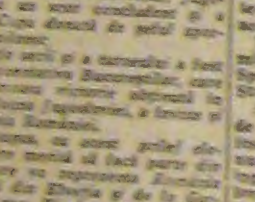

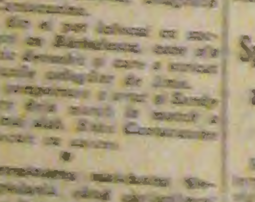
TENAWSKY STOLK

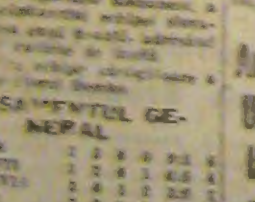

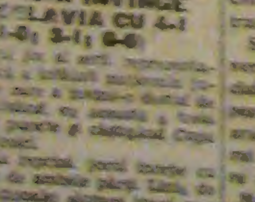
GRUNN REIMANN

OLEJNIK DR. DOLNIK

DEMKO PETROVICI

SLOVACIA: Petrovici, Smida, Demko, Olejnik, Javorek, Reimann, Tenawsky, Lukšev, Odolicsanyi.

JUGOSLAVIA: Kisbar, Pogacnik, Jetulk, Paskvici, Dr. Gugala, Gragovici, Stipetici, Aljancici, Morbacher.

BUCUREȘTI, MAI BUN DECÂT ROMÂNIA, ÎNVINGE CU 2-1 (0-0; 1-0; 1-1)

Boberii români au plecat aseară spre Innsbruck

Sportivii slovaci și jugoslavi au vizitat eri Primăria Capitalei

CLASAMENTUL GENERAL

SLOVACIA ÎNVINGE JUGOSLAVIA CU 4-1 (1-0; 3-1; 0-0)

Anglia a cerut scuze Uruguay-ului pentru violarea apelor teritoriale

BUENOS AIRES, 17 (Rador). —

CAPITALA

ÎNFIORĂTOAREA NENOROCIRE DIN STRADA EPICOL

O bătrână arsă de vie

LÂNGĂ SOBĂ

ÎN ZORII ZILEI

FOCUL DIN STRADA AL. TURCU

ARESTAREA UNUI EVREU RĂSPÂNDITOR DE FOTOGRAFII PORNOGRAFICE

ÎNCEPUT DE INCENDIU

ARESTAREA UNUI PERICULOS SPĂRGĂTOR

ALT SPĂRGĂTOR ARESTAT

S'A SPÂNZURAT DE TĂBLIA PATULUI

INFORMAȚIUNI

ABONAMENTE

ÎN ȚARĂ

Trei luni . . .	lei 200
Șase „ . . .	„ 380
Un an . . .	„ 750

În străinătate în raport cu tariful poștal și valuta.

ANGLIA ARE NEVOE DE INFIRMIERE

Declarațiile ministrului englez al higienei

STOCKHOLM, 17 (Rador). —

STATELE UNITE NU VOR PUTEA DEPĂȘI NUMERIC FLOTELE PUTERILOR AXEI

Declarațiile ministrului american al Marinei

WASHINGTON, 17 (Rador). —

LINIȘTE LA FRONTIERA SIAMULUI

VICHY, 17 (Rador). —

NOUILE DOBÂNZI ÎN GUVERNĂMÂNTUL GENERAL AL FOSTEI POLONII

CRACOVIA, 17 (Rador). —

Elevi T. R. admiși a urma cursurile Școalei ofițeri rezervă de cavalerie

INAUGURAREA UNEI LINII AERIENE SOVIETICE DE 8250 KILOMETRI

MOSCOVA, 17 (Rador). —

GUVERNUL FRANCEZ NU VA FI REMANIAT

VICHY, (Rador). —

Din toată lumea

COASTA DE SUD-EST A ANGLIEI ATACATĂ CU SUCCES DE AVIATORII GERMANI

Trei cargo boturi britanice bombardate

BERLIN 17 (Rador). — Înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

În primele ore ale după amiezii, avioane de bombardament germane au atacat cu foarte bun efect unitățile navale engleze ce se aflau în portul Valetta din insula Malta. Vasul purtător de avioane care fusese grav avariat în ziua de 10 Ianuarie a fost din nou lovit în plin de mai multe ori cu bombe de calibru greu și mijlociu. În plus, numeroase bombe au căzut în regiunea arsenalului.

Un cargobot a fost lovit de o bombă de cel mai mare calibru.

Crucișătorul englez „Southampton", atacat la 10 Ianuarie de formațiuni aeriene germane și italiene, a fost atât de grav vătămat, încât s'a scufundat.

În cursul sborurilor de recunoaștere înarmată, efectuate pe ziua de eri, trei cargoboturi cu o deplasare de 13.000 tone au fost atacate cu mai multe bombe la est de Scoția nordică și pe coasta de sud-est a Angliei.

Noaptea trecută, formațiuni de avioane de bombardament au atacat cu succes un port din Anglia occidentală, cum și alte obiective din Anglia de sud.

În noaptea de 16 spre 17 Ianuarie, slabe formațiuni inamice au aruncat pe teritoriul Reichului câteva bombe explozive și incendiare. Pagubele materiale sunt neînsemnate.

În zilele de 15 și 16 Ianuarie, inamicul a pierdut în total cinci aparate.

Trei avioane germane, plecate în seara de 15 Ianuarie, nu s'au înapoiat.

Au fost provocate numeroase incendii

BERLIN 17 (Rador). — Agenția DNB anunță că aviația germană a atacat, în noaptea de 16 spre 17 Ianuarie, obiective militare importante, situate în Anglia sudică și centrală.

Un atac mai intens a fost deslănțuit contra unui port și unui oraș dela vest, port deosebit de important pentru transbordarea grâului.

Echipagiile avioanelor au semnalat numeroase incendii, provocate de atacurile cu bombe.

ȘI UN PORT DE APROVIZIONARE A FOST BOMBARDAT

BERLIN 17 (Rador). — Agenția D. N. B. află că atacurile aeriene germane din noaptea de 17 Ianuarie s'au concentrat înainte de toate asupra portului Avonmouth, din canalul Bristol.

Puternice formațiuni de avioane de luptă germane au aruncat cu eficacitate numeroase bombe explosive și incendiare în dockuri și în ecluze, provocând violente explozii.

S'au observat, în plus, mari incendii care străluceau până departe și care s'au întins repede la mai multe mori și la amenajamentele din dockuri.

Un port important de aprovizionare pe coasta de sud-est a Angliei a fost deasemeni atacat în aceeași noapte cu bombe explosive și incendiare.

VAS BRITANIC TORPILAT IN ATLANTIC

NEW YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Vasul de transport britanic „Almeda Star" de 14.936 tone a emis o radio-telegramă în care anunță că a fost torpilat în Atlanticul de Nord.

Semnalul de S. O. S. al lui „Almeda Star" a fost precedat cu câteva ore numai, de semnalele de ajutor ale altui vas, care se afla în aceiași regiune.

ORAȘUL BRISTOL A FOST BOMBARDAT

AMSTERDAM, 17 (Rador). — Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:

Postul de radio Londra anunță că atacurile aviației germane au țintit în principal, în noaptea spre Vineri, orașul Bristol.

Din aceiași sursă se află că un anumit număr de incendii s'au declarat. Case de comerț și alte imobile au fost avariate.

CONVOI ENGLEZ ATACAT

BERLIN, 17 (Rador). — Agenția D. N. B. anunță că în cursul zilei de 16 Ianuarie, avioane germane au dat atacuri contra unor vapoare în Atlantic.

Două vase de comerț care navigau în convoiu în largul Hebridelor, au fost lovite; unul din ele, cu o deplasare de 5.000 de tone, a fost lovit atât de grav, încât a luat foc, s'a imobilizat și a început să se aplece; al doilea, de 4000 de tone, a primit mai multe lovituri.

Un alt vapor de 4000 de tone, care naviga la est de Orfodness (coasta orientală engleză), a fost lovit în plin de două ori atât de puternic, încât s'a imobilizat și a început să scoată nori de fum.

RELATARILE UNUI CAPITAN SUEDEZ ASUPRA EFECTULUI ATACURILOR GERMANE

STOCKHOLM, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Un căpitan suedez, care pilotase diferite cargoboturi în largul coastei engleze și s'a înapoiat apoi în Suedia trecând prin Lisabona, Barcelona, Muenchen și Berlin, povestește astfel impresiile sale:

În unele porturi engleze am putut observa zeci de vapoare, care prezentau răni adânci în trupul lor.

Distrugerile făcute în numeroase orașe și în foarte multe porturi britanice sunt extraordinare, iar întinderea razei de acțiune a avioanelor de bombardament germane pentru distanțe lungi este cu adevărat uimitoare. Am putut vedea până la 25 grade longitudine vest de Islanda bărci de salvare și plute, mărturii ale marilor fapte săvârșite de aviația germană.

COMUNICATELE OPERAȚIILOR MILITARE BRITANICE

LONDRA 17 (Rador). — Ministerul aerului publică următorul comunicat:

Poleiul în cantitate mare și furtunile electrice din noaptea trecută de Joi spre Vineri, au împiedecat avioanele de bombardament britanice, odată mai mult, de a face din baza navală de la Wilhelmshaven principalul lor obiectiv. Deși atacul dat a fost pe o scară mult mai puțin intinsă decât cel din noaptea precedentă, rezultate încununate de mult succes au fost atinse. Avioanele britanice au cauzat numeroase incendii și alte avioane sosite mai în urmă au semnalat că aceste incendii atinseseră foarte mari proporții, mai ales în regiunea gărei și a rezervoarelor de petrol.

S'au observat numeroase explozii. Alte avioane au atacat dokurile de la Emden, Boulogne și Calais, apoi bifurcația căei ferate de la Ostanda și un aerodrom în Franța ocupată.

Din toate aceste operațiuni, cinci avioane britanice lipsesc.

LONDRA, 17 (Rador). — Ministerul aerului și securității interne a dat Vineri seară următorul comunicat:

În cursul zilei de Vineri, activitatea aeriană inamică a fost foarte redusă.

Un avion izolat a aruncat o bombă în cursul dimineții în comitatul Kent, dar ea nu a făcut nici victime, nici pagube.

Mai târziu, tot în cursul dimineții, un avion de bombardament inamic a fost doborît în mare de avioanele noastre de vânătoare în nordul Scoției.

MARINA BRITANICĂ ARE NEVOE URGENTĂ DE DISTRUGĂTOARE

Declarațiile ministrului englez al nav'gației

STOCKHOLM, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

D. Cross, ministrul britanic al navigației, într'un discurs rostit Vineri, a pus în gardă pe compatrioții săi contra unei aprecieri prea optimiste în legătură cu atacurile suferite de flota comercială engleză, având în vedere că ultimul comunicat al amiralității britanice dă o cifră mai mică pentru pierderile engleze suferite în cursul primei săptămâni a lunii Ianuarie.

Trebue mai degrabă să ne așteptăm, a adăugat d. Cross, ca aceste cifre modeste să constitue o excepție și ca flota comercială engleză să sufere lovituri foarte grele și vremuri foarte critice, căci inamicul se pregătește să dea efortul său maxim îndeosebi contra navigației engleze și, deci, împotriva comunicațiilor cu celelalte țări, comunicații pe mare care leagă Anglia cu restul lumii.

În cursul expunerii sale, d. Cross s'a referit și la primejdia războiului submarin, făcând un tablou foarte înspăimântător al lui.

El a mai declarat că marina britanică are nevoe urgentă de distrugătoare.

DARUL DUCELUI MUSSOLINI OFERIT MAREȘALULUI GOERING CU OCAZIA ANIVERSĂRII

BERLIN, 17 (Rador). — Ducele a dăruit mareșalului Reichului Goering, cu ocazia aniversării sale, admirabila operă de artă germană cunoscută în lumea artistică sub numele de „Altarul dela Sterzing".

Această lucrare artistică se afla până acum la Sterzing. Ea a fost lucrată în atelierul lui Moltscher aparținând celor mai frumoase altare din epoca picturei primitive din Germania secolului al XV-lea.

Darul Ducelui a fost înmânat mareșalului Reichului Goering prin intermediul d-lui Dino Alfieri, ambasadorul Italiei la Berlin.

LA DJIBOUTI N'AU FOST INCIDENTE

VICHY 17 (Rador). — Guvernatorul coastei Somaliei a declarat că sunt neîntemeiate svonurile răspândite de propaganda străină, după care ar fi avut loc la Djibouti incidente între francezi și italieni de o parte și soldați indigeni și europeni de altă parte.

TRATATIVE COMERCIALE BULGARO-IUGOSLAVE

BELGRAD, 17 (Rador).— Agenția „Avala" transmite:

Ziarul „Obzor" din Zagreb anunță că în curând vor începe tratativele comerciale între Bulgaria și Iugoslavia, în vederea reglementărei anumitor chestiuni cu privire la traficul de mărfuri și la plăți.

În legătură cu aceste tratative, Camerele economice au cerut celor interesați să-și prezinte dinainte observațiunile ce au de făcut cu privire la problemele viitoare de schimb economic cu Bulgaria.

NOUI NEGOCIERI ECONOMICE GERMANO-BULGARE

BELGRAD, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

D. Draganoff, ministrul Bulgariei la Berlin, a traversat Vineri Iugoslavia, în drum spre Sofia.

El a declarat ziariștilor din Belgrad că este însărcinat să pregătească terenul pentru noui negocieri economice germano-bulgare.

40 GRADE SUB ZERO IN FINLANDA

HELSINKI, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani comunică:

Termometrul a înregistrat la Helsinki 30 grade sub zero.

În alte localități din Finlanda temperatura a scăzut până la 40 grade sub zero.

VREMEA REA CONTINUĂ IN SPANIA

MADRID 17 (Rador). — Vremea rea, însoțită de viscol și zăpadă multă, continuă în nordul Spaniei.

Toate serviciile feroviare din provincia Asturii au fost suspendate, deoarece liniile sunt inutilizabile.

În provincia Santander, un autobuz încărcat cu pasageri a fost acoperit, pe șoseaua Unquera-Potes, de o avalanșe căzută din munte.

Grație ajutoarelor care au fost organizate în grabă, toți călătorii au putut fi salvați.

ADEVĂRUL ASUPRA ASASINĂRII GERMANILOR DIN VECHEA POLONIE

Rezultatul cercetărilor direcției poliției criminale a Reichului

BERLIN 17 (Rador). — La Direcțiunea poliției criminale a Reichului, din Berlin, a fost deschisă o expoziție publică, care rezumă rezultatele cercetărilor făcute pentru a se afla adevărul asupra asasinatelor comise în persoana membrilor grupului etnic german în vechea Polonie.

Aceste cercetări au fost făcute din ordinul înaltului comandament al forțelor armate germane și executate de inspecția sanitară a armatei și de o comisiune specială a Direcțiunei Poliției criminale a Reichului.

Expoziția, care se compune din documente rezumând cercetări de amănunt, efectuate în mod minuțios și nu se poate mai conștiincios va fi transpusă apoi la Academia de Medicină militară.

Nu a fost cu putință, desigur, să se examineze din punct de vedere medical, toate atrocitățile comise de polonezi. A fost nevoe ca cercetările să fie restrânse la un număr de 80 de cazuri tip'ce, pentru a se ilustra modul cum au procedat polonezii în asasinatele ce au comis împotriva germanilor.

Nici sexul, nici vârsta, nici starea sănătăței n'au avut nici un rol în aceste crime. Au fost omorâți copii sugaci, bătrâni, femei gravide și invalizi.

Astfel dintr'un grup de 36 corpuri ce au fost disecate; au fost 9 copii în vârsta de la 3 la 13 ani, 12 femei în etate de la 16 la 80 ani și 8 bărbați în vârstă de la 16 la 82 ani.

Se vede din această expoziție că victimele au fost omorâte când cu focuri de revolver, când prin lovituri de cuțit sau au fost gâtuiți, înecați, sdrobiți, arși sau îngropați de vii.

Arma militară poloneză era corpul delict cel mai des întrebuințat. Cadavrele ce câteodată se văd a fi fost străbătute pieziș de gloanțe, dovedesc că adese ori că victimele au fost doborîte cu focuri, după ce fuseseră silite la întâmplare.

ANGLIA ARE INTENȚIA SĂ INVADEZE IRAKUL

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

După ziarul „Dnevnik al Yom", ziar apărând la Damasc, constată că planurile engleze de a invada Irakul au stârnit o mare nervozitate în lumea arabă.

Ziarul arab pune în gardă Anglia contra unui astfel de atac dat împotriva independenței Irakului, căci el ar fi interpretat ca un atac împotriva lumii arabe și ar provoca o reacțiune aprigă.

INSULA MALTA VIOLENT BOMBARDATĂ DE AVIAȚIA GERMANĂ ȘI ITALIANĂ

Trupele grecești au suferit pierderi simțitoare

ROMA 17 (Rador). — Marele Cartier General al forțelor armate italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat purtând No. 224:

Pe frontul grec, în timpul acțiunilor cu caracter local am cauzat adversarului pierderi simțitoare.

În Cirenaica activitate de artilerie în zona Gallabat.

Inamicul a bombardat câteva localități din Somalia, fără nici un succes.

O formațiune a corpului aerian german de bombardament, escortată de avioane de vânătoare germane și italiene a bombardat în mod intens, prin valuri succesive, baza navală La Valetta din insula Malta. Această acțiune a fost efectuată cu hotărîre și îndrăzneală.

Vasul port-avion „Illoustrious" care se refugiase la Malta din cauza gravelor avarii suferite în timpul atacurilor precedente, a fost atins cu bombe de calibru mare și mijlociu. Un crucișător și un pachebot au fost și ele atinse în mod grav. Arsenalul și lucrările portului au fost în mod eficace lovite de mai multe ori, printr'un tun din cele mai precise.

Un avion german nu s'a reîntors la baza sa.

Submarinul care a fost tamponat la 29 Decembrie și menționat în comunicatul oficial No. 216 este submarinul grecesc „Proteus". Acest submarin de construcție franceză deplasa în cufundare 930 tone și când naviga la suprafață 700 tone, fiind înarmat cu 8 tuburi lans-torpile și un tun de 102 milimetri.

În timpul unei incursiuni inamice asupra Catanei care s'a produs în cursul nopței de 12 spre 13 Ianuarie, apărarea anti-aeriană a mai doborât un avion în afară de cel semnalat prin comunicatul oficial No. 220.

CONCURSUL LUCRATORILOR ITALIENI DIN ALBANIA

TIRANA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță:

Dela începutul ostilităților cu grecii, miile de lucrători italieni ce se aflau în Albania pentru terminarea importantelor lucrări publice, au fost transferați împreună cu inginerii ce-i conduceau, pe front unde au colaborat și continuă să colaboreze cu trupele de geniu pe zona de operațiuni.

Ei împart cu combatanții sacrificiile războiului și mulți dintre ei au murit sau au căzut răniți, în timpul bombardamentelor inamice.

Opera prețioasă îndeplinită de acești lucrători italieni în favoarea Albaniei, chiar și pe timp de război, este recunoscută și comentată în chip foarte favorabil de presa albaneză și între altele, de către ziarul „Tomori".

DARURILE ALBANEZILOR DIN BULGARIA

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției Stefani transmite:

Albanezii cari aparțin fasciei „Cesare Battisti" din Sofia, au trimis daruri în mari cantități, luptătorilor de pe frontul grec.

Daruri au fost oferite și de comunitățile albaneze din Sofia, Sliven și Vidin.

Cum a fost bombardat portul Valletta

ROMA, 17. (Rador). — Trimisul special al agenției Stefani, pe frontul aeronautic, „de undeva din Italia" semnalează că foarte importante acțiuni de bombardament în masă, în valuri succesive, au fost efectuate de formațiunile de bombardament ale corpului aeronautic german împotriva obiectivelor cele mai importante din insula Malta.

Avioanele de bombardament germane au fost însoțite de formațiuni de vânătoare italiene. În aceste atacuri au fost folosite bombe de calibru foarte mare și mijlociu. Deasemeni au fost aruncate și bombe incendiare, în greutate de mai multe tone.

Portul la Valletta a fost puternic bombardat. Mai multe pachebotuși, ancorate în golful Marza Sirocco, au fost lovite.

Vasul-purtător de avioane, care a fost lovit de bombele aruncate de un avion-torpilor italian, în ziua de 10 Ianuarie, în Canalul Siciliei, și care a fost remorcat cu mari greutăți într'un bazin al portului la Valletta, a fost din nou bombardat și avariat.

În timpul atacului, reacțiunea contra-aeriană inamică a fost foarte violentă. Condițiunile atmosferice defavorabile nu au împiedecat totuși strălucita acțiune a avioanelor de bombardament germane.

Falsuri difuzate de propaganda engleză

ROMA, 17 (Rador).— Propaganda britanică continuă să difuzeze în toată lumea neadevărurile cele mai vădite împotriva Italiei.

Unul din aceste neadevăruri a fost răspândit chiar ieri, când mărturisind numai o parte din pierderile suferite în cursul bătăliei din zilele de 9 și 10 Ianuarie în Marea Mediterană, Marea Britanie a ajuns să afirme că pentru prima oară vasele engleze au fost atacate în Mediterana.

Cercurile politice din Roma au subliniat cu privire la aceasta, că o asemenea propagandă dovedește tocmai contrariul a ceince Londra voește a face să reiasă, căci ea dovedește că Marea Britanie urmărește în deosebi Italia, recunoscând astfel în mod implicit tocmai marea importanță pe care o are Italia și că Anglia în copilăreasca sa încercare de a diminua însemnătatea faptelor, termină prin a le scoate și mai mult în evidență.

Întreaga lume știe, în adevăr, că atacurile aeriene și navale împotriva forțelor navale britanice au fost numeroase și că ele s'au adeverit ori de câte ori forțele navale din Mediterana ale Marei Britanii se străduesc să traverseze această mare, provocându-le pierderi simțitoare.

Cercurile politice mai relevează că scopul acestei campanii este de a crea antagonism între forțele italiene și forțele germane. Această însă nu dovedește altceva decât că propaganda britanică este lipsită de cel mai elementar simț al realității, căci italienii și germanii sunt atât de uniți, încât ar fi o nebunie a crede că orice manevre adverse, ar putea reuși, oricât de puțin, de a înăspri relațiile între ei.

Cum a decurs atacul împotriva Maltei

BERLIN, 17 (Rador). — După primele atacuri ale avioanelor germane de bombardament în picaj, îndreptate la 16 Ianuarie cu deplin succes contra unităților flotei engleze din Mediterana, iată că pentru întâia oară formațiuni germane, operând în mare număr pe teatrul italian de războiu, au efectuat un raid asupra Maltei, aruncând bombe de calibru mare și foarte mare. Obiectivul principal al raidului îl formau în primul rând unitățile navale ce se aflau ancorate acolo și cu deosebire vasul purtător de avioane condus în portul Valetta pentru a i se face reparațiile necesare după atacul avioanelor germane dela 10 Ianuarie.

După ce lucrările defensive au fost supuse unui bombardament intens cu proectile de calibrul cel mai greu, un al doilea val de avioane germane s'a îndreptat spre instalațiile de port și docuri, unde fuseseră semnalate vapoare de războiu engleze. Ca încheere, avioanele germane de bombardament în picaj s'au abătut din nou asupra purtătorului de avioane care fusese atacat și avariat în Mediterana. Asupra acestui atac, unul din cei cari au luat parte la el a făcut reprezentantului agenției DNB următoarea descriere:

Departe, în fața noastră, se vede insula. Nu trece mult și putem distinge intrarea portului. Nu se aude încă tunul antiaerian, dar când ne apropiem iată și faimoșii nourași din cari plouă schije de proectile în jurul aparatului nostru. Unul după altul, avioanele noastre se îndreaptă spre portul interior. Obiectivul nostru este purtătorul de avioane, ale cărui contururi masive se disting bine la debarcader. Ne pregătim să coborîm în picaj. Fum și flăcări apar deodată în apropierea imediată a purtătorului de avioane. Fumul ce se ridică arată efectul bombelor aruncate.

Coborîm în picaj. În momentul când bomba pornește și avionul își schimbă direcția aparatul nostru suferă o sguduitură: o lovitură a apărării antiaeriene a atins comanda, aripioara e distrusă. Coborîm înainte fără ea. Evoluăm la câțiva metri deasupra apei. Fără a mai fi loviți, trecem pe deasupra intrării portului urmăriți de apărarea engleză și ne îndreptăm spre baza noastră.

Iar rezultatul primului atac contra Maltei, așa cum ne-a fost arătat și confirmat de mai multe observațiuni ce nu pot fi contestate, este următorul: cel puțin trei bombe de calibru greu și foarte greu au căzut pe vasul purtător de avioane, în timp ce alte bombe au căzut în apropierea lui; numeroase vase mai mici, din vecinătatea purtătorului de avioane, au fost scufundate; o bombă a lovit un crucișător; mai multe bombe au făcut stricăciuni grave în dokuri și în instalațiile portului și au aprins incendii distrugătoare.

Eroismul comandantului torpilorului Vega

ROMA, 17 (Rador). — Iată câteva amănunte în legătură cu torpilorul VEGA, scufundat în cursul recentei bătălii din Canalul Siciliei:

Comandantul torpilorului VEGA, căpitanul de covertă Giuseppe Fontana, care nu fusese rănit, a rămas până în ultima clipă la postul său, îmbărbătând pe marinari. Apoi el s'a scufundat odată cu vasul pe care îl comanda.

Conduita comandantului și a echipajului a fost la înălțimea tradiției marinei italiene.

Rămășițele pământești ale căpitanului de geniu naval, care conducea mașinile, Leopoldo de Luca, au fost găsite mai târziu având prinse de ele colacul de salvare al comandantului erou Fontana.

În urma interogatoriilor celor scăpați cu viață din naufragiu, rezultă că, mai înainte ca VEGA să se fi scufundat, având în vedere că mai mulți colaci de salvare fuseseră distruși de focul inamic, căpitanul Fontana l-a dăruit pe al său căpitanului de Luca.

Caracterul unitar al războiului

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Ziarele scot în evidență bombardamentul portului Valetta, subliniind succesul atacului săvârșit fără nici o pierdere din partea aviației Axei.

„Nachtausgabe" și „Lokal Anzeiger" relevă, în corespondențe din New-York, marea impresie provocată în cercurile politice americane de violența atacurilor contra Maltei și subliniază informațiile din Londra care arată că prezența în Marea Mediterană a corpului aerian german a pricinuit o vie aprehensiune în cercurile engleze cu privire la desvoltarea ulterioară a „succeselor strategice" britanice, așa cum se încăpățânează a le numi propaganda d-lui Churchill.

„Berliner Boersenzeitung" și „Deutsche Allgemeine Zeitung" relevă că atacul german contra obiectivelor militare din Mediterana, în colaborare cu forțele aeriene italiene, demonstrează încă odată caracterul unitar al războiului întreprins de puterile Axei contra Marei Britanii îndeosebi în zona în care ea concentrează forțele sale cele mai importante.

„Hamburger Fremdenblatt" declară că chiar pretinsa libertate de mișcări a flotei engleze în Mediterana a suferit o desmințire categorică în prezența evidenței faptelor, care sunt departe, dealtfel, de a fi atins expresia lor maximă ofensivă.

Unul din cele mai mari vase engleze grav avariat

BERLIN, 17 (Rador). — Agenția D.N.B. află din sursă bine informată că vasul de linie britanic „Malaya" a ancorat Miercuri la Gibraltar. Vasul este serios avariat.

Deși englezii au încercat să ascundă avariile prin diferite construcții de lemn și printr'o vopsea înșelătoare, s'a putut totuși observa că pagube serioase au fost pricinuite pe bord și la turelele tunurilor, cași la casa de comandă.

„Malaya" a fost imediat dus în bazinul de reparații.

Vasul de linie, care are peste 31.000 tone și care este serios avariat, făcea parte din detașamentul flotei engleze ce a fost atacat și pus pe fugă la 10 Ianuarie în Marea Mediterană de avioanele de luptă germane și italiene.

Vasul mai avea pe bord și patru avioane.

IN SUEDIA SE ÎNCHID NUMEROASE ȘCOLI

STOCKHOLM, 17 (Rador). — corespondentul Agenției „Stefani" transmite:

Din cauza lipsei de combustibil, autoritățile suedeze au hotărât să închidă numeroase școli din țară.

ULTIMA ORĂ

CATASTROFĂ AERIANĂ LA ORADEA MARE

Un mare avion de pasageri a capotat, găsindu-şi moartea 12 persoane

BUDAPESTA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite următoarele:

Vineri dimineaţa, avionul care face serviciul de pasageri între Budapesta şi Oradea Mare a capotat în momentul aterisajului la Oradea Mare.

Un număr de 12 persoane, printre cari 3 membri ai echipagiului şi-au găsit moartea.

S'au putut salva 8 persoane.

S'a deschis o anchetă pentru a se afla cauza acestei nenorociri.

CUM VA FI REMANIAT GUVERNUL IUGOSLAV

Este posibil să se creeze un minister al aprovizionării

BELGRAD 17 (Rador). — Agenţia Avala transmite:

Cercurile politice sunt în aşteptarea reconstituirii cabinetului iugoslav.

Se crede că preşedintele consiliului ar avea intenţia să numească ministru de interne pe d. Constantinovici, actual ministru fără portofoliu. D. Budisavlievici ar asuma ministerul instrucţiunii, iar d. Kulovet, şeful partidului sloven, ar deveni ministru al prevederilor sociale. Nu este exclus să se creeze şi un minister al aprovizionărilor.

O NOUĂ AMÂNARE

BELGRAD, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Stefani" transmite:

Remanierea cabinetului iugoslav, care părea iminentă, a fost din nou amânată.

D. Macek, preşedintele consiliului de miniştri, a plecat la Zagreb.

ACORD VAMAL TURCO-IUGOSLAV

BELGRAD, 17. (Rador). — Intre Iugoslavia şi Turcia a fost încheiat un acord privitor la taxele de afretaj în traficul de mărfuri.

SE DESMINTE ŞTIREA DEMISIEI MAREŞALULUI GRAZIANI

ROMA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Din sursă italiană se desminte svonul care circulă în străinătate şi după care mareşalul Graziani şi-ar fi dat demisia din calitatea sa de şef al forţelor armate italiene din Libia.

„PRINCIPIILE NOASTRE LEGIONARE IŞI CONTINUĂ DRUMUL"

Declaraţiile d-lui C. Greceanu, ministrul României la Berlin

BRATISLAVA, 17 (Rador). — Ziarul „Slovak" reproduce declaraţiile d-lui C. Greceanu, Ministrul României la Berlin, făcute unui redactor al acestui ziar, din care extragem următoarele:

„Principiile noastre legionare îşi continuă drumul. Când cineva vrea să cunoască mai deaproape mişcarea noastră, trebue să citească cartea Căpitanului nostru de veci, C. Zelea CODREANU, tradusă şi în limba germană. Mişcarea noastră legionară este înrădăcinată în poporul român mai adânc decât orice altă mişcare sau partid politic.

In sfârşit, mişcarea noastră îşi îndeplineşte datoria, bizuită pe jertfele noastre.

Opera noastră va fi opera tuturor spiritelor curate şi cinstite, opera României, hotărâtă să aducă orice jertfă pentru onoarea şi mândria poporului nostru.

Păşim în viitor cu deplină încredere în prietenii noştri şi în spiritul gărzii de fier".

A MURIT MARELE PIANIST JOHANN STRAUSS

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Intr'o clinică berlineză a încetat din viaţă, în urma unei infecţii vestitul pianist Johann Strauss.

El se înapoiase de vreo câteva săptămâni dintr'un turneu triumfal de concerte prin străinătate.

Johann Strauss era considerat ca unul din cei mai mari pianişti nu numai ai Germaniei, ci şi ai Europei.

Un vas britanic de transport trupe, lovit de bombele aviaţiei germane, a eşuat în apropierea insulei Hi-noy

LEGEA PENTRU AJUTORAREA ANGLIEI VA DUCE STATELE UNITE LA RĂZBOIU

Chiar partizanii d-lui Roosevelt s'au declarat împotriva votărei ei

NEW YORK, 17. (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB., transmite:

Ziarele anunţă că senatorul democrat Ellender, din blocul statelor dela sud care susţin pe d. Roosevelt, ar fi declarat pe faţă că deşi el este partizanul ideii de a se da Angliei un ajutor substanţial, este totuşi convins că legea pentru ajutorarea Angliei depusă de preşedintele Roosevelt şi aflată actualmente în discuţie, va duce fără nicio îndoială Statele Unite la războiu.

Puterea financiară a Marei Britanii este epuizată

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Ziarele de Vineri dimineaţă consacră vii comentarii cifrelor privitoare la situaţia financiară a Angliei, desvăluite de d. Morgenthau secretarul departamentului Tezaurului.

„New York Times" scrie: Aceste cifre dovedesc că comunicările făcute guvernului american nu exagerau nimic când afirmau că puterea financiară a Marei Britanii este epuizată. Revelaţiile făcute sunt surprinzătoare, căci sunt numai câteva zile de când Oficiul de Rezerve Federale arăta că averile britanice în Statele Unite ar fi de 7 miliarde de dolari.

Ziarul trage concluzia că diferenta ce există între indicaţiile d-lui Morgenthau şi rapoartele financiare ale altor autorităţi reprezintă cheltuelile enorme prilejuite Angliei de războiul total.

Acelaş ziar anunţă din Washington că d. Morgenthau a declarat explicit în faţa reprezentanţilor presei că Anglia a cheltuit, fără a plăti comenzi de război, aproape întregul său fond de stabilizare creiat acum câţiva ani pentru susţinerea monetelor americană, engleză şi franceză.

Intrebat dacă Anglia mai posedă unde va averi realizabile, d. Morgenthau a răspuns negativ.

Anglia nu va putea primi vase de comerţ decât peste 9 luni

WASHINGTON, 17 (Rador).— Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

Cercurile informate declară ca furnizarea de vase de comerţ americane către Anglia va trebui să fie întreruptă timp de nouă luni, termen la capătul căruia noulle vase vor putea ieşi din şantiere.

Vreo 20 de vase de comerţ vor fi cedate Angliei săptămâna viitoare, dar acestea sunt ultimele vase disponibile înainte ca primul din cele 60 de cargoboturi comandate de Anglia să lasă din şantier în cursul lunii Octombrie.

D. WILLKIE SUSŢINE PROECTUL D-LUI ROOSEVELT

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D.N.B. transmite:

Intr'o discuţie publică angajată cu fruntaşul socialist Thomas, d. Wendell Willkie, a invitat din nou populaţia Statelor Unite să susţină programul de ajutorare a Angliei.

D. Willkie a justificat acest apel prin faptul că d-sa nu este câtuşi de puţin convins că va putea vedea America subzistând economiceşte după o înfrângere a Angliei.

La 1 Aprilie Statele Unite se vor afla probabil în războiu

NEW YORK, 17. (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

Senatorul Wheeler a declarat în faţa comisiunei pentru afaceri străine a Camerei reprezentanţilor că înalţii ofiţeri ai departamentelor militare lucrează în credinţa că probabil la 1 Aprilie, Statele Unite se vor afla în război.

Senatorul Ellender a presentat un amendament la proectul de lege al guvernului pentru ajutorarea Marei Britanii, din care reese că în nici un caz proectul de lege să nu poată fi interpretat în sensul trimiterei în străinătate a trupelor sau a forţelor navale a Statelor Unite.

D. ROOSEVELT ŞI HUL ŞI-AU LUAT ANGAJAMENTUL IN NUMELE STATELOR UNITE SĂ IA PARTE LA RĂZBOAIELE DIN EUROPA ŞI ASIA

Senzaţionalele declaraţii făcute în Cameră, de un deputat republican

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. comunică:

D. Tinkham, deputat republican, şi-a exprimat în Camera Reprezentanţilor părerea că d-nii Roosevelt şi Hull şi-au luat angajamentul, în numele Statelor Unite să ia parte la războaiele din Europa şi Asia. Deputatul a învinuit deasemeni Camera Reprezentanţilor că trădează poporul american.

El a mai acuzat pe d-nii Roosevelt şi Hull de „trădare progresivă şi secretă", afirmând că preşedintele şi secretarul Departamentului de Stat au organizat „un complot împotriva păcii şi a securităţii Statelor Unite".

Poporul american, a continuat oratorul, nu-şi dă încă seama de „duplicitatea" d-lor Roosevelt şi Hull.

D. Tinkham a luat apoi o atitudine energică împotriva oricărei participări la războiu a Statelor Unite şi împotriva legii pentru ajutorarea Angliei, ce a fost supusă Congresului.

D-nii Roosevelt şi Hull, a încheiat oratorul, vor, cu ajutorul acestei legi, să instituie în Statele Unite o „dictatură totalitară".

PREŞEDINTELE ROOSEVELT A ŢINUT JOI O CONFERINŢĂ EXTRAORDINARĂ

Au participat miniştrii de războiu, marină, externe precum şi şefii de stat major

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB comunică:

Preşedintele Roosevelt a convocat Joi, o conferinţă extraordinară asupra căreia nu s'au comunicat amănunte.

Se află numai că au luat parte la această conferinţă miniştrii departamentelor Războiului, Marinei şi Afacerilor Străine, precum şi şefii de stat major ai Marinei şi Armatei.

ROSTUL CONFERINŢEI

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB anunţă:

Se comunică din Washington ziarului „New York Herald Tribune" cu privire la conferinţa ce a avut loc la Casa Albă asupra primului proect al guvernului, că d. Roosevelt a voit să se informeze prin acest mijloc asupra progreselor făcute de planul său de ajutorare a Marei Britanii.

După ziarul de mai sus, asemenea schimburi de vederi vor avea loc destul de des în viitor.

NOUL AMBASADOR AL AMERICEI LA LONDRA

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Se anunţă că d. John Winant, fost guvernator al statului New Hampshire şi actualmente director al Oficiului internaţional al muncii dela Geneva, ar fi fost numit ambasador la Londra.

POLITICA ŞCOLARĂ A GUVERNULUI ROMÂN FĂCUTĂ IN TRANSILVANIA

Ziarul „Deutsche Zeitung" despre şcolile confesionale înfiinţate în Transilvania

BURAPESTA, 17 (Rador). — Ziarul „Deutsche Zeitung", organ al minorităţii germane din Ungaria sub titlul: „Biserica, sprijin al grupului etnic maghiar", în care arată politica şcolară făcută de Guvernul român în Transilvania, subliniind că deşi şcolile ungureşti de stat, după Trianon, au devenit şcoli româneşti de stat, atât ungurii cât şi germanii au avut posibilitatea să-şi instruiască copii în limba lor maternă, în şcolile confesionale înfiinţate de biserici.

Datele statistice care urmează dovedesc că ungurii s'au slujit cu succes de această situaţie. Din toate teritoriile care erau sub dominaţia românească rezultă următoarele date:

Şcolile primare de stat erau frecventate de 73% români, 15,7% unguri şi 4,2% germani. In şcolile confesionale exista însă următoarea proporţie: 0,3% români, 51,8% unguri şi 40,2% germani.

După cum reiese din aceste date, minoritatea maghiară a considerat şcolile confesionale drept şcoli ungureşti şi'şi trimitea deci copii, aproape fără excepţie, în aceste şcoli.

Mai trebuie amintit că în şcolile primare de stat, chiar şi după Legea Invăţământului Primar din 1930, care prevedea şapte clase, exista totuşi posibilitatea de a menţine instrucţia în ungureşte, căci în primele patru clase limba de predare a rămas cea ungurească şi numai în ultimele trei s'a introdus limba de predare română.

ENGLEZII APLICĂ METODELE NAŢIONAL-SOCIALISTE

Un articol al d-lui dr. Goebbels

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 17. — In revista săptămânală „Das Reich", ministrul *Propagandei* Reichului, d. dr. Goebbels scoate în relief faptul cunoscut că englezii se văd siliţi de a aplica în măsură din ce în ce mai crescândă metodele naţional-socialiste în conducerea lor politică şi militară. In domeniul politicei externe au loc actualmente aceleaşi evenimente pe care naţional-socialiştii le-au trăit deja odată în domeniul politicei interne. Această acţiune arată că rezistenţa Angliei este aproape de sfârşit. Şi este aşa pentrucă în lupta politică internă dusă de naţional socialişti în Germania partidele burgheze şi social-democraţii adoptau la un moment dat parolele naţionale-socialiste încercând astfel de a împiedeca creşterea rapidă a mişcării naţional socialiste. Ceea ce s'a întâmplat atunci se repetă acum pe terenul politicei externe iar consecinţele nu vor lipsi.

CONVERSAŢII MILITARE TURCO-ENGLEZE

ISTANBUL, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Conversaţiile între militarii britanici şi turci continuă, dar nu s'a dat până acum nici un comunicat în legătură cu ele.

NICHI NICHI ANUNŢĂ

INCHEIEREA UNUI PACT INTRE ANGLIA, STATELE UNITE ŞI GUVERNUL MAREŞALULUI CIANG KAI SHEK

TOKIO, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

„Nichi Nichi" anunţă din izvor autorizat că la 1 Februarie va fi încheiat un pact în trei între Anglia, Statele Unite şi guvernul mareşalului Ciang-Kai-Shek. O convenţie specială între Ciungking şi Londra ar şi fi fost semnată.

Agenţia Domei află, în legătură cu aceasta, că guvernul din Ciungking s'ar fi adresat Angliei, Statelor Unite şi guvernului din Burma cerându-le să asigure din nou funcţionarea căii ferate Burma-Yunnan.

ITALIA NU ESTE DISPUSĂ SĂ INCEAPĂ NEGOCIERI DE PACE

Războiul va fi continuat până la victoria finală asupra Angliei

ROMA, 17 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenţiei Stefani scrie:

O agenţie britanică a anunţat că unele cercuri politice italiene ar fi dispuse să înceapă negocieri de pace şi, în această privinţă, a alcătuit un mic roman cu falsuri grotesci.

Trebue să regretăm că războiul va fi continuat până la victoria finală asupra Angliei. Şi toate sperantele britanice în sens contrar de ceeace este şi va fi cursul fatal al istoriei nu sunt decât amăgiri deşarte.

Este un dat de fapt, care dă italienilor şi germanilor certitudinea victoriei, şi aceasta este că Anglia nu va putea să impună voinţa sa Axei decât numai ocupând Italia şi Germania, — absurditate la care nimeni nu se poate gândi, nici chiar în Anglia.

Englezii nu pot lupta decât numai pentru a supravieţui. Acest lucru a fost declarat chiar de primul ministru Churchill.

Italienii au cunoscut adevăratul obraz al Angliei la Versailles, când această ţară, trădând angajamentele de onoare şi de sânge luate în cursul războiului mondial, a adoptat faţă de Italia o atitudine vrăjmăşească.

Această ostilitate britanică s'a manifestat din nou prin forme şi mai nedrepte, prin blocadele economice din 1935 şi 1936 şi prin actele de piraterie dela începutul războiului în curs, când Italia, deşi era nebeligerantă, a fost obiectul unor continui vexaţiuni din partea Angliei, care a violat cu multă ignoranţă regulile dreptului internaţional în materie de blocadă.

Englezii nu ştiu încă pentru ce motive se luptă. Guvernul lor nu a îndrăznit niciodată să facă în această privinţă declaraţii explicite.

Italienii, dimpotrivă, ştiu foarte bine motivele pentru cari duc războiul: ei fac aceasta pentru a deveni independenţi de tirania britanică.

IMPRIMERIILE „CUVÂNTUL" S. A. R. Bucureşti, str. Sărindar, 5-7-9